

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 60 S

(2009–2010)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengenregulverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Innhold

1	Innledning	5	3	
2	Nærmere om de enkelte rettsaktene	7		
2.1	Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007/EF om opprettelse av Yttergrensefondet	7		Kommisjonsvedtak av 5. mars 2008 om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer», med hensyn til medlemsstatenes forvaltnings- og kontrollsystemer, reglene for administrativ og økonomisk styring og støtte-berettigede utgifter i prosjekter som samfinansieres av fondet
2.2	Kommisjonsvedtak 2007/599/, 2008/456/ef og 2009/538/EF om gjennomføring av fondet	7		
2.3	Generelt om tilknytningsavtalen til Yttergrensefondet og tilhørende erklæring	7		
2.4	Merknader til de enkelte bestemmelser i tilknytningsavtalen	8		
3	Økonomiske og administrative konsekvenser	10	4	Kommisjonsvedtak av 10. juli 2009 om endring av vedtak 2008/456/EF om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer», med hensyn til medlemsstatenes forvaltnings- og kontrollsystemer, reglene for administrativ og økonomisk styring og støtteberettigede utgifter i prosjekter som samfinansieres av fondet.....
4	Vurdering	11		
	Forslag til vedtak om samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet og tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengenregelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007-2013	12		
	Vedlegg			
1	Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer»	13	5	Avtale mellom Det europeiske fellesskap og Republikken Island, Kongeriket Norge, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om utfyllende regler for fondet for de ytre grenser for perioden 2007–2013.....
2	Kommisjonsvedtak av 27. august 2007 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF med hensyn til vedtakelse av strategiske retningslinjer for 2007-2013.....	40		

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 60 S

(2009–2010)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

*Tilråding fra Utenriksdepartementet av 27. november 2009,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Stoltenberg II)*

1 Innledning

Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union fattet 27. mai 2007 vedtak 574/2007/EF om opprettelse av Yttergrensefondet. Videre fattet Kommisjonen 27. august 2007 vedtak 2007/599/EF om strategiske retningslinjer for Yttergrensefondet og 5. mars 2008 vedtak 2008/456/EF om gjennomføringsbestemmelser for beslutning 574/2007/EF. Den 10. juni 2009 fattet Kommisjonen vedtak 2009/538/EF om endring av 574/2007/EF og 2008/456/EF. Rettsaktene innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket.

Yttergrensefondet er opprettet som en del av rammeprogrammet Solidarity and Management of Migration Flows (Solidaritetsprogrammet for håndtering av migrasjonsstrømmer). Formålet med fondet er å fremme solidaritet og byrdeforde-

ling mellom deltakerstatene for å sikre en enhetlig og tilstrekkelig kontroll på de ytre grensene og en effektiv håndtering av migrasjonsstrømmene.

Videre er det fremforhandlet en avtale mellom Det europeiske fellesskap, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om utfyllende regler for fondet for de ytre grenser for perioden 2007–2013, med tilhørende erklæring om Kommisjonens adgang til tilbakesøking av midler.

Gjennomføring av rettsaktene og tilknytningsavtalen krever bevilgningsvedtak, samt anses å være en sak av særlig viktighet. Stortingets samtykke til godtakelse av rettsaktene og inngåelse av tilknytningsavtalen er derfor nødvendig i medhold av Grunnloven § 26, annet ledd.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Norge er tilknyttet Schengen-samarbeidet gjennom avtale av 18. mai 1999 om Norges og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. I henhold til avtalen om tilknytningen til Schengen-regelverket artikkel 8 (2) (c), har

Norge i november 2009 gitt underretning til EU om norsk godtakelse av rettsaktene med forbehold om Stortingets samtykke til etterfølgende godkjenning.

Rettsaktene i norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Nærmere om de enkelte rettsaktene

2.1 Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007/EF om opprettelse av Yttergrensefondet

Formålet med Yttergrensefondet er å etablere en finansiell solidaritetsmekanisme til støtte for medlemsstatene som har en tung og vedvarende finansiell byrde mht. gjennomføringen av de felles standardene for kontroll og overvåking på de ytre grensene og i visumpolitikken. Fondet skal med andre ord bidra til å gjennomføre det felles Schengen-regelverket for grensekontroll og visumsarbeid og politisk vedtatte føringer.

Kapittel 1 i vedtaket gir en beskrivelse av formål, mål og støtteberettigede tiltak. Kapittel 2 omtaler prinsippene for støtte, partnerskap og gjennomføringsregler, herunder de assosierte Schengen-statenes tilknytning gjennom egen avtale. I kapittel 3 fastsettes de finansielle rammer for fondet, herunder den årlige fordelingen av midlene. Kapittel 4 beskriver programplanleggingen, det vil si flerårige og årlige programmer for bruk av midlene. I kapittel 5 omtales fondets forvaltnings- og kontrollsystemer, hvilke organer medlemsstatene må utpeke for forvaltning og gjennomføring av fondet, samt deres kontakt med Kommissjonen. Kapittel 6 omhandler fondets styrings- og kontrollsystemer, og medlemsstatenes og Kommissjonens kontrollforpliktelser. I kapittel 7 om økonomistyring defineres kriterier for finansiering, bruk av euro og retningslinjer for utbetalinger. Kapittel 8 beskriver finansielle korreksjoner. Kapittel 9 omhandler bestemmelser for overvåking, evaluering og rapporter og omhandler medlemsstatenes og Kommissjonens rapporteringsforpliktelser. I kapittel 10 fastsettes overgangsbestemmelser – frister for medlemsstatene og Kommissjonen ved gjennomføring av fondet i overgangsperioden 2007-08. Kapittel 11 omhandler komitologi, revisjon, ikrafttreden og anvendelse.

2.2 Kommissjonsvedtak 2007/599/, 2008/456/EF og 2009/538/EF om gjennomføring av fondet

Kommissjonsvedtak 2007/599/EF omhandler gjennomføringen av fondet med hensyn til vedtagelse av strategiske retningslinjer for fondets arbeid for programstyringsperioden 2007-2013. Vedtaket viser til at vedlegget angir de prioriterte områdene og de spesifikke prioriteringene for samme programstyringsperiode.

Kommissjonsvedtak 2008/456/EF om gjennomføring av beslutningen om å opprette et yttergrensefond omhandler fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser til fondet med hensyn til medlemsstatenes forvaltnings- og kontrollsystemer, reglene for administrativ og økonomisk styring og støtteberettigede utgifter i prosjekter som samfinansieres av fondet. I del 1 beskrives formål og definisjoner. Del 2 omhandler felles bestemmelser for de fire fondene, herunder utpekte myndigheter, forvaltnings- og kontrollsystemer, opplysninger som skal gis om bruken av fondet, rapportering av uregelmessigheter, informasjon og offentliggjøring, samt regler om personvern. I del 3 beskrives særlige bestemmelser for fondet for de ytre grenser og regler om rett til støtte.

Kommissjonsvedtak 2009/538/EF omhandler endringer i vedtaket om opprettelse av fondet og gjennomføringsbestemmelsene. Vedtaket utvider programperioden til 2 ½ år og setter en ny tidsfrist for innlevering av de reviderte årlige programmene.

2.3 Generelt om tilknytningsavtalen til Yttergrensefondet og tilhørende erklæring

EUs regelverk om forvaltning, kontroll og revisjon av fellesskapets midler er ikke omfattet av Schengen-avtalen. Derfor er det fremforhandlet en tilknytningsavtale med EU for Norge og de øvrige assosierte stater: avtale mellom Det europeis-

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

ke fellesskap, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om utfyllende regler for fondet for de ytre grenser for perioden 2007–2013, med tilhørende erklæring om Kommisjonens adgang til tilbakesøking av midler.

Avtalen sørger for at relevante bestemmelser i EUs regelverk som skal sikre god forvaltning av fellesskapets midler, også får anvendelse i de assosierte statene. EUs forvaltningsmyndighet skal omfatte midler som tildeles Norge. Dette er i samsvar med tilsvarende ordninger for norsk programdeltakelse m.v. under EØS-avtalen og er basert på ordninger for revisjonssamarbeid nedfelt i Protokoll 32 til EØS-avtalen. Kommisjonens og Revisjonsrettens kontrollmyndighet skal omfatte fondets midler som forvaltes i Norge. Kontroll skal gjennomføres i samarbeid med nasjonale myndigheter. I en erklæring til tilknytningsavtalen er det presisert at Kommisjonens vedtak om tilbakesøking av midler ikke i seg selv har tvangskraft i Norge.

De enkelte bestemmelsene i tilknytningsavtalen er i all hovedsak likelydende for de fire statene som er tilknyttet Schengen-samarbeidet – Norge, Island, Sveits og Liechtenstein. Enkelte tilpasninger er likevel foretatt, blant annet som en konsekvens av ulike konstitusjonelle krav til inngåelse av avtalen, og ulik tilknytningsform til regelverket om offentlige anskaffelser i det indre marked. Videre vil de tilknyttede statene bare delta i Yttergrensefondet de siste fem årene av budsjettperioden 2007-2013, og enkelte bestemmelser i avtalen er en tilpasning til rettsaktene for fondet som en konsekvens av dette.

2.4 Merknader til de enkelte bestemmelser i tilknytningsavtalen

Artikkel 1 angir avtalens virkeområde som er begrenset til de tilknyttede staters deltakelse i Yttergrensefondet for perioden 2007-2013. Avtalen inneholder de bestemmelser som er nødvendige, i tillegg til rettsaktene om fondet, med sikte på slik deltakelse.

Artikkel 2 henviser til de relevante bestemmelser i EUs regelverk om økonomistyring og finansiell kontroll, og fastsetter at de tilknyttede stater skal overholde disse felles standarder ved forvaltning av fondets midler.

Artikkel 3, 4 og 5 gjengir hovedprinsippene for forsvarlig økonomiforvaltning: forsvarlig økonomistyring, fravær av interessekonflikt og beskyt-

telse av fondets midler ved delegering av forvaltningsoppgaver.

Artikkel 6 gir regler om fullbyrding av krav om tilbakebetaling av fondets midler fra andre enn stater. Denne bestemmelsen kan være aktuell dersom mottakerstaten delegerer forvaltning av fondets midler til eksterne aktører. Dersom Kommisjonen i slike tilfeller treffer vedtak om tilbakesøking av midler, skal vedtaket ha tvangskraft i nasjonal rett. En parallell bestemmelse om slik tvangskraft finnes i EØS-avtalens artikkel 110. Norge har imidlertid ved en særskilt erklæring til EØS-avtalen tatt forbehold om at Kommisjonens vedtak rettet mot foretak ikke har tvangskraft i Norge. Det vil derfor fra norsk side bli avgitt en likelydende erklæring til tilknytningsavtalens artikkel 6 om tvangskraft:

«Avtalepartene gjøres oppmerksom på at Norges gjeldende forfatning ikke tillater direkte tvangskraft for EF-organenes vedtak om pengeforpliktelser rettet til foretak i Norge. Norge aksepterer at slike vedtak fortsatt kan rettes direkte til foretakene, og at de bør oppfylle sine forpliktelser i samsvar med den nåværende praksis. De nevnte forfatningsrettslige begrensninger i den direkte tvangskraft for EF-organenes vedtak om pengeforpliktelser gjelder ikke for datterselskaper og aktiva på Fellesskapets territorium som tilhører foretak som ligger i Norge. Dersom det skulle oppstå vanskeligheter, er Norge innstilt på å drøfte spørsmålene og arbeide for en gjensidig tilfredsstillende løsning.»

I praksis vil ikke denne erklæringen ha særlig praktisk betydning fordi det er besluttet at forvaltning av fondets midler i Norge skal være en oppgave for statlige myndigheter.

Artikkel 7 pålegger de tilknyttede stater å bekjempe bedrageri rettet mot fondets midler.

Artikkel 8 gir Kommisjonen rett til å foreta kontroll på territoriet til de tilknyttede stater for å beskytte fondet mot bedrageri og andre uregelmessigheter.

Artikkel 9 gir EUs Revisjonsrett adgang til å utføre sine oppgaver på territoriet til de tilknyttede stater. Utførelsen av revisjonsoppgaver i Norge skal foregå i nær kontakt med Riksrevisjonen.

Artikkel 10 viser til EUs regelverk om offentlige anskaffelser. Dette er for Norges del inntatt i vedlegg XVI til EØS-avtalen.

Artikkel 11 angir nærmere hvilke beløp de tilknyttede stater skal innbetale til fondet for årene 2009-2013. Av budsjettmessige hensyn har det vært nødvendig å angi hvilke beløp som tilføres

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

fondet for hvert budsjettår. Samtidig skal innbetalingene til fondet være i samsvar med Norges avtale om tilknytning til Schengen-samarbeidet, og dermed basert på en fordelingsnøkkel beregnet ut fra tilgjengelige BNP-tall. Disse to hensyn er ivare tatt ved at det i tilknytning til innbetalingen for året 2013 skal foretas en justering for årene 2010, 2011, 2012 og 2013 basert på siste tilgjengelige BNP-tall, slik at de tilknyttede staters bidrag samlet for denne perioden bringes i samsvar med den fordelingsnøkkel som er fastsatt i artikkel 12 nr. 1 i Norges Schengen-avtale. Artikkel 11 fastsetter også Norges andel av fondets midler for 2009. Både bidrag til og utbetalinger fra fondet for 2009 skal effektueres fra 2010. Norges andel av fondets midler for de påfølgende år fremgår av den beregningsnøkkel som er nedfelt i vedtaket om fondet, og er derfor ikke fastsatt nærmere i tilknytningsavtalen.

Artikkel 12 pålegger taushetsplikt om opplysninger som meddeles eller innhentes på grunnlag av avtalen, i samsvar med nasjonal lovgivning. Bestemmelsen kan få betydning ved kontroll eller revisjon av private aktører dersom disse får delegert forvaltningsoppgaver for fondets midler, og der innhentede opplysninger berører drifts- eller forretningsforhold som har konkurransemessig betydning.

Artikkel 13 gir regler om depositar og ikrafttredelse av avtalen. Det europeiske fellesskap, Norge, Island, Sveits og Liechtenstein skal godkjenne denne avtale i samsvar med sine interne prosedyrer.

Avtalen vil tre i kraft når den er godkjent av Det europeiske fellesskap og av minst én av de øvrige signatarene. Den trer i kraft for en part den første dag i den første måned etter at parten har deponert sitt godkjenningsdokument hos depositaren.

Det europeiske fellesskap, Norge, Island og Sveits skal, med unntak av artikkel 6, anvende denne avtale midlertidig fra og med dagen etter at den er undertegnet, uten at dette får betydning for deres forfatningsregler.

Artikkel 14 angir enkelte tilpasninger til bestemmelsene i rettsaktene om fondet for så vidt angår tidspunkter for rapportering m.v.

Artikkel 15 gir regler om opphør av avtalen ved oppsigelse eller ved at Norges avtale om tilknytning til Schengen-samarbeidet bortfaller. EF eller en tilknyttet stat kan si opp denne avtale ved underretning om sin beslutning til de øvrige parter. Avtalen opphører å gjelde tre måneder etter at slik underretning er gitt.

Artikkel 16 bestemmer at avtalen skal være gyldig på norsk og islandsk i tillegg til EUs offisielle språk.

3 Økonomiske og administrative konsekvenser

For perioden (2007 – 2013) er Yttergrensefondet på ca. 1.8 milliarder euro.

Tilknytningsavtalen stipulerer Norges bidrag til 329 426 000 kr. for årene 2009 – 2013, basert på en beregning i samsvar med fordelingsnøkkelen i Schengen-avtalen og en kronkurs på 8.5 i forhold til euro.

Norges bidrag til Yttergrensefondet budsjetteres under Justis- og politidepartementets kap. 440 Politidirektoratet – politi- og lensmannsetaten, post 73 Tilskudd til EUs Yttergrensefond. Innbetalingene for 2009 og 2010 er innarbeidet i budsjettet for 2010. Forslag til endringer av bevilgninger på denne posten vil bli spilt inn i den ordinære budsjettprosessen.

Innbbetalingene til fondet skal foretas innen 15. februar hvert budsjettår. Forutsatt at avtalen da er i kraft, skal innbetaling første gang foretas innen 15. februar 2010 for årene 2009 og 2010 med 10 508 000 euro, 89 318 000 kr. basert på en valutakurs på 8.5. Innbetalinger i 2011: 6 607 000 euro, 2012: 9 099 000 euro, 2013: 12 542 000 euro.

Norge vil få tildelt midler til samfinansiering av prosjekter som omfattes av Schengen-samar-

beidet. Tildelingen beregnes på bakgrunn av geografiske variabler og statistikk, som er en annen fordelingsnøkkel enn den som benyttes mht. Norges innbetaling. Fondet kan som hovedregel dekke inntil 50 % av prosjektkostnadene. Dette gjelder både prosjekter som det allerede er dekning for i statsbudsjettet, og nye prosjekter som skal vurderes i den ordinære budsjettprosessen. Aktuelle prosjekter kan være knyttet til investeringer i utstyr som skal benyttes til grensekontroll og grenseovervåking, samt gjennomføring av opplæring av relevant regelverk for grensekontrollører og visumpersonell.

De administrative utgiftene dekkes gjennom at 3 mill. kr. er lagt inn i de årlige rammene for hhv. Justis- og politidepartementet, Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Utenriksdepartementet, til sammen 9 mill. kr. 1. januar 2010 vil Arbeids- og inkluderingsdepartementets andel bli overført til Justis- og politidepartementet som følge av at Innvandringsavdelingen overføres til sistnevnte departement.

4 Vurdering

Prinsippet om byrdefordeling mellom Schengenstatene i gjennomføringen av forvaltningen av de felles ytre grensene utgjør en av grunnkomponentene i EUs felles grensepolitikk. Selv om utgangspunktet er at grensekontroll, visumutstedelse og utgiftene forbundet med dette er et nasjonalt ansvar og anliggende, erkjennes gjennom fondets prinsipp om solidaritet mellom Schengenstatene for den økonomiske byrden, at Schengen-regelverket også forvaltes på vegne av andre medlemsstater.

Hovedmålet med Yttergrensefondet er gjennom solidarisk omfordeling av ressurser å bistå statene som har ansvar for yttergrensekontroll og visumutstedelse på vegne av alle stater som deltar i Schengen-samarbeidet. Prosjektene som finansieres av fondets midler skal blant annet bidra til økt kvalitet på yttergrensekontrollen. Også prosjekter i andre Schengenstater vil gi positive virkninger for Norge. Samarbeidet vil bidra til å redusere omfanget av ulovlig grensepassering og dermed sekundærforflytning av personer innenfor Schengen-området.

Vedtaket om Yttergrensefondet og tilhørende gjennomføringsbeslutninger er et nytt samarbeidsområde og berører i første rekke praktisk og budsjettmessig samarbeid mellom myndighetene

som er ansvarlige for grensekontroll og visumpolitikk.

Gjennomføring av rettsaktene medfører ikke behov for lov- eller forskriftsendringer.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Justis- og politidepartementet tilrår at Norge godtar innholdet i Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet og tilhørende Kommisjonsvedtak som en videreutvikling av Schengen-regelverket, samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein for Yttergrensefondet 2007-2013. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

tilrår:

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet og tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein for Yttergrensefondet 2007-2013.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

st a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet og tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007-2013, i samsvar med et vedlagt forslag.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Forslag

til vedtak om samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet og tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007-2013

I

Stortinget samtykker i godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet og tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket).

II

Stortinget samtykker i inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007-2013.

Vedlegg 1

Europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer»

Europaparlamentet og rådet for den europeiske union har –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 62 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen, under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité¹,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen²,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251³ og

ut fra følgende betraktninger:

1. Hver medlemsstat bidrar til å sikre et høyt og ensartet nivå for kontroll av personer og overvåking av de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union innenfor rammen av felles regler, men noen av medlemsstatene bærer en tyngre byrde enn andre.
2. Byrdeforskjellen skyldes at medlemsstatenes situasjon varierer når det gjelder geografien ved deres ytre grenser, antall godkjente operative grenseovergangssteder, trykket fra lovlig og ulovlig migrasjon, ulike risikoer og trusler og endelig arbeidsbyrden til de nasjonale tjenester i forbindelse med behandling av visumsøknader og utstedelse av visa.
3. Byrdefordelingen mellom medlemsstatene og Den europeiske union i forbindelse med forvaltningen av de ytre grenser utgjør et av de fem elementene i den felles politikk for forvaltning av de ytre grenser som Kommisjonen foreslo i meldingen av 7. mai 2002 «Mot en integrert forvaltning av de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union», og som Rådet godkjente i «Plan for forvaltning av de

ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union» av 14. juni 2002.

4. Selv om rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 av 26. oktober 2004 om opprettelse av Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union⁴ utgjør et viktig skritt mot en gradvis utvikling av den operative dimensjonen av det europeiske felles integrerte grenseforvaltningssystem, krever gjennomføringen av effektive fellesstandarder for kontroll og overvåking av de ytre grenser en fellesskapsordning for finansiell solidaritet for å støtte medlemsstater som stadig bærer en tung finansiell byrde til beste for Fellesskapet.
5. Det felles regelverk som er fastlagt særlig ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 562/2006 av 15. mars 2006 om innføring av fellesskapsregler som regulerer bevegelsen av personer over grenser (Schengen grenseregler)⁵, inneholder bestemmelser om inn- og utreisekontroll som skal bidra til å bekjempe ulovlig innvandring og menneskehandel samt forhindre enhver trussel mot medlemsstatenes indre sikkerhet, og fastsetter samtidig at inn- og utreisekontroller skal utføres på en slik måte at den menneskelige verdighet respekteres fullt ut.
6. Fondet for de ytre grenser (heretter kalt «fondet») bør gi uttrykk for solidaritet gjennom å yte finansiell bistand til medlemsstatene som anvender Schengen-bestemmelsene om de ytre grenser.
7. Slik finansiell bistand bør organiseres på en slik måte at den danner en overgang fra tidligere finansielle bidrag fra Den europeiske union til medlemsstater som på ikrafttredelsestidspunktet for dette vedtak ennå ikke anvender

¹ EUT C 88 av 11.4.2006, s. 15.

² EUT C 115 av 16.5.2006, s. 47.

³ Europaparlamentsuttalelse av 14.12.2006 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 7.5.2007.

⁴ EUT L 349 av 25.11.2004, s. 1.

⁵ EUT L 105 av 13.4.2006, s. 1.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- alle bestemmelsene i Schengen-regelverket, samtidig som den ikke bare utgjør en fortsettelse av tiltak som tidligere ble finansiert gjennom andre kilder via Den europeiske unions alminnelige budsjett. I slike tilfeller bør fondet bistå medlemsstater som forbereder seg på full deltakelse så snart som mulig i samsvar med Haag-programmet av 4. og 5. november 2004.
8. Videre bør fondet ta hensyn til spesifikke situasjoner som f.eks. transitt over land for borgere fra tredjestater som, for å reise mellom to deler av sitt eget land som ikke er geografisk sammenhengende, må krysse en eller flere medlemsstaters territorium, ettersom dette ikke bare er viktig for den eller de berørte medlemsstater, men for alle medlemsstater som har avskaffet kontrollene på de indre grenser. I slike tilfeller bør det fastsettes nærmere hvilke tiltak som skal finansieres, og fordelingen av midler bør fastlegges på grunnlag av en saklig vurdering av behovene i forbindelse med disse tiltakene.
 9. For å sikre en ensartet grensekontroll av høy kvalitet samt en fleksibel grensetrafikk bør fondet bidra til utviklingen av et europeisk felles integrert grenseforvaltningssystem, som omfatter alle tiltak med hensyn til politikk, lovgivning, systematisk samarbeid, byrdefordeling, personell, utstyr og teknologi, som treffes på forskjellige nivåer av vedkommende myndigheter i medlemsstatene, som samarbeider innbyrdes og om nødvendig med andre aktører, blant annet ved anvendelse av Den europeiske unions grensesikkerhetsmodell på fire nivåer og Den europeiske unions integrerte risikoaalyse.
 10. I samsvar med protokoll nr. 5 til tiltredelsesakten av 2003⁶ om persontransitt over land mellom regionen Kalingrad og andre deler av Den russiske føderasjon, bør fondet dekke eventuelle tilleggsutgifter knyttet til gjennomføringen av den særlige bestemmelsen i regelverket som omfatter slik transitt.
 11. Som supplement til det operative samarbeidet som utvikles i regi av Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union opprettet ved (EF) nr. 2007/2004 (heretter kalt «byrået»), og i tillegg til midlene som fordeles til medlemsstatene, bør fondet også kunne gjøre det mulig for Fellesskapet å treffe tiltak for å motvirke svakheter ved strategiske steder ved grensen ved å samfinansiere spesifikke tiltak som bøter på disse svakhetene, på grunnlag av spesifikke beløp som hvert år settes til side for slike tiltak.
 12. Fondet bør særlig finansiere nasjonale tiltak og samarbeid mellom medlemsstatene om visumpolitikk og annen virksomhet før grensen, som foregår før kontrollen på de ytre grenser. En effektiv forvaltning av virksomhet som organiseres av medlemsstatenes konsulære tjenester i tredjestater, er viktig for den felles visumpolitikk som ledd i et system med flere bestanddeler som har som mål å lette den lovlige reisevirksomheten og bekjempe ulovlig innvandring til Den europeiske union, og utgjør en integrerende del av det europeiske felles integrerte grenseforvaltningssystem.
 13. Fondet bør på grunn av sitt virkeområde og formål ikke under noen omstendigheter støtte tiltak på områder og i sentre der personer holdes tilbake i tredjestater.
 14. Det bør innføres objektive kriterier for fordelingen av de disponible årlige midlene mellom medlemsstatene. Kriteriene bør inndeles etter ulike typer grenser, samtidig som det tas hensyn til flyten og trusselnivået på medlemsstatenes ytre grenser.
 15. Anvendelsen av disse kriteriene bør gjennomgås på ny i 2010 for å gjøre det mulig å ta hensyn til eventuelle nye omstendigheter, herunder særlig slike som følger av endringer av selve de ytre grensene.
 16. Ettersom byråets oppgave er å bistå medlemsstatene ved gjennomføringen av de operative aspektene ved forvaltningen av de ytre grenser, og med henblikk på å utvikle komplementaritet mellom byråets oppgaver og medlemsstatenes ansvar for kontroll og overvåking på de ytre grenser bør Kommisjonen rådspørre byrået om utkastene til flerårige programmer som framlegges av medlemsstatene samt om de strategiske retningslinjene Kommisjonen utarbeider.
 17. Kommisjonen kan dessuten anmode byrået om å komme med innspill ved Kommisjonens vurdering av fondets virkning på utviklingen av politikken og lovgivningen som gjelder kontrollen på de ytre grenser, av synergieffekter mellom fondets og byråets arbeid samt av kriteriene for fordeling av midlene mellom medlemsstatene i lys av Den europeiske unions mål på dette området.
 18. Dette vedtak skal inngå i en sammenhengende ramme, som også omfatter europaparlaments-

⁶ EUT L 236 av 23.9.2003, s. 946.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

og rådsvedtak nr. 573/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av det europeiske flyktningefond for perioden 2008 – 2013 som en del av det alminnelige programmet Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer⁷, europaparlaments- og rådsvedtak nr. 575/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av det europeiske fond for tilbakesending for perioden 2008 – 2013 som en del av det alminnelige programmet Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer⁸ og rådsbeslutning nr. /2007/EF om opprettelse av det europeiske fond for integrasjon av borgere fra tredjestater som en del av det alminnelige programmet Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer⁹, som har til formål å sikre en rimelig ansvarsfordeling mellom medlemsstatene når det gjelder den finansielle byrden som følger av innføringen av en integrert forvaltning av Den europeiske unions ytre grenser og gjennomføringen av en felles asyl- og innvandringspolitikk i henhold til traktatens tredje del avdeling IV.

19. En medlemsstat bør ikke samtidig delta i dette fondet og i en framtidig midlertidig ordning som skal hjelpe mottakermedlemsstater med finansieringen av tiltak på Den europeiske unions nye ytre grenser med henblikk på gjennomføringen av Schengen-regelverket og kontrollen på de ytre grenser.
20. Det bør være synergi mellom tiltak som støttes under dette fondet, og tiltak som støttes gjennom fellesskapsordninger for eksternt bistand; og tiltakene bør gjennomføres innenfor rammen av Den europeiske unions utenrikspolitikk, særlig strategien for den ytre dimensjonen av området med frihet, sikkerhet og rettferdighet.
21. Støtten fra fondet vil være mer effektiv og mer målrettet dersom samfinansieringen av støtteberettigede tiltak er basert på en strategisk flerårig programplanlegging, som hver medlemsstat utarbeider i dialog med Kommisjonen.
22. På grunnlag av strategiske retningslinjer som vedtas av Kommisjonen, bør hver medlemsstat utarbeide et flerårig programplanleggingsdokument som tar hensyn til medlemsstatens spesifikke situasjon og behov og angir dens utviklingsstrategi, og som bør utgjøre rammen

for forberedelsen av gjennomføringen av tiltakene fastsatt i de årlige programmene.

23. I forbindelse med gjennomføringsmetodene nevnt i artikkel 53 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansforordningen for De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett¹⁰ (heretter kalt «finansforordningen»), bør det fastsettes vilkår som gjør det mulig for Kommisjonen å utøve sitt ansvar for gjennomføringen av Den europeiske unions alminnelige budsjett, og vilkårene for medlemsstatenes samarbeid bør presiseres. Anvendelsen av disse vilkårene vil gjøre det mulig for Kommisjonen å sikre at medlemsstatene anvender fondet på en lovlig og korrekt måte og i samsvar med prinsippet om forsvarlig økonomistyring i samsvar med finansforordningens artikkel 27 og artikkel 48 nr. 2.
24. Medlemsstatene bør treffe egnede tiltak for å sikre at forvaltnings- og kontrollsystemet virker på en god måte og for å sikre kvaliteten på gjennomføringen. Med henblikk på dette er det nødvendig å fastsette alminnelige prinsipper og nødvendige funksjoner som alle programmer bør oppfylle.
25. Etersom fondet kan støtte nasjonale tiltak i en medlemsstat for å gjennomføre Schengen-regelverket, fra kontroll på de ytre grenser til visumpolitikk på forskjellige steder og nivåer, kan flere myndigheter i en medlemsstat være involvert. Medlemsstatene bør derfor ha mulighet til å utpeke flere godkjennings- og revisjonsmyndigheter eller delegerer myndighet, så lenge arbeidsoppgavene er klart fordelt mellom hver av disse myndighetene.
26. I samsvar med subsidiaritetsprinsippet og proporsjonalitetsprinsippet bør medlemsstatene ha det primære ansvar for gjennomføringen og kontrollen av fondets inngrep.
27. Medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til forvaltnings- og kontrollsystemer, attestering av utgifter samt forebygging, påvisning og korreksjon av regelbrudd og brudd på fellesskapsretten bør fastlegges for å sikre en effektiv og korrekt gjennomføring av deres flerårige og årlige programmer. Med hensyn til forvaltning og kontroll er det særlig viktig å fastsette ordninger for hvordan medlemsstatene skal sikre at systemene er innført og fungerer tilfredsstillende.

⁷ EUT L 144 av 6.6.2007, s. 1.

⁸ EUT L 144 av 6.6.2007, s. 45.

⁹ Ennå ikke offentliggjort i EUT.

¹⁰ EUT L 248 av 16.9.2002, s. 1. Forordningen endret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 av 30.12.2006, s. 1).

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

28. Uten at det berører Kommisjonens myndighet når det gjelder finansiell kontroll, bør samarbeidet mellom medlemsstatene og Kommisjonen fremmes på dette området.
29. Effektiviteten og virkningen av tiltakene som støttes av fondet, avhenger også av evalueringen og spredningen av resultatene av disse. Medlemsstatenes og Kommisjonens respektive ansvar på dette området og ordningene som skal sikre evalueringenes pålitelighet samt kvaliteten på de tilhørende opplysningene, bør formaliseres.
30. Tiltakene bør evalueres med henblikk på en revisjon og en konsekvensanalyse etter halve tiden, og evalueringen bør integreres i tiltakene for å følge opp prosjektene.
31. Ettersom det er viktig at fellesskapsfinansiering er synlig, bør Kommisjonen fastsette retningslinjer for å gjøre det lettere for alle myndigheter, ikke-statlige organisasjoner, internasjonale organisasjoner eller andre enheter som mottar støtte under dette fondet, å bekrefte mottakelsen av støtten på en hensiktsmessig måte, samtidig som de tar hensyn til den praksis som finnes i forbindelse med andre ordninger med delt forvaltning, f.eks. strukturfondene.
32. I dette vedtak fastsettes det for hele programets varighet en finansiell ramme som utgjør det viktigste referansegrunnlaget for budsjettmyndighetene ved den årlige budsjettbehandlingen, som definert i nr. 37 i den tverrinstitusjonelle avtalen av 17. mai 2006 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin og en forsvarlig økonomistyring¹¹.
33. Ettersom målene for dette vedtak, som er å støtte opprettelsen av et europeisk felles integrert grenseforvaltningssystem, som bl.a. omfatter forvaltningen av virksomhet som organiseres av medlemsstatenes konsulære og øvrige tjenester i tredjestater i forbindelse med strømmen av borgere fra tredjestater til medlemsstatenes territorium, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakenes omfang og virkninger bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette vedtak ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene
34. De tiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette vedtak, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹².
35. Ettersom tiltaket i dette vedtak, som gjelder fastsettelse av strategiske retningslinjer, er av alminnelig omfang og omhandler endring av ikke vesentlige deler av vedtaket ved blant annet å oppheve enkelte deler eller supplere det ved tilføyelse av nye ikke vesentlige deler, bør vedtaket fastsettes etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll som fastsatt i artikkel 5a i beslutning 1999/468/EF. Av effektivitetshensyn bør fristene som normalt gjelder ved framgangsmåten med forskriftskomite, forkortes ved vedtakelse av de strategiske retningslinjene.
36. For å sikre at fondet gjennomføres i rett tid, bør visse bestemmelser i dette vedtak få anvendelse fra 1. januar 2007.
37. For Islands og Norges vedkommende utgjør dette vedtak en utvikling av Schengen-regelverket på områdene nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsregler for avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket¹³.
38. Det bør utarbeides en ordning som gir representanter for Island og Norge mulighet til å delta i arbeidet i komiteene som bistår Kommisjonen i utøvelsen av dens gjennomføringsmyndighet. En slik ordning er nevnt i avtalen i form av en brevveksling mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om komiteer som bistår Kommisjonen i utøvelsen av dens utøvende myndighet¹⁴, som følger som vedlegg til avtalen nevnt i nr. 37.
39. For Sveits' vedkommende utgjør dette vedtak en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen inngått mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det

¹¹ EUT C 139 av 14.6.2006, s. 1.

¹² EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23. Beslutningen endret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 av 22.7.2006, s. 11).

¹³ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

¹⁴ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 53.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, på området nevnt i artikkel 1 bokstav A i rådsbeslutning 1999/437/EF sammenholdt med artikkel 4 nr. 1 i rådsbeslutning 2004/860/EF¹⁵ om undertegning på vegne av Det europeiske fellesskap, og om midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen.

40. Det må utarbeides en ordning som gir representanter for Sveits mulighet til å delta i arbeidet i komiteene som bistår Kommisjonen i utøvelsen av dens gjennomføringsmyndighet. En slik ordning er nevnt i brevvekslingen mellom Fellesskapet og Sveits, som følger som vedlegg til avtalen nevnt i nr. 39.
41. Det bør inngås en avtale mellom Fellesskapet og Island, Norge og Sveits med henblikk på å fastsette ytterligere regler for gjennomføringen av denne ordning.
42. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling som er vedlegg til traktaten om Den europeiske union og traktaten om Det europeiske fellesskap, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av dette vedtak og er ikke bundet av det, og vedtaket får ikke anvendelse i Danmark. Ettersom dette vedtak bygger videre på Schengen-regelverket i henhold til bestemmelsene i avdeling IV, del tre, av traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, bør Danmark, i samsvar med artikkel 5 i nevnte protokoll, innen seks måneder etter den dato dette vedtak ble vedtatt, beslutte om de vil gjennomføre dette vedtak i sin nasjonale lovgivning eller ikke.
43. Dette vedtak utgjør en utvikling av Schengen-regelverket som Det forente kongeriket ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket¹⁶ og den senere rådsbeslutning 2004/926/EF av 22. desember 2004 om iverksettelse av deler av Schengen-regelverket i Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland¹⁷. Det forente kongeriket deltar derfor ikke i vedtakelsen av dette vedtak og er ikke bundet av det, og vedtaket får ikke anvendelse i Det forente kongeriket.
44. Dette vedtak utgjør en utvikling av Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar

med rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om Irlands anmodning om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket¹⁸. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av dette vedtak og er ikke bundet av det, og vedtaket får ikke anvendelse i Irland.

45. I samsvar med traktatens artikkel 67 nr. 2 annet strekpunkt gir rådsbeslutning 2004/927/EF av 22. desember 2004 om å få visse områder som omfattes av avdeling IV tredje del i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, underlagt framgangsmåten i traktatens artikkel 251¹⁹, framgangsmåten nevnt i traktatens artikkel 251 anvendelse på de områder som omfattes av traktatens artikkel 62 nr. 1, nr. 2 bokstav a) og nr. 3 og artikkel 63 nr. 2 bokstav b) og nr. 3 bokstav b) –

Gjort dette vedtak:

Kapittel I

Formål, mål og tiltak

Artikkel I

Formål og virkeområde

Ved dette vedtak opprettes fondet for de ytre grenser (heretter kalt «fondet») for perioden fra 1. januar 2007 til 31. desember 2013 som en del av en sammenhengende ramme, som også omfatter vedtak nr. 573/2007/EF, vedtak nr. 575/2007/EF og vedtak nr. /2007/EF, med henblikk på å bidra til å styrke området med frihet, sikkerhet og rettferdighet og anvendelsen av solidaritetsprinsippet mellom medlemsstatene.

Dette vedtak fastsetter målene som fondet bidrar til, gjennomføringen av fondet, tilgjengelige finansielle midler og kriteriene for fordeling av de tilgjengelige finansielle midlene.

Vedtaket fastsetter fondets forvaltningsregler, herunder finansielle regler, samt overvåkings- og kontrollordninger som bygger på en ansvarsfordeling mellom Kommisjonen og medlemsstatene.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette vedtak menes med:

1. «ytre grenser», medlemsstatenes landegrenser, herunder grenser i elver og innsjøer, sjø-

¹⁵ EFT L 370 av 17.12.2004, s. 78.

¹⁶ EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

¹⁷ EUT L 395 av 31.12.2004, s. 70.

¹⁸ EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20.

¹⁹ EUT L 396 av 31.12.2004, s. 45.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

grenser samt lufthavner, elvehavner, sjøhavner og innsjøhavner, som er omfattet av fellesskapsrettens bestemmelser om passering av de ytre grenser, enten grensene er midlertidige eller ikke,

2. «midlertidige ytre grenser»,
 - a) felles grense mellom en medlemsstat som anvender Schengen-regelverket fullt ut, og en medlemsstat som i henhold til tiltredelsesakten er forpliktet til å anvende Schengen-regelverket fullt ut, men for hvilken rådsbeslutningen som gir medlemsstaten myndighet til å anvende regelverket fullt ut, ikke er trådt i kraft,
 - b) felles grense mellom to medlemsstater som i henhold til de respektive tiltredelsesakter er forpliktet til å anvende Schengen-regelverket fullt ut, men for hvilke rådsbeslutningen som gir dem myndighet til å anvende regelverket fullt ut, ennå ikke er trådt i kraft,
3. «grenseovergangssted», ethvert passeringssted som er godkjent av vedkommende myndigheter for passering av de ytre grenser, og som er meldt i samsvar med forordning (EF) nr. artikkel 34 nr. 2,
4. «byrå», Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet på de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union opprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004.

Artikkel 3

Fondets alminnelige mål

1. Fondet skal bidra til å nå følgende mål:
 - a) effektiv organisering av kontroll, herunder både kontroll- og overvåkingsoppgaver på de ytre grenser,
 - b) effektiv forvaltning fra medlemsstatenes side av strømmen av personer på de ytre grenser for å sikre både et høyt beskyttelsesnivå på de ytre grenser og en smidig passering av de ytre grenser i samsvar med Schengen-regelverket og prinsippene om respektfull behandling og verdighet,
 - c) enhetlig anvendelse fra grensekontrollørens side av bestemmelsene i fellesskapsretten om passering av de ytre grenser, særlig forordning (EF) nr. 562/2006,
 - d) forbedring av forvaltningen av virksomhet som organiseres av medlemsstatenes konsulære og øvrige tjenester i tredjestater i

forbindelse med strømmen av borgere fra tredjestater til medlemsstatenes territorium, og samarbeidet mellom medlemsstatene på dette området.

2. Fondet skal bidra til finansieringen av teknisk bistand på initiativ fra medlemsstatene eller Kommisjonen.

Artikkel 4

Spesifikke mål

1. Med hensyn til målet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav a) skal fondet støtte følgende spesifikke mål:
 - a) gjennomføring av anbefalinger, driftsstandarder og god industriell praksis som følge av det operative samarbeidet mellom medlemsstatene i forbindelse med grensekontroll,
 - b) utvikling og anvendelse av de tiltak som er nødvendige for å bedre overvåkingssystemene mellom grenseovergangsstedene,
 - c) innføring av tiltak eller utvikling av effektive systemer som muliggjør en metodisk innsamling av relevante opplysninger om utviklingen av situasjonen på stedet i nærheten av og umiddelbart utenfor de ytre grenser,
 - d) sikring av hensiktsmessig registrering av antallet personer som passerer alle typene av ytre grenser (på land, i luften og på sjøen),
 - e) innføring eller oppgradering av et system for innsamling av statistiske og administrative data om kategorier av reisende, antallet og typen kontroller og overvåkingstiltak på de forskjellige typene av ytre grenser på grunnlag av registrering og andre former for datainnsamling,
 - f) innføring av effektiv, strukturell og operativ samordning mellom alle myndigheter som arbeider på grenseovergangsstedene,
 - g) forbedring av grensekontrollørenes kapasitet og kvalifikasjoner med hensyn til overvåking, rådgivning og kontroll,
 - h) forbedring av informasjonsutvekslingen på nasjonalt plan mellom de myndigheter som har ansvar for forvaltningen av de ytre grenser, og andre myndigheter med ansvar for migrasjon, asyl og andre tilknyttede saker,
 - i) stimulering av kvalitetsstyringsstandarder.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

2. Med hensyn til målet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) skal fondet støtte følgende spesifikke mål:
 - a) utvikling av nye arbeidsmetoder, logistikktiltak og spissteknologi for å styrke systematisk personkontroll ved inn- og utreise på grenseovergangsstedene, unntatt ved midlertidige ytre grenser,
 - b) stimulering av bruken av teknologi og spesialopplæring av personale med ansvar for effektiv utnyttelse av teknologien,
 - c) stimulering av informasjonsutveksling om og forbedring av opplæringen knyttet til forfalskede og falske reisedokumenter, herunder utvikling og spredning av felles verktøy og praksis med hensyn til å avsløre slike dokumenter,
 - d) stimulering av effektiv datasøking i sanntid på grenseovergangsstedene ved bruk av store IT-systemer som Schengen-informasjonsystemet (SIS) og Visa-informasjonsystemet (VIS) samt effektiv informasjonsutveksling i sanntid mellom alle grenseovergangssteder på de ytre grenser,
 - e) sikring av en optimal operativ og teknisk gjennomføring av resultatene av risikoanalysene.
3. Med hensyn til målet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav c) skal fondet støtte følgende spesifikke mål:
 - a) gradvis innføring av en enhetlig utdanning, opplæring og kompetanse for grensekontrollører i alle medlemsstater, særlig ved å gjennomføre den felles grunnleggende opplæringsplan utarbeidet av byrået og ved å supplere byråets virksomhet på dette området på en enhetlig måte,
 - b) støtting og øking av utvekslingen og utsendingen av grensekontrollører mellom medlemsstatene som et supplement til byråets retningslinjer og virksomhet på dette området,
 - c) stimulering av bruken av kompatibel spissteknologi på de ytre grenser når dette kreves for at reglene skal anvendes på en korrekt, effektiv og enhetlig måte,
 - d) stimulering av myndighetenes muligheter til å anvende like framgangsmåter og treffe enhetlige og raske avgjørelser av høy kvalitet i forbindelse med passering av de ytre grenser, herunder utstedelse av visa,
 - e) stimulering av bruken av den felles praktiske håndboken for grensekontrollører,
 - f) bygging og modernisering av områder og sentre for personer som har blitt nektet innreise og personer som er pågrepet etter å ha passert de ytre grenser ulovlig eller som har nærmet seg de ytre grenser med henblikk på ulovlig innreise til medlemsstatenes territorium,
 - g) forbedring av sikkerheten i lokalene på grenseovergangsstedene for å sørge for grensekontrollørens sikkerhet og beskytte utstyr, overvåkingssystemer og transportmidler.
4. Med hensyn til målet fastsatt i artikkel 3 nr. 1 bokstav d) skal fondet støtte følgende spesifikke mål:
 - a) styrke den operative kapasiteten i nettverket av kontaktpersoner for innvandringssaker og fremme et mer effektivt samarbeid mellom medlemsstatenes tjenester gjennom dette nettverket,
 - b) innføring av tiltak for å hjelpe medlemsstatene og transportørene til å oppfylle sine forpliktelser i henhold til rådsdirektiv 2004/82/EF av 29. april 2004 om transportørers forpliktelse til å oppgi passasjeropplysninger²⁰ og artikkel 26 i Konvensjon av 19. juni 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 mellom regjeringene i Den økonomiske unionen Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Frankrike om gradvis avskaffelse av kontroller på de felles grenser (heretter kalt «Schengen-konvensjonen»²¹ for å hindre ulovlige ankomster til de ytre grenser,
 - c) stimulering av et mer effektivt samarbeid med transportørene i avgangsstatenes lufthavner, særlig ved å sikre en enhetlig opplæring av transportørpersonell innen reisedokumenter,
 - d) stimulering av kvalitetsstyring og tjenester og utstyr av god kvalitet som nødvendig infrastruktur i forbindelse med visumsøknader,
 - e) stimulering av samarbeidet mellom medlemsstatene for å øke de konsulære tjenesters kapasitet ved behandling av visumsøknader,
 - f) stimulering av felles undersøkelsesmetoder og enhetlige administrative framgangs-

²⁰ EUT L 261 av 6.8.2004, s. 24.

²¹ EFT L 239 av 22.9.2000, s. 19. Konvensjonen sist endret ved Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 381 av 28.12.2006, s. 4).

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- måter og vedtak knyttet til visa ved den enkelte medlemsstats konsulære tjenester i forskjellige tredjestater,
- g) utvikling av et systematisk og regelmessig samarbeid mellom medlemsstatenes konsulære og andre tjenester, særlig i forbindelse med VIS, blant annet ved felles bruk av ressurser og hjelpemidler ved visumutstedelse, informasjonsutveksling, studier og undersøkelser i forbindelse med visumsøknader og opprettelsen av felles sentre for behandling av visumsøknader,
 - h) stimulering av nasjonale tiltak med henblikk på innføring av en felles undersøkelsespraksis og enhetlige administrative framgangsmåter ved visumutstedelse samt enhetlige vedtak hos de ulike medlemsstaters konsulære tjenester,
 - i) opprettelse av felles konsulære kontorer.

Artikkel 5

Støtteberettigede tiltak i medlemsstatene

1. Fondet skal støtte tiltak i medlemsstatene knyttet til de spesifikke målene angitt i artikkel 4, særlig:
 - a) infrastruktur og tilhørende bygninger på grenseovergangssteder, f.eks. grensestasjoner, helikopterlandingssteder eller filer eller luker for køer av kjøretøyer eller personer på grenseovergangssteder,
 - b) infrastruktur, bygninger og systemer for overvåking mellom grenseovergangssteder og beskyttelse mot ulovlig passering av de ytre grenser,
 - c) driftsutstyr, f.eks. sensorer, videoovervåking, instrumenter for dokumentundersøkelse, påvisningsverktøy og mobile eller faste terminaler for å søke i SIS, VIS, det europeiske system for arkivering av bilder (FADO) og andre europeiske og nasjonale systemer,
 - d) nødvendige transportmidler til kontroll av de ytre grenser, f.eks. kjøretøyer, fartøyer, helikoptre og lette luftfartøyer med særlig elektronisk utstyr for å overvåke grenser og oppdage personer som befinner seg i transportmidler,
 - e) utstyr for informasjonsutveksling i sanntid mellom aktuelle myndigheter,
 - f) IKT-systemer,
 - g) programmer for utsending og utveksling av personale, f.eks. grensekontrollører og tje-

nestemenn i immigrasjonsmyndigheter og konsulære tjenester,

- h) opplæring og utdanning av personale innen aktuelle myndigheter, herunder språkopplæring,
 - i) investeringer i utvikling, prøving og installering av spissteknologi,
 - j) undersøkelser og forsøksprosjekter knyttet til gjennomføring av anbefalinger, driftsstandarder og god praksis som følge av det operative samarbeidet mellom medlemsstatene når det gjelder grensekontroll,
 - k) undersøkelser og forsøksprosjekter utviklet for å stimulere til nyskaping, fremme utveksling av erfaringer og god praksis og bedre kvaliteten på forvaltningen av virksomheten som organiseres av medlemsstatenes konsulære og andre tjenester i tredjestater, i forbindelse med strømmen av borgere fra tredjestater til medlemsstatenes territorium og samarbeidet mellom medlemsstatene på dette området.
2. Fondet skal ikke støtte tiltak som gjelder midlertidige ytre grenser, når tiltakene innebærer strukturell investering som ikke er forenlig med målet om å avskaffe personkontrollene på disse grensene, herunder særlig tiltakene nevnt i nr. 1 bokstav a) og b).

Artikkel 6

Særlig transittordning

1. Fondet skal gi støtte for å kompensere for tapte transittvisumavgifter og tilleggsutgifter knyttet til innføringen av ordningen med forenklet transittdokument (FTD) og forenklet jernbanetransittdokument (FRTD) i samsvar med rådsforordning (EF) nr. 693/2003²² og rådsforordning (EF) nr. 694/2003²³.
2. I nr. 1 menes med «tilleggsutgifter», utgifter som følger direkte av spesifikke forpliktelser knyttet til anvendelsen av den særlige transittordningen, og som ikke oppstår på grunn av utstedelse av transittvisa eller andre visa.

Følgende typer av tilleggsutgifter gir rett til finansiering:

 - a) investeringer i infrastruktur,
 - b) opplæring av personale som iverksetter den særlige transittordningen,

²² EUT L 99 av 17.4.2003, s. 8.

²³ EUT L 99 av 17.4.2003, s. 15.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- c) ytterligere driftsutgifter, herunder lønn til personale som spesifikt gjennomfører den særlige transittordning.
- 3. Tapte avgifter nevnt i nr. 1 skal beregnes på grunnlag av avgiftsnivået fastsatt for transittivsum i vedlegg 12 i Den konsulære fellesinstruksen for visa, innenfor den finansielle rammen fastsatt i artikkel 14 nr. 9.

Artikkel 7

Fellesskapstiltak

1. Innenfor en grense på 6 % av dets tilgjengelige ressurser kan fondet, på initiativ fra Kommisjonen, finansierte tverrnasjonale tiltak eller tiltak som er av interesse for hele Fellesskapet (heretter kalt «fellesskapstiltak»), med hensyn til følgende mål:
 - a) å bidra til forbedring av den virksomhet som organiseres av medlemsstatenes konsulære og andre tjenester i tredjestater, når det gjelder strømmen av borgere fra tredjestater til medlemsstatenes territorium og av samarbeidet mellom medlemsstatene på dette området, herunder virksomheten til luftfartsselskapenes kontaktpersoner og kontaktpersoner for innvandringssaker,
 - b) å fremme en gradvis innlemmelse av tollkontroller, veterinærkontroller og plante-helsekontroller i den integrerte grenseforvaltningsvirksomheten i samsvar med den politiske utviklingen på dette området,
 - c) å tilby støttetjenester til medlemsstatene i behørig begrunnede nødssituasjoner som krever umiddelbare tiltak på medlemsstatenes ytre grenser.
2. For å gi rett til finansiering, skal fellesskapstiltak nevnt i nr. 1 bokstav a) og b) særlig:
 - a) utdype samarbeidet innenfor Fellesskapet med hensyn til gjennomføring av fellesskapets regelverk og god praksis,
 - b) støtte opprettelsen av tverrnasjonale samarbeidsnett og forsøksprosjekter basert på tverrnasjonale partnerskap mellom to eller flere medlemsstaters konsulære tjenester med henblikk på å stimulere til nyskaping og lette utvekslingen av erfaring og god praksis,
 - c) støtte undersøkelser, spredning og utveksling av informasjon og god praksis samt alle andre aspekter knyttet til det alminnelige mål om å bidra til å øke virksomheten som

organiseres av medlemsstatenes konsulære tjenester i tredjestater og samarbeidet mellom medlemsstatene på dette området, herunder bruken av spissteknologi,

- d) støtte prosjekter og undersøkelser som utforsker mulighetene for nye former for fellesskapssamarbeid og ny fellesskapsrett på dette området, særlig felles sentre for behandling av visumsøknader,
- e) støtte utviklingen av og medlemsstatenes anvendelse av felles statistiske verktøy, metoder og indikatorer for å måle den politiske utviklingen når det gjelder visumpolitikk og konsulært samarbeid.
3. Det årlige arbeidsprogrammet som fastsetter hvilke fellesskapstiltak som skal prioriteres, skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2.

Kapittel II

Prinsipper for støtte

Artikkel 8

Komplementaritet, sammenheng og samsvar

1. Fondet skal gi støtte i tillegg til nasjonale, regionale og lokale tiltak ved å innlemme disse i fellesskapets prioriteringer.
2. Kommisjonen og medlemsstatene skal sørge for sammenheng mellom støtte fra fondet og medlemsstatene og Fellesskapets virksomhet, politikk og prioriteringer. Det skal særlig vises til slik sammenheng i de flerårige programmene nevnt i artikkel 21.
3. Tiltak som finansieres av fondet, skal være i samsvar med bestemmelsene i traktaten og i rettsakter vedtatt i henhold til denne.

Artikkel 9

Programplanlegging

1. Fondets mål skal fremmes innenfor rammen av den flerårige programplanleggingsperioden fra 2007 til 2013, med forbehold for en gjennomgang etter halve tiden i samsvar med artikkel 24. Den flerårige programplanleggingen skal omfatte prioriteringer og en framgangsmåte for forvaltning, beslutningstaking, revisjon og attestering.
2. De flerårige programmene som er godkjent av Kommisjonen, skal gjennomføres ved hjelp av årlige programmer.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Artikkel 10

Intervensjon etter nærhetsprinsippet og forholdsmessighetsprinsippet

1. Medlemsstatene skal ha ansvar for gjennomføringen av flerårige og årlige programmer nevnt i artikkel 21 og 23 på det aktuelle territoriale plan, i samsvar med det institusjonelle systemet i den enkelte medlemsstat. Ansvar et skal utøves i samsvar med dette vedtak.
2. Med hensyn til revisjonsbestemmelsene skal midler som anvendes av Kommisjonen og medlemsstatene, variere etter størrelsen på Fellesskapets bidrag. Det samme prinsippet skal gjelde for bestemmelser om evaluering og rapporter som gjelder flerårige og årlige programmer.

Artikkel 11

Gjennomføringsregler

1. Fellesskapets budsjett som avsettes til fondet, skal gjennomføres i samsvar med artikkel 53 nr. 1 bokstav b) i finansforordningen, med unntak av fellesskapstiltak nevnt i artikkel 7 og teknisk bistand nevnt i artikkel 17 i dette vedtak.
2. Kommisjonen skal utøve ansvaret for gjennomføringen av Den europeiske unions alminnelige budsjett på følgende måte:
 - a) den skal påse at medlemsstatene er i besittelse av forvaltnings- og kontrollsystemer og at disse fungerer på en god måte, i samsvar med framgangsmåtene angitt i artikkel 34,
 - b) den skal helt eller delvis avbryte eller innstille utbetalinger i samsvar med framgangsmåtene angitt i artikkel 43 og 44, dersom de nasjonale forvaltnings- og kontrollsystemene svikter, og den skal anvende alle andre nødvendige finansielle korreksjoner i samsvar med framgangsmåtene angitt i artikkel 47 og 48.
3. Stater som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, skal delta i fondet i samsvar med dette vedtak.
4. Det skal inngås avtaler med henblikk på dette; slike avtaler skal angi de nødvendige tilleggsbestemmelser om slik deltakelse, særlig bestemmelser som beskytter Fellesskapets økonomiske interesser og gir Revisjonsretten myndighet til å foreta kontroller.

Artikkel 12

Partnerskap

1. I samsvar med gjeldende nasjonale regler og nasjonal praksis skal hver enkelt medlemsstat organisere et partnerskap med myndigheter og organer som deltar i gjennomføringen av det flerårige programmet, eller som etter medlemsstatens syn kan komme med nyttige bidrag til utviklingen av programmet.
Slike myndigheter og organer kan omfatte regionale, lokale og kommunale myndigheter samt andre offentlige myndigheter og internasjonale organisasjoner, særlig De forente nasjoners høykommissær for flyktninger (UNHCR), og organer som representerer det sivile samfunn, f.eks. ikke-statlige organisasjoner eller partene i arbeidslivet.
2. Slike partnerskap skal gjennomføres fullt ut i samsvar med den institusjonelle, rettslige og finansielle myndigheten til hver enkelt kategori av partnere.

Kapittel III

Finansiell ramme

Artikkel 13

Samlede ressurser

1. Finansieringsrammen for gjennomføringen av dette vedtak for perioden fra 1. januar 2007 til 31. desember 2013 skal være på 1820 millioner euro.
2. De årlige bevilgningene skal godkjennes av budsjettmyndigheten innenfor den finansielle rammen.
3. Kommisjonen skal foreta en veiledende årlig fordeling av midlene per medlemsstat i samsvar med kriteriene fastsatt i artikkel 14.

Artikkel 14

Årlige fordelinger av midler til støtteberettigede tiltak i medlemsstatene

1. De tilgjengelige årlige midlene skal fordeles mellom medlemsstatene på følgende måte:
 - a) 30 % til de ytre landegrenser,
 - b) 35 % til de ytre sjøgrenser,
 - c) 20 % til lufthavner,
 - d) 15 % til konsulære kontorer.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

2. Midlene som er tilgjengelige i henhold til nr. 1 bokstav a), skal fordeles mellom medlemsstatene på følgende måte:
 - a) 70 % i forhold til lengden av de ytre grenser, beregnet på grunnlag vektfaktorer for hvert enkelt avsnitt fastsatt i samsvar med artikkel 15 nr. 3 bokstav a) og
 - b) 30 % i forhold til arbeidsbelastningen på de ytre landegrenser, beregnet i samsvar med nr. 7 bokstav a).
3. Midlene som er tilgjengelige i henhold til nr. 1 bokstav b), skal fordeles mellom medlemsstatene på følgende måte:
 - a) 70 % i forhold til lengden av de ytre grenser, beregnet på grunnlag vektfaktorer for hvert enkelt avsnitt fastsatt i samsvar med artikkel 15 nr. 3 bokstav b) og
 - b) 30 % i forhold til arbeidsbelastningen på de ytre sjøgrenser, beregnet i samsvar med nr. 7 bokstav a).
4. Midlene som er tilgjengelige i henhold til nr. 1 bokstav c), skal fordeles mellom medlemsstatene på grunnlag av arbeidsbelastningen på lufthavnene som fastsatt i nr. 7 bokstav b).
5. Midlene som er tilgjengelige i henhold til nr. 1 bokstav d), skal fordeles mellom medlemsstatene på følgende måte:
 - a) 50 % i forhold til antall konsulære kontorer for medlemsstatene i statene oppført på listen i vedlegg I til rådsforordning (EF) nr. 539/2001 av 15. mars 2001 om opprettelse av en liste over tredjestater hvis borgere må være i besittelse av visum ved passering av de ytre grenser, og tredjestater hvis borgere er unntatt fra denne plikten²⁴, og
 - b) 50 % i forhold til arbeidsbelastningen i forbindelse med forvaltningen av visumpolitikken ved medlemsstatenes konsulære kontorer i statene oppført på listen i vedlegg I til forordning (EF) nr. 539/2001, som fastsatt i samsvar med nr. 7 bokstav c) i denne artikkel.
6. Med henblikk på den årlige fordelingen av midler i henhold til artikkel 1 bokstav a) og b) gjelder følgende:
 - a) linjen mellom områdene nevnt i artikkel 1 i rådsforordning (EF) nr. 866/2004 av 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikkel 2 i protokoll nr. 10 til tiltredelsesakten²⁵, men ikke sjøgrensen nord for nevnte linje, skal tas i betraktning selv om den ikke utgjør en ytre landegrense så lenge bestemmelsene i artikkel 1 i protokoll 10 til tiltredelsesakten av 2003 får anvendelse,
 - b) med «ytre sjøgrenser» menes den ytre grensen av medlemsstatens territorialfarvann som angitt i artikkel 4 til 16 i De forente nasjoners havrettskonvensjon, men likevel slik at definisjonen svarer til den ytre grensen for et område med høy trusselgrad, i tilfeller der det er nødvendig med regelmessige operasjoner over store avstander for å hindre ulovlig innvandring eller ulovlig innreise. Dette skal fastsettes samtidig som det tas hensyn til driftsmessige data for de siste to årene fra den aktuelle medlemsstat. Denne definisjonen av «ytre sjøgrenser» skal utelukkende anvendes med henblikk på dette vedtak og i samsvar med folkeretten.
7. Arbeidsbelastningen skal beregnes på grunnlag av gjennomsnittstall for de to siste årene for følgende faktorer:
 - a) på de ytre landegrensene og på de ytre sjøgrensene:
 - i. antall personer som passerer den ytre grensen på godkjente grenseovergangssteder,
 - ii. antall borgere fra tredjestater som er nektet innreise ved den ytre grensen,
 - iii. antall borgere fra tredjestater som er pågrepet etter å ha passert den ytre grensen ulovlig, herunder antall personer som er pågrepet på sjøen,
 - b) i lufthavner:
 - i. antall personer som passerer den ytre grensen på godkjente grenseovergangssteder,
 - ii. antall borgere fra tredjestater som er nektet innreise ved den ytre grensen,
 - c) på konsulære kontorer:

antall visumsøknader.

Arbeidsbelastningen for 2007 skal beregnes utelukkende på grunnlag av tallene fra 2005.
8. Vektingen nevnt i nr. 2 og 3 skal bestemmes av byrået i samsvar med artikkel 15.
9. Med hensyn til lengden på de ytre landegrenser nevnt i nr. 2 bokstav a), skal det ved beregning av den årlige fordelingen av midler ikke tas hensyn til midlertidige ytre grenser. Det

²⁴ EFT L 81 av 21.3.2001, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EUT L 141 av 4.6.2005, s. 3).

²⁵ EUT L 161 av 30.4.2004, s. 128. Rettet versjon i EUT L 206 av 9.6.2004, s. 51. Forordningen sist endret ved kommissjonsforordning (EF) nr. 1283/2005 (EUT L 203 av 4.8.2005, s. 8).

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

skal likevel tas hensyn til midlertidige ytre grenser mellom en medlemsstat som tiltrådte Den europeiske union senest 1. mai 2004, og en medlemsstat som tiltrådte etter nevnte dato.

10. Referansetallene for arbeidsbelastningen nevnt i nr. 7 skal være de seneste statistikker utarbeidet av Kommisjonen (Eurostat) på grunnlag av data framlagt av medlemsstatene i samsvar med fellesskapsretten.

Dersom medlemsstatene ikke har framlagt aktuelle statistikker for Kommisjonen (Eurostat), skal de snarest mulig framlegge foreløpige data.

Før Kommisjonen (Eurostat) godkjenner nevnte data som referansetall, skal den vurdere de statistiske opplysningenes kvalitet, sammenlignbarhet og fullstendighet etter vanlige framgangsmåter. På anmodning fra Kommisjonen (Eurostat) skal medlemsstatene framlegge alle nødvendige opplysninger for dette formål.

11. Når det ikke foreligger referansetall i form av statistikk utarbeidet av Kommisjonen (Eurostat) i samsvar med fellesskapsretten, skal medlemsstatene framlegge foreløpige data for Kommisjonen innen 1. november hvert år, som brukes til å anslå beløpet som tildeles dem for det følgende året i samsvar med artikkel 23 nr. 2.

Før Kommisjonen godtar nevnte data som referansetall, Kommisjonen (Eurostat) vurderer de statistiske opplysningenes kvalitet, sammenlignbarhet og fullstendighet etter vanlige framgangsmåter. På anmodning fra Kommisjonen (Eurostat) skal medlemsstatene framlegge alle nødvendige opplysninger for dette formål.

12. Fordelingen av midler nevnt i nr. 1, skal ikke omfatte midler som fordeles etter artikkel 6 og 19. Midler som fordeles etter artikkel 6, skal ikke overstige 108 millioner euro for perioden 2007 til 2013.

Artikkel 15

Byråets risikoanalyse med henblikk på den årlige fordelingen av midler

1. Ved bestemmelse av vektningen nevnt i artikkel 14 nr. 8 skal byrået innen 1. april hvert år framlegge for Kommisjonen en spesifikk rapport med angivelse av problemer i forbindelse med gjennomføringen av grenseovervåkingen og situasjonen på medlemsstatenes ytre grenser,

samtidig som det legges særlig vekt på medlemsstatenes særlige nærhet til områder med høy risiko for ulovlig innvandring i det foregående året og tas særlig hensyn til antallet personer som har reist ulovlig inn i disse medlemsstatene og disse medlemsstatenes størrelse.

2. I samsvar med den felles integrerte risikoanalysemodellen nevnt i artikkel 4 i forordning (EF) nr. 2007/2004 skal rapporten analysere trusler med hensyn til sikkerheten ved medlemsstatenes ytre grenser det foregående året, samtidig som det tas hensyn til den politiske, økonomiske og sosiale utviklingen i de berørte tredjestater, særlig i nabotredjestater, og den skal fastsette mulige framtidig utviklingstrekk når det gjelder migrasjonsstrømmer og ulovlige aktiviteter på de ytre grenser.

Ovennevnte risikoanalyse skal hovedsakelig bygge på følgende opplysninger innsamlet av byrået og framlagt av medlemsstatene eller innhentet fra Kommisjonen (Eurostat):

- antall borgere fra tredjestater som er nektet innreise på de ytre grenser,
- antall borgere fra tredjestater som er pågrepet ved passering eller ved forsøk på å passere de ytre grenser ulovlig,
- antall pågrepne menneskesmuglere som med forsett har hjulpet borgere fra tredjestater til ulovlig innreise,
- antall forfalskede eller falske reisedokumenter og antall reisedokumenter og visa utstedt på falskt grunnlag, som er oppdaget på grenseovergangssteder i samsvar med Schengen grenseregler.

Når referansetallene ikke foreligger i form av statistikk utarbeidet av Kommisjonen (Eurostat), men er utarbeidet av medlemsstatene, kan byrået anmode de aktuelle medlemsstatene om nødvendige opplysninger med henblikk på å vurdere de statistiske opplysningenes kvalitet, sammenlignbarhet og fullstendighet. Byrået kan anmode Kommisjonen (Eurostat) om hjelp til denne vurderingen.

3. Endelig skal rapporten i samsvar med nr. 1 og 2 angi det nåværende trusselnivå på de ytre grensene til hver enkelt medlemsstat og bestemme følgende spesifikke vekt faktorer for hvert avsnitt av den aktuelle medlemsstatens ytre grenser:

- ytre landegrense:
 - faktor 1 for normal trussel
 - faktor 1,5 for middels trussel
 - faktor 3 for høy trussel,

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- b) ytre sjøgrense:
 - i. faktor 0 for liten trussel
 - ii. faktor 1 for normal trussel
 - iii. faktor 3 for middels trussel
 - iv. faktor 8 for høy trussel.

Artikkel 16

Finansieringsstruktur

1. Finansielle bidrag fra fondet skal gis i form av tilskudd.
2. Tiltak som støttes av fondet, skal samfinansieres ved hjelp av offentlige eller private kilder, være av allmennyttig art og ikke gi rett til finansiering fra andre kilder som dekkes via Den europeiske unions alminnelige budsjett.
3. Bevilgninger fra fondet skal være et supplement til medlemsstatenes offentlige eller tilsvarende utgifter til tiltak som omfattes av dette vedtak.
4. Bidraget fra Fellesskapet til prosjekter som mottar støtte, skal ikke overstige 50 % av de samlede kostnadene til et bestemt prosjekt for tiltak som gjennomføres i medlemsstatene i henhold til artikkel 4.

Dette bidraget kan økes til 75 % for prosjekter som gjelder spesifikke prioriteringer som angitt i de strategiske retningslinjene nevnt i artikkel 20.

Fellesskapets bidrag skal økes til 75 % i medlemsstater som omfattes av utjevningfondet.

5. Innenfor rammen for gjennomføringen av den nasjonale programplanleggingen i henhold til kapittel IV skal medlemsstatene velge ut prosjekter for finansiering på grunnlag av følgende minimumskriterier:
 - a) situasjonen og kravene i den berørte medlemsstaten,
 - b) utgiftenes kostnadseffektivitet, blant annet i forhold til hvor mange personer som berøres av prosjektet,
 - c) søkerorganisasjonens og eventuelle partners erfaring, fagkunnskap, pålitelighet og finansielle bidrag,
 - d) i hvilken grad prosjektet utfyller andre tiltak som finansieres gjennom Den europeiske unions alminnelige budsjett eller som ledd i nasjonale programmer.
6. Fellesskapets finansielle støtte til tiltak gjennom fondet skal i alminnelighet gis for en periode på høyst tre år, med forbehold om regelmessige framdriftsrapporter.

Artikkel 17

Teknisk bistand på initiativ fra Kommisjonen

1. Fondet kan, på initiativ fra eller på vegne av Kommisjonen og innenfor et tak på 500 000 euro av fondets årlige bevilgninger, finansiere forberedende tiltak, overvåking, administrative og tekniske støttetiltak samt evaluerings-, revisjons- og inspeksjonstiltak som er nødvendige for gjennomføringen av dette vedtak.
2. Slike tiltak skal omfatte:
 - a) undersøkelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikk, herunder av alminnelig art som gjelder fondets virksomhet,
 - b) opplysnings tiltak overfor medlemsstatene, endelige støttemottakere og allmennheten, herunder holdningskampanjer og en felles database over prosjekter som finansieres gjennom fondet,
 - c) opprettelse, drift og sammenkopling av edb-baserte systemer for forvaltning, overvåking, inspeksjon og evaluering,
 - d) utarbeidelse av en felles ramme for evaluering og overvåking samt et system for indikatorer, der det evt. tas hensyn til nasjonale indikatorer,
 - e) forbedring av evalueringsmetoder og utveksling av informasjon om praksis på dette området,
 - f) informasjons- og opplæringstiltak overfor myndigheter utpekt av medlemsstatene i samsvar med artikkel 27, som supplerer medlemsstatenes veiledningsarbeid overfor myndighetene i samsvar med artikkel 33 nr. 2.

Artikkel 18

Teknisk bistand på initiativ fra medlemsstatene

1. Fondet kan, på initiativ fra en medlemsstat og for hvert årlige program, finansiere forberedende tiltak og forvaltnings-, overvåkings-, evaluerings-, opplysnings- og kontrolltiltak samt tiltak for å styrke den administrative kapasiteten med henblikk på gjennomføringen av fondet.
2. Beløpet som settes til side for teknisk bistand under hvert årlige program, kan ikke overstige:
 - a) for perioden 2007 til 2010, 7 % av det totale årlige samfinansieringsbeløpet som tildeles den aktuelle medlemsstaten, pluss 30 000 euro, og

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- b) for perioden 2011 til 2013, 4 % av det totale årlige samfinansieringsbeløpet som tildeles den aktuelle medlemsstaten, pluss 30 000 euro.

og styrking av kontrollene og overvåkingen på Unionens ytre grenser.

3. Når det gjelder det alminnelige mål nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav d), skal nevnte retningslinjer særlig gjennomføre Fellesskapets prioriteringer med henblikk på videre utvikling av den felles visumpolitikk, som inngår i et system med flere bestanddeler som har som mål å lette den lovlige reisevirksomheten og bekjempe ulovlig innvandring ved å styrke framgangsmåtene for visumutstedelse på de lokale konsulære stasjoner.
4. Kommisjonen skal vedta strategiske retningslinjer for den flerårige programplanleggingsperioden innen 31. juli 2007.
5. De strategiske retningslinjene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomite med kontroll nevnt i artikkel 56 nr. 3. Når de strategiske retningslinjene er vedtatt, skal de vedlegges dette vedtak.

Artikkel 19

Spesifikke tiltak

1. Kommisjonen skal hvert år opprette en liste over spesifikke tiltak som skal gjennomføres av medlemsstatene, og der det er aktuelt i samarbeid med byrået, som bidrar til utviklingen av det europeiske felles integrerte grenseforvaltningssystem ved å utbedre svakheter ved strategiske steder ved grensen som er påvist i risikoanalysen nevnt i artikkel 15.
2. Det årlige arbeidsprogrammet nevnt i artikkel 7 nr. 3 skal fastsette en ramme for finansiering av ovennevnte tiltak, herunder mål og evalueringskriterier.
3. Listen over utvalgte tiltak skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2.
4. Finansiell bistand fra fondet til spesifikke tiltak skal være begrenset til en periode på seks måneder og skal ikke overstige 80 % av utgiftene for hvert enkelt tiltak.
5. Tilgjengelige årlige midler til slike tiltak skal ikke overstige 10 millioner euro. Gjenværende tilgjengelige midler etter utvelgelsen nevnt i nr. 3, kan brukes til å finansiere tiltak i henhold til artikkel 7.

Artikkel 21

Utarbeidelse og godkjenning av nasjonale flerårige programmer

1. På grunnlag av de strategiske retningslinjene nevnt i artikkel 20 skal hver enkelt medlemsstat foreslå et utkast til flerårig program, som skal bestå av følgende deler:
 - a) beskrivelse av den aktuelle situasjonen i medlemsstaten med hensyn til infrastruktur, utstyr, transportmidler, IKT-systemer og opplærings- og utdanningsordninger for personale som arbeider for grensemyndighetene og de konsulære myndigheter,
 - b) en analyse av kravene i medlemsstaten med hensyn til infrastruktur, utstyr, transportmidler, IKT-systemer og opplærings- og utdanningsordninger for personale som arbeider for grensemyndighetene og de konsulære myndigheter, og en angivelse av virksomhetsmål som er utarbeidet for å oppfylle disse kravene i løpet av den perioden det flerårige programmet omfatter,
 - c) presentasjon av en hensiktsmessig strategi for å nå disse målene og av prioriteringene knyttet til disse målene, samt en angivelse av planlagte tiltak for å gjennomføre prioriteringene,
 - d) angivelse av om strategien er forenlig med andre regionale og nasjonale ordninger og fellesskapsordninger,

Kapittel IV

Programplanlegging

Artikkel 20

Vedtakelse av strategiske retningslinjer

1. Kommisjonen skal vedta strategiske retningslinjer som angir en ramme for fondets intervensjon, samtidig som det tas hensyn til framskrittene i utviklingen og gjennomføringen av Fellesskapets regelverk om ytre grenser og visumpolitikk samt den veiledende fordelingen av fondets finansielle midler for perioden for det flerårige programmet.
2. Med hensyn til de alminnelige målene nevnt i artikkel 3 nr. 1 bokstav a), b) og c), skal retningslinjene særlig gjennomføre Fellesskapets prioriteringer med henblikk på videre gradvis opprettelse av det europeiske felles integrerte grenseforvaltningssystem for de ytre grenser

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- e) opplysning om prioriteringer og deres spesifikke mål. Slike mål skal kvantifiseres ved hjelp av et begrenset antall indikatorer, samtidig som det tas hensyn til forholdsmessighetsprinsippet. Ved hjelp av indikatorene skal det være mulig å måle framgang i forhold til utgangspunktet og målenes effektivitet med hensyn til gjennomføringen av prioriteringene,
 - f) en beskrivelse av valgt tilnæringsmåte for gjennomføring av partnerskapsprinsippet fastsatt i artikkel 12,
 - g) utkast til en finansieringsplan med angivelse, for hver prioritering og hvert årlige program, fondets forslag til finansielt bidrag og den totale offentlige eller private samfinansieringen,
 - h) bestemmelser som er fastsatt for å sikre at det flerårige programmet offentliggjøres.
2. Medlemsstatene skal framlegge sine utkast til flerårig program til Kommisjonen innen fire måneder etter at Kommisjonen har framlagt de strategiske retningslinjene.
 3. Med henblikk på godkjenning av utkastet til flerårig program skal Kommisjonen undersøke:
 - a) om utkastet til flerårig program er i samsvar med fondets mål og de strategiske retningslinjene nevnt i artikkel 20,
 - b) om de planlagte tiltakene i det flerårige programmet er relevante i forhold til den foreslåtte strategien,
 - c) om forvaltnings- og kontrollordningene fastsatt av medlemsstaten med henblikk på gjennomføringen av fondets intervensjoner er i samsvar med bestemmelsene i dette vedtak,
 - d) om utkastet til flerårig program er i samsvar med fellesskapsretten, særlig med bestemmelser i fellesskapsretten som skal sikre fri bevegelse for personer, i forbindelse med oppfølgingstiltak som er direkte knyttet til den frie bevegelse, som gjelder kontroll av de ytre grenser, asyl og innvandring.
 4. Når Kommisjonen anser at et utkast til flerårig program ikke er i samsvar med de strategiske retningslinjene og/eller med bestemmelsene i dette vedtak om forvaltnings- og kontrollsystemer eller med fellesskapsretten, skal den anmode den berørte medlemsstaten om å framlegge alle nødvendige tilleggsopplysninger og om nødvendig revidere utkastet til flerårig program i samsvar med dette.

5. Kommisjonen skal godkjenne hvert flerårig program innen tre måneder etter at det formelt er lagt fram, i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2.

Artikkel 22

Revisjon av flerårige programmer

1. På initiativ fra medlemsstatene eller Kommisjonen skal det flerårige programmet gjennomgås på ny og, om nødvendig, revideres for den gjenværende programperioden for i større eller i annen grad å ta hensyn til Fellesskapets prioriteringer. Det kan være nødvendige å revidere flerårige programmer i lys av utviklingen og/eller etter gjennomføringsproblemer.
2. Kommisjonen skal gjøre vedtak om godkjenning av revisjonen av det flerårige programmet så snart som mulig etter at den har mottatt en formell anmodning om dette fra den berørte medlemsstat. Revisjonen av det flerårige programmet skal gjennomføres etter framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2.

Artikkel 23

Årlige programmer

1. De flerårige programmene som er godkjent av Kommisjonen, skal gjennomføres ved hjelp av årlige programmer.
2. Kommisjonen skal innen 1. juli hvert år framlegge for medlemsstatene et overslag over hvilke beløp de vil bli tildelt det påfølgende året, innenfor de samlede bevilgningene som avsettes under den årlige budsjettbehandlingen, beregnet etter reglene i artikkel 14.
3. Medlemsstatene skal innen 1. november hvert år framlegge for Kommisjonen et utkast til årlig program for det påfølgende året, som er utarbeidet i samsvar med de flerårige programmene og som omfatter følgende:
 - a) alminnelige regler for valg av prosjekter som skal finansieres under det årlige programmet,
 - b) angivelse av tiltak som skal støttes gjennom det årlige programmet,
 - c) forslag til fordeling av fondets bidrag mellom programmets ulike tiltak og en angivelse av beløpet det søkes om til teknisk bistand nevnt i artikkel 18, med henblikk på gjennomføring av det årlige programmet.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

4. Ved gransking av utkastet til årlig program fra en medlemsstat skal Kommisjonen ta hensyn til det endelige beløpet som bevilges til fondet under budsjettbehandlingen.

Innen én måned etter at utkastet til årlig program formelt er framlagt, skal Kommisjonen underrette den berørte medlemsstat om programmet kan godkjennes. Dersom utkastet til årlig program ikke er i samsvar med det flerårige programmet, skal Kommisjonen anmode den aktuelle medlemsstaten om å framlegge alle nødvendige opplysninger og om nødvendig revidere utkastet til årlig program i samsvar med dette.

Kommisjonen skal treffe vedtaket om finansiering og godkjenning av det årlige programmet innen 1. mars det aktuelle året. Vedtaket skal angi beløpet som er tildelt den aktuelle medlemsstaten, og perioden som gjelder for de støtteberettigede utgiftene.

5. For å kunne ta hensyn til behørig begrunnede nødssituasjoner som ikke kunne forutses da det årlige programmet ble godkjent, og som krever umiddelbare tiltak, kan en medlemsstat revidere inntil 10 % av den finansielle fordelingen av bidraget fra fondet mellom de ulike tiltakene oppført i det årlige programmet eller tildele inntil 10 % av fordelingen til andre tiltak i samsvar med dette vedtak. Den berørte medlemsstat skal underrette Kommisjonen om det reviderte årlige programmet.

Artikkel 24

Gjennomgang av det flerårige programmet etter halve tiden

1. Kommisjonen skal gjennomgå de strategiske retningslinjene og om nødvendig vedta reviderte strategiske retningslinjer for perioden 2011 til 2013 innen 31. mars 2010.
2. Dersom slike reviderte strategiske retningslinjer vedtas, skal hver enkelt medlemsstat gjennomgå sitt flerårige program på ny og om nødvendig revidere det.
3. Reglene fastsatt i artikkel 21 om forberedelse og godkjenning av nasjonale flerårige programmer skal gjelde tilsvarende for forberedelse og godkjenning av disse reviderte flerårige programmene.
4. De reviderte strategiske retningslinjene skal vedtas etter framgangsmåten med forskriftskomiteé med kontroll nevnt i artikkel 56 nr. 3.

Kapittel V

Overvåkings- og kontrollsystemer

Artikkel 25

Gjennomføring

Kommisjonen skal ha ansvar for gjennomføringen av dette vedtak og skal vedta de nødvendige gjennomføringsregler.

Artikkel 26

Alminnelige prinsipper for forvaltnings- og kontrollsystemer

Forvaltnings- og kontrollsystemene for flerårige programmer som fastsettes av medlemsstatene, skal omfatte følgende:

- a) definisjon av arbeidsoppgavene til de organer som har ansvar for forvaltning og kontroll, og fordeling av arbeidsoppgavene innenfor hvert enkelt organ,
- b) overholdelse av prinsippet om atskilte arbeidsoppgaver innenfor det enkelte organ og mellom organene,
- c) tilstrekkelige midler til hvert organ for å kunne utføre de arbeidsoppgaver organet er tildelt i løpet av hele gjennomføringsperioden for tiltakene som samfinansieres av fondet,
- d) metoder for å sikre at utgiftene som meldes under de årlige programmene, er korrekte og rettmessige,
- e) pålitelige edb-baserte systemer for bokføring, overvåking og finansiell rapportering,
- f) et system for rapportering og overvåking når det ansvarlige organ overlater utførelsen av oppgaver til et annet organ,
- g) håndbøker som angir framgangsmåten for de arbeidsoppgaver som skal utføres,
- h) ordninger for revisjon av systemets virkemåte,
- i) systemer og framgangsmåter for å sikre en hensiktsmessig revisjonsbane,
- j) framgangsmåter for rapportering og overvåking av uregelmessigheter og inndrivning av urettmessig utbetalte beløp.

Artikkel 27

Utpeking av myndigheter

1. Med henblikk på gjennomføringen av det flerårige programmet og de årlige programmene skal medlemsstaten utpeke følgende myndigheter:

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- a) en ansvarlig myndighet: et forvaltningsorgan i medlemsstaten, en nasjonal offentlig myndighet, et organ som utpekes av medlemsstaten eller privatrettslig organ i medlemsstaten som driver offentlig tjenesteyting, som skal ha ansvar for forvaltning av det flerårige programmet og de årlige programmene som støttes av fondet, og som skal stå for all kommunikasjon med Kommissjonen,
 - b) en attesteringsmyndighet: en nasjonal offentlig myndighet eller et nasjonalt offentlig organ eller en enkeltperson som opptrer som et slikt organ eller en slik myndighet, som medlemsstaten har utpekt til å attestere utgiftsmeldinger før de sendes til Kommissjonen,
 - c) en revisjonsmyndighet: en nasjonal offentlig myndighet eller et nasjonalt offentlig organ, hvis arbeidsoppgaver må være atskilt fra arbeidsoppgavene til den ansvarlige myndighet og attesteringsmyndigheten, som medlemsstaten har gitt i ansvar å kontrollere at forvaltnings- og kontrollsystemet virker effektivt,
 - d) ved behov, en myndighet med delegert ansvar.
2. Medlemsstaten skal fastsette regler for sine forbindelser med myndighetene nevnt i nr. 1 og forbindelsene mellom disse og Kommissjonen.
 3. Med forbehold for artikkel 26 bokstav b) kan enkelte eller alle myndighetene nevnt i denne artikkel nr. 1 være plassert innenfor samme organ.
 4. Gjennomføringsreglene for artikkel 28 til 32 skal vedtas av Kommissjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2.

Artikkel 28

Ansvarlig myndighet

1. Den ansvarlige myndighet skal oppfylle nedennevnte minstekrav. Den skal:
 - a) være en juridisk person, unntatt når den er et forvaltningsorgan i medlemsstaten,
 - b) ha den nødvendige infrastruktur slik at den lett kan kommunisere med en rekke ulike brukere og med ansvarlige organer i de andre medlemsstatene og med Kommissjonen,
 - c) arbeide innenfor en administrativ sammenheng som gjør den i stand til å utføre sine oppgaver på en korrekt måte og unngå interessekonflikter,
 - d) kunne anvende fellesskapsreglene om forvaltning av fondet,
 - e) ha en finansiell og forvaltningsmessig kapasitet som står i forhold til omfanget av fellesskapsmidler som den skal forvalte,
 - f) råde over personale med de nødvendige faglige kvalifikasjoner til å utføre administrativt arbeid i et internasjonalt miljø.
2. Medlemsstatene skal gi den ansvarlige myndighet tilstrekkelig finansiering til å utføre sine oppgaver på en korrekt måte i perioden fra 2007 til 2013.
 3. Kommissjonen kan bistå medlemsstatene med opplæring av personale, særlig med hensyn til korrekt anvendelse av kapittel V til IX.

Artikkel 29

Den ansvarlige myndighets oppgaver

1. Den ansvarlige myndighet skal ha ansvar for forvaltning og gjennomføring av det flerårige programmet i samsvar med prinsippet om ansvarlig økonomistyring.
 Den skal særlig:
 - a) rådføre seg med partene i samsvar med artikkel 12,
 - b) framlegge for Kommissjonen forslag til flerårige og årlige programmer nevnt i artikkel 21 og 23,
 - c) organisere og utlyse anbuds- og forslagsinnbydelser, når dette er nødvendig,
 - d) organisere utvelgelsen av prosjekter for samfinansiering under fondet i samsvar med kriteriene fastsatt i artikkel 16 nr. 5,
 - e) motta betalinger fra Kommissjonen og foreta utbetalinger til de endelige støttemottakerne,
 - f) sikre sammenheng og komplementaritet mellom samfinansiering under fondet og fra andre aktuelle finansielle nasjonale ordninger eller fellesskapsordninger,
 - g) overvåke leveringen av de samfinansierte produktene og tjenestene og kontrollere at de oppgitte utgiftene til tiltak faktisk er påløpt og oppfyller fellesskapsregler og nasjonale regler,
 - h) sørge for at det finnes et system for edb-basert registrering og lagring av regnskapsdata for alle tiltak under det årlige programmet og sørge for innsamling av data om gjennomføringen som er nødven-

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

dig med henblikk på økonomistyring, overvåking, kontroll og evaluering,

- i) sikre at endelige støttmottakere og andre organer som deltar i gjennomføringen av tiltak som samfinansieres av fondet, enten har atskilte regnskapssystemer eller en hensiktsmessig regnskapskode for alle transaksjoner som gjelder tiltaket, uten at dette berører nasjonale regnskapsregler,
 - j) sikre at evalueringen av fondet nevnt i artikkel 51 utføres innen fristene fastsatt i artikkel 52 nr. 2 og oppfyller kvalitetsstandardene som Kommisjonen og medlemsstatene er blitt enige om,
 - k) fastsette framgangsmåter som sikrer at alle dokumenter om utgifter og revisjon som er nødvendige for å sikre en hensiktsmessig revisjonsbane, oppbevares i samsvar med kravene nevnt i artikkel 45,
 - l) sikre at revisjonsmyndigheten mottar alle nødvendige opplysninger om forvaltningsmetoder og prosjekter som samfinansieres av fondet, med henblikk på gjennomføring av revisjon som fastsatt i artikkel 32 nr. 1,
 - m) sikre at attesteringsmyndigheten mottar alle nødvendige opplysninger om metoder og kontroll som har sammenheng med utgifter, med henblikk på attesting,
 - n) utarbeide og framlegge for Kommisjonen framdriftsrapporter og sluttrapporter om gjennomføringen av årlige programmer, utgiftsmeldinger attestert av attesteringsmyndigheten og betalingsanmodninger eller evt. erklæringer om refusjon,
 - o) gjennomføre informasjons- og rådgivningsvirksomhet og spre resultatene av støttede tiltak,
 - p) samarbeide med Kommisjonen og de ansvarlige myndigheter i andre medlemsstater,
 - q) kontrollere de endelige støttmottakernes gjennomføring av retningslinjene nevnt i artikkel 35 nr. 6.
2. De ansvarlige myndigheters forvaltningsaktiviteter i forbindelse med prosjekter som gjennomføres i medlemsstatene, kan finansieres som teknisk bistand i henhold til artikkel 18.

Artikkel 30

Den ansvarlige myndighets delegering av oppgaver

1. Når alle eller noen av den ansvarlige myndighets oppgaver delegeres til en myndighet med delegert ansvar, skal den ansvarlige myndighet angir omfanget av det delegerte oppgavene og fastsette nærmere regler om gjennomføring av de delegerte oppgavene, som skal være i samsvar med vilkårene fastsatt i artikkel 28.
2. Nevnte gjennomføringsregler skal omfatte regelmessig informasjon til den ansvarlige myndighet om den faktiske utøvelsen av de delegerte oppgavene og en angivelse av anvendte midler.

Artikkel 31

Attesteringsmyndighet

1. Attesteringsmyndigheten skal:
 - a) attestere at
 - i. utgiftsmeldingen er korrekt, stammer fra pålitelige regnskapssystemer og basert på kontrollerbare underlagsdokumenter,
 - ii. erklærte utgifter er i samsvar med gjeldende fellesskapsregler og nasjonale regler og er påløpt i tilknytning til tiltak som er valgt i samsvar med kriteriene som gjelder for programmet og med fellesskapsregler og nasjonale regler,
 - b) med henblikk på attesting, sikre at den har mottatt tilstrekkelige opplysninger fra den ansvarlige myndighet om framgangsmåter og kontroller som er utført i forbindelse med utgifter som omfattes av utgiftsmeldingene,
 - c) med henblikk på attesting, ta hensyn til resultatene av alle revisjoner som er foretatt av revisjonsmyndigheten eller under dennes ansvar,
 - d) føre regnskaper i edb-basert form over utgifter som er meldt til Kommisjonen,
 - e) kontrollere inndringen, evt. med renter, av eventuell fellesskapsfinansiering som konstateres å være urettmessig utbetalt som følge av uregelmessigheter,
 - f) føre regnskap over beløp som kan inndrives og beløp som er inndrevet til Den europeiske unions alminnelige budsjett, om mulig med fradrag for neste utgiftsmelding,

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

2. Attesteringsmyndighetens virksomhet i forbindelse med prosjekter som gjennomføres i medlemsstatene, kan finansieres via ordningene for teknisk bistand nevnt i artikkel 18, forutsatt at denne myndighetens rettigheter som angitt i artikkel 27 overholdes.
 - c) en erklæring som vurderer gyldigheten av anmodningen om betaling eller erklæringen om refusjon av sluttsaldoen og de aktuelle utgiftenes lovlighet og korrekthet.

Artikkel 32

Revisjonsmyndighet

1. Revisjonsmyndigheten skal:
 - a) sikre at det gjennomføres revisjoner for å kontrollere at forvaltnings- og kontrollsystemet virker på en effektiv måte,
 - b) sikre at revisjonene av tiltakene gjennomføres på grunnlag av en egnet stikkprøve for å kontrollere meldte utgifter, stikkprøven skal representere minst 10 % av de samlede støtteberettigede utgiftene for hvert årlig program,
 - c) framlegge for Kommisjonen, innen seks måneder etter godkjenningen av det flerårige programmet, en revisjonsstrategi for organene som skal gjennomføre revisjonene nevnt i bokstav a) og b), som sikrer at de viktigste støtemottakerne av samfinansiering fra fondet revideres og at revisjonene fordeles jevnt over hele programplanleggingsperioden.
2. Når den utpekte revisjonsmyndigheten etter dette vedtak også er den utpekte revisjonsmyndigheten etter vedtak nr. 573/2007/EF, nr. 575/2007/EF og nr. 2007/EF, eller når det anvendes felles systemer for to eller flere av disse fondene, kan det framlegges en felles kombinert revisjonsstrategi etter nr. 1 bokstav c).
3. For hvert årlige program skal revisjonsmyndigheten utarbeide en rapport som omfatter:
 - a) en årlig revisjonsrapport som angir resultatene av revisjonene som er utført i henhold til revisjonsstrategien for det årlige programmet og med en angivelse av eventuelle mangler som er påvist i programmenes forvaltnings- og kontrollsystemer,
 - b) en uttalelse på grunnlag av de kontroller og revisjoner som er utført under revisjonsmyndighetens ansvar, med angivelse av om forvaltnings- og kontrollsystemets virkemåte gir en rimelig garanti for at utgiftsmeldinger som framlegges for Kommisjonen, er korrekte og at de underliggende transaksjonene er lovlige og korrekte,

4. Revisjonsmyndigheten skal sikre at revisjonsarbeidet tar hensyn til internasjonalt anerkjente revisjonsstandarder.
5. Revisjon i forbindelse med prosjekter som gjennomføres i medlemsstatene, kan finansieres via ordningene for teknisk bistand nevnt i artikkel 18, forutsatt at revisjonsmyndighetens rettigheter som angitt i artikkel 27 overholdes.

kapittel VI

ansvar og kontroller

Artikkel 33

Medlemsstatenes ansvar

1. Medlemsstatene skal ha ansvar for å sikre en forsvarlig økonomistyring for flerårige og årlige programmer samt at underliggende transaksjoner er lovlige og korrekte.
2. Medlemsstatene skal sikre at de ansvarlige myndigheter og eventuelle myndigheter med delegert ansvar, attesteringsmyndigheter, revisjonsmyndigheter og eventuelle andre berørte organer mottar tilstrekkelig veiledning om opprettelse av forvaltnings- og kontrollsystemene om handlet i artikkel 26 til 32 for å sikre at fellesskapsfinansieringen anvendes på en effektiv og korrekt måte.
3. Medlemsstatene skal forebygge, avdekke og korrigere uregelmessigheter. De skal gi melding til Kommisjonen om slike samt holde Kommisjonen underrettet om framdriften i forvaltningssaker og rettssaker.

Når beløp som er urettmessig utbetalt til en endelig støtemottaker ikke kan inndrives, skal den berørte medlemsstat være ansvarlig for tilbakebetalingen av de tapte beløpene til Den europeiske unions alminnelige budsjett når det er slått fast at tapet er oppstått som følge av feil eller uaktsomhet fra medlemsstatens side.
4. Medlemsstatene skal ha hovedansvar for den finansielle kontrollen av tiltakene og skal sikre at forvaltnings- og kontrollsystemer og revisjoner gjennomføres på en slik måte at fellesskapsmidler brukes på en korrekt og effektiv måte. De skal framlegge for Kommisjonen en beskrivelse av disse systemene.
5. De nærmere gjennomføringsreglene i nr. 1 til 4 skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Artikkel 34

Forvaltnings- og kontrollsystemer

1. Før kommisjonen godkjenner det flerårige programmet etter framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2, skal medlemsstatene påse at forvaltnings- og kontrollsystemene i samsvar med artikkel 26 til 32 er opprettet. De skal ha ansvar for å sikre at systemene virker på en effektiv måte gjennom hele programplanleggingsperioden.
2. Medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen, sammen med utkastet til flerårig program, en beskrivelse av organisasjonen og framgangsmåtene til den ansvarlige myndighet, myndigheter med delegert ansvar og attesteringsmyndigheter samt de interne revisjonssystemene som anvendes av disse myndigheter og organer samt av revisjonsmyndigheten og alle andre organer som utfører revisjoner under revisjonsmyndighetens ansvar.
3. Kommisjonen skal gjennomgå anvendelsen av denne bestemmelsen i forbindelse med forbedelsen av rapporten for perioden 2007 til 2010 nevnt i artikkel 52 nr. 3.

Artikkel 35

Kommisjonens ansvar

1. Etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 34 skal Kommisjonen forsikre seg om at medlemsstatene har opprettet forvaltnings- og kontrollsystemer som er i samsvar med artikkel 26 til 32, og på grunnlag av de årlige revisjonsrapportene og Kommisjonens egne revisjoner skal den forsikre seg om at systemene virker effektivt i programplanleggingsperioden.
2. Med forbehold for revisjoner som utføres av medlemsstatene kan Kommisjonens tjenestemenn eller representanter, etter å ha gitt beskjed minst tre arbeidsdager på forhånd, gjennomføre kontroller på stedet for å kontrollere at forvaltningssystemene virker effektivt; kontrollene kan omfatte revisjoner av tiltak som inngår i de årlige programmene. Den berørte medlemsstatens tjenestemenn eller representanter kan delta i slike revisjoner.
3. Kommisjonen kan kreve at en medlemsstat gjennomfører kontroller på stedet for å kontrollere at systemene virker på en korrekt måte eller at en eller flere transaksjoner er korrekte. Kommisjonens tjenestemenn eller representanter kan delta i slike kontroller.

4. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene sikre tilstrekkelig opplysning, markedsføring og oppfølging for tiltakene som mottar støtte fra fondet.
5. Kommisjonen skal i samarbeid med medlemsstatene sikre at tiltakene er i samsvar med og utfyller andre at Fellesskapets relevante politikker, ordninger og initiativer.
6. Kommisjonen skal vedta retningslinjer for å sikre synliggjøring av finansiering etter dette vedtak.

Artikkel 36

Samarbeid med medlemsstatenes revisjonsmyndigheter

1. Kommisjonen skal samarbeide med revisjonsmyndighetene for å samordne deres respektive revisjonsplaner og -metoder og skal umiddelbart utveksle resultater fra gjennomførte revisjoner av forvaltnings- og kontrollsystemer med henblikk på best mulig bruk av kontrollressursene og for å unngå unødvendig dobbeltarbeid.

Kommisjonen skal framlegge sine kommentarer til revisjonsstrategien som er framlagt i henhold til artikkel 32, senest tre måneder etter at den er mottatt.

2. Ved fastsettelse av sin egen revisjonsstrategi skal Kommisjonen identifisere årlige programmer som den finner tilfredsstillende på grunnlag av kunnskapen den har om forvaltnings- og kontrollsystemene.

Når det gjelder disse programmene kan Kommisjonen konkludere at den hovedsakelig kan stole på revisjonsdokumentene som er framlagt av medlemsstatene, og at den vil gjennomføre egne kontroller på stedet bare dersom det finnes tegn som tyder på mangler ved systemene.

Kapittel VII

Økonomistyring

Artikkel 37

Utgifter som gir rett til støtte – utgiftsmeldinger

1. Alle utgiftsmeldinger skal inneholde opplysninger om utgifter hos endelige støttemottakere i forbindelse med gjennomføringen av tiltakene og tilsvarende offentlige eller private bidrag.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

2. Utgiftene skal svare til betalinger som er foretatt av de endelige støttemottakerne. De skal dokumenteres ved betalte fakturaer eller regnskapsdokumenter med tilvarende bevisverdi.
3. Utgiftene kan gi rett til støtte fra fondet bare dersom de er betalt tidligst 1. januar i det året det vises til i vedtaket om finansiering som godkjenner det årlige programmet nevnt i artikkel 23 nr. 4 tredje ledd. Tiltak som samfinansieres, må ikke være avsluttet før første dato som gir rett til støtte.

Perioden da utgiftene gir rett til støtte, kan unntaksvis fastsettes til tre år for utgifter til gjennomføring av tiltakene som mottar støtte fra de årlige programmene for 2007.

4. Reglene om utgifter som gir rett til støtte innenfor rammen av tiltak som gjennomføres i medlemsstatene og samfinansieres av fondet i samsvar med artikkel 4, skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 56 nr. 2.

Artikkel 38

Fullstendige utbetalinger til endelige støttemottakere

Medlemsstatene skal forsikre seg om at den ansvarlige myndighet sørger for at endelige støttemottakere mottar det totale beløpet av det offentlige bidraget snarest mulig. Ingen beløp skal trekkes fra eller holdes tilbake, og det skal ikke innkreves ytterligere særlige gebyrer eller andre avgifter med tilsvarende virkning, som vil redusere beløpene som mottas av de endelige støttemottakerne, forutsatt at de endelige støttemottakerne oppfyller alle krav med hensyn til tiltak og utgifter som gir rett til støtte.

Artikkel 39

Bruk av euro

1. Beløpene i utkastet til flerårig og årlig program fra medlemsstatene nevnt i henholdsvis artikkel 21 og artikkel 23, attesterte utgiftsmeldinger, betalingsanmodninger nevnt i artikkel 29 nr. 1 bokstav n), utgifter angitt i framdriftsrapporten om gjennomføringen av det årlige programmet nevnt i artikkel 41 nr. 4 og sluttrapporten om gjennomføringen av det årlige programmet nevnt i artikkel 53, skal angis i euro.
2. Kommisjonens vedtak om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes årlige programmer nevnt i artikkel 23 nr. 4 tredje ledd, Kom-

misjonens forpliktelser og Kommisjonens betalinger skal angis og gjennomføres i euro.

3. Medlemsstater som ikke har vedtatt euro som sin valuta på tidspunktet for betalingsanmodningen, skal omregne utgiftsbeløp som er angitt i nasjonal valuta, i euro. Ved omregning av disse beløpene i euro skal Kommisjonens månedlige regnskapsmessige valutakurs for måneden da utgiftene ble ført inn i regnskapene til den ansvarlige myndighet for det aktuelle programmet, benyttes. Denne kursen skal offentliggjøres elektronisk av Kommisjonen hver måned.
4. Når euroen er blitt valuta i en medlemsstat, skal framgangsmåten for omregning angitt i nr. 3 fortsette å gjelde for alle utgifter som er innført i regnskapene av attesteringsmyndigheten før datoen for ikrafttredelse av den faste omregningskursen mellom den nasjonale valuta og euro.

Artikkel 40

Forpliktelser

Fellesskapets budsjettforpliktelser skal inngås årlig på grunnlag av Kommisjonens vedtak om finansiering og godkjenning av det årlige programmet nevnt i artikkel 23 nr. 4 tredje ledd.

Artikkel 41

Betalinger – Forhåndsfinansiering

1. Kommisjonen skal utbetale bidraget fra fondet i samsvar med budsjettforpliktelsene.
2. Utbetalingene skal skje i form av forhåndsfinansiering og betaling av saldo. Beløpene utbetales til den ansvarlige myndighet utpekt av medlemsstaten.
3. Det skal utbetales en første forhåndsfinansiering på 50 % av beløpet som tildeles i henhold til vedtaket om finansiering og godkjenning av det årlige programmet, til medlemsstaten innen seksti dager fra vedtak er truffet.
4. Det skal utbetales en andre forhåndsfinansiering innen tre måneder etter at Kommisjonen, innen to måneder etter at en medlemsstat har framlagt en betalingsanmodning, har godkjent en framdriftsrapport om gjennomføringen av det årlige programmet og en attestert utgiftsmelding opprettet i samsvar med artikkel 31 nr. 1 bokstav a) og artikkel 37, som viser

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

at utgiftene svarer til minst 60 % av den første utbetalingen.

Kommisjonens andre utbetaling av forhåndsfinansiering skal ikke overstige 50 % av det totale beløpet som tildeles i henhold til vedtaket om finansiering og godkjenning av det årlige programmet, og ikke under noen omstendigheter, dersom en medlemsstat nasjonalt har forpliktet seg til et beløp som er lavere enn beløpet som er angitt i vedtaket om finansiering og godkjenning av det årlige programmet, forskjellen mellom fellesskapsmidler som medlemsstaten faktisk har godtatt til utvalgte prosjekter innenfor rammen av det årlige programmet, og den første utbetalte forhåndsfinansieringen.

5. Eventuelle renter av utbetalte forhåndsfinansieringer skal føres på det aktuelle årlige programmet og betraktes som medlemsstatens midler i form av offentlig nasjonal støtte og skal meldes til Kommisjonen sammen med utgiftsmeldingen i forbindelse med sluttrapporten om gjennomføring av det aktuelle nasjonale programmet.
6. Beløp som utbetales som forhåndsfinansiering, skal gjøres opp ved avslutning av det årlige programmet.

Artikkel 42

Betaling av saldo

1. Kommisjonen skal betale saldoen forutsatt at den senest ni måneder etter fristen for utgifter som kan gi rett til støtte i henhold til vedtaket om finansiering og godkjenning av det årlige programmet, har mottatt følgende dokumenter:

- a) attestert utgiftsmelding, som er behørig utarbeidet i samsvar med artikkel 31 nr. 1 bokstav a) og artikkel 37, og en anmodning om betaling av saldoen eller en erklæring om refusjon,
- b) sluttrapporten om gjennomføringen av det årlige programmet som fastsatt i artikkel 53,
- c) den årlige revisjonsrapporten, uttalelsen og erklæringen som fastsatt i artikkel 32 nr. 3.

Saldoen skal betales under forutsetning av at sluttrapporten om gjennomføringen av det årlige programmet og erklæringen om gyldigheten av anmodningen om betaling av saldo, godkjennes.

2. Dersom den ansvarlige myndighet ikke framlegger dokumentene som kreves etter i nr. 1 innen fristen og i et godtatt format, skal Kommisjonen tilbakekalle den del av budsjettforpliktelsen for det tilsvarende årlige program som ikke er blitt brukt til betaling av forhåndsfinansieringen.
3. Framgangsmåten for automatisk tilbakekalling som fastsatt i nr. 2 skal innstilles med hensyn til beløpet for de aktuelle prosjekter når det på medlemskapsplan verserer en rettssak eller forvaltningsmessige klager med utsettende virkning på det tidspunkt dokumentene angitt i nr. 1 framlegges. Medlemsstatene skal gi nærmere opplysninger om slike prosjekter i sluttrapporten og sende framdriftsrapporter om framskritt som er gjort med hensyn til disse prosjektene, hver sjette måned. Innen tre måneder etter avslutningen av en rettssak eller en forvaltningsklage skal medlemsstaten framlegge dokumentene fastsatt i nr. 1 for de aktuelle prosjektene.
4. Fristen på ni måneder nevnt i nr. 1 slutter å løpe dersom Kommisjonen gjør vedtak om å innstille betalingen av samfinansieringen til det aktuelle årlige programmet i samsvar med artikkel 44. Fristen begynner å løpe igjen fra den dato Kommisjonens vedtak omhandlet i artikkel 44 nr. 3 er meddelt medlemsstaten.
5. Med forbehold for artikkel 43 skal Kommisjonen innen seks måneder etter at den har mottatt dokumentene som er nevnt i nr. 1 i denne artikkel, underrette medlemsstaten om det utgiftsbeløp som Kommisjonen anerkjenner at fondet kan dekke og om eventuelle finansielle korreksjoner som følge av differansen mellom meldte utgifter og anerkjente utgifter. Medlemsstaten har tre måneder på å framlegge sine kommentarer.
6. Innen tre måneder etter at den har mottatt kommentarene fra medlemsstaten, skal Kommisjonen gjøre vedtak om det anerkjente utgiftsbeløpet som dekkes av fondet, og inndrive saldoen som følger av differansen mellom endelig anerkjente utgifter og beløpene som allerede er utbetalt til medlemsstaten.
7. Med forbehold for tilgjengelige midler skal Kommisjonen betale saldoen innen seksti dager regnet fra den dag den godtar dokumentene nevnt i nr. 1. Saldoen for den budsjettmessige forpliktelsen skal tilbakekalles innen seks måneder etter betalingen.

Artikkel 43

Tilbakeholdelse av betalinger

1. Betalingen skal holdes tilbake av den anvisningsberettigede tjenestemannen i henhold til finansforordningen i en periode på høyst seks måneder dersom:
 - a) det i en rapport fra et nasjonalt revisjonsorgan eller Fellesskapets revisjonsorgan finnes dokumentasjon som tyder på vesentlig svikt i forvaltnings- og kontrollsystemene,
 - b) den anvisningsberettigede må gjennomføre ytterligere kontroller etter å ha blitt gjort oppmerksom på at utgifter i en attestert utgiftsmelding har sammenheng med alvorlige uregelmessigheter som ikke er korrigert,
2. Medlemsstaten og den ansvarlige myndighet skal underrettes umiddelbart om årsakene til at betalingen er holdt tilbake. Betalingen skal holdes tilbake til medlemsstaten har truffet de nødvendige tiltak.

Artikkel 44

Innstilling av betalinger

1. Kommisjonen kan innstille hele eller deler av forhåndsfinansieringen samt betalingen av saldoen:
 - a) når det foreligger en alvorlig svikt i programmets forvaltnings- og kontrollsystem som påvirker påliteligheten av framgangsmåten for attestering av betalinger, og der det ikke er truffet korrigerende tiltak, eller
 - b) når utgifter i en attestert utgiftsmelding har sammenheng med alvorlige uregelmessigheter som ikke er korrigert, eller
 - c) når en medlemsstat ikke har oppfylt sine forpliktelser etter artikkel 33 og 34.
2. Kommisjonen kan beslutte å innstille forhåndsfinansieringen og betalingen av saldoen etter at den har gitt medlemsstatene anledning til å framlegge sine kommentarer innen en frist på tre måneder.
3. Kommisjonens innstilling av forhåndsfinansieringen og betalingen av saldoen skal opphøre når Kommisjonen anser at medlemsstaten har truffet de nødvendige tiltak som gjør dette mulig.
4. Dersom medlemsstaten ikke har truffet de nødvendige tiltak, kan Kommisjonen gjøre vedtak om å annullere hele eller deler av nettobeløpet eller kansellere Fellesskapets bidrag til det årlige programmet i samsvar med artikkel 48.

Artikkel 45

Oppbevaring av dokumenter

Med forbehold for reglene om statsstøtte i traktatens artikkel 87 skal den ansvarlige myndighet sikre at alle underlagsdokumenter knyttet til utgifter og revisjoner for de aktuelle programmene være tilgjengelige for Kommisjonen og Revisjonsretten i en periode på fem år fra avslutningen av programmene i samsvar med artikkel 42 nr. 1.

Denne perioden skal avbrytes ved rettsforfølging eller på behørig begrunnet anmodning fra Kommisjonen.

Dokumentene skal lagres i originalversjon eller en versjon som er bekreftet å være i samsvar med originalen på allment anerkjente dataplattformen.

kapittel VIII

finansielle korreksjoner

Artikkel 46

Medlemsstatenes finansielle korreksjoner

1. Medlemsstatene har i første instans ansvar for å undersøke uregelmessigheter, og de skal handle og foreta de nødvendige finansielle korreksjoner når de konstaterer vesentlige endringer som har betydning for arten av eller vilkårene for gjennomføringen av kontrollen med programmene.
2. Medlemsstatene skal foreta de nødvendige finansielle kontroller når det påvises enkeltstående eller systemrelaterte uregelmessigheter i tiltak eller årlige programmer.

Medlemsstatenes korreksjoner skal bestå av annullering og hel eller delvis inndrivning av fellesskapsbidraget dersom det er aktuelt. Dersom beløpet ikke tilbakebetales innen fristen fastsatt av den berørte medlemsstat, skal det beregnes morarenter etter prosentsatsen angitt i artikkel 49 nr. 2. Medlemsstatene skal ta hensyn til uregelmessighetens art og alvorlighetsgrad samt fondets finansielle tap.
3. Ved systemrelatert uregelmessighet skal den aktuelle medlemsstat utvide undersøkelsene til å omfatte alle operasjoner som kan være berørt.
4. Medlemsstatene skal ta med en liste over framgangsmåter for annullering som er innledet med hensyn til det berørte årlige programmet, i sluttrapporten om gjennomføringen av det årlige programmet nevnt i artikkel 53.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Artikkel 47

Kommisjonens revisjon av regnskaper og finansielle korreksjoner

1. Uten at det berører Revisjonsrettens myndighet eller kontroller som gjennomføres av medlemsstatene i samsvar med nasjonale lover og forskrifter, kan Kommisjonens tjenestemenn eller representanter, etter å ha gitt beskjed minst tre arbeidsdager på forhånd, gjennomføre kontroller på stedet, herunder stikkprøver, av tiltak som finansieres av fondet samt forvaltnings- og kontrollsystemene. Kommisjonen skal underrette den berørte medlemsstat med henblikk på å få den nødvendige bistand. Medlemsstatens tjenestemenn eller representanter kan delta i slike kontroller.

Kommisjonen kan kreve at den berørte medlemsstat gjennomfører kontroller på stedet for å kontrollere nøyaktigheten av en eller flere transaksjoner. Kommisjonens tjenestemenn eller representanter kan delta i slike kontroller.

2. Dersom Kommisjonen, etter å ha foretatt de nødvendige kontroller, kommer fram til at medlemsstaten ikke oppfyller sine forpliktelser i henhold til artikkel 33, skal den innstille forhåndsfinansiering eller betaling av saldo i samsvar med artikkel 44.

Artikkel 48

Kriterier for korreksjonene

1. Kommisjonen kan foreta finansielle korreksjoner ved å annullere hele eller deler av Felleskapets bidrag til et årlig program dersom den etter å ha foretatt de nødvendige undersøkelser, kommer fram til at:
 - a) en alvorlig mangel ved programmets forvaltnings- og kontrollsystem har satt Felleskapets bidrag som allerede er betalt til programmet, i fare,
 - b) uregelmessighet i utgifter som omfattes av en attestert utgiftsmelding, ikke er blitt korrigert av medlemsstaten før innledning av framgangsmåten for korreksjon i henhold til dette nummer,
 - c) en medlemsstat ikke har oppfylt sine forpliktelser etter artikkel 33 før innledningen av framgangsmåten for korreksjon i henhold til dette nummer.

Kommisjonen skal treffe sin beslutning etter å ha tatt hensyn til eventuelle merknader fra medlemsstatene.

2. Kommisjonen skal basere sine finansielle korreksjoner på enkeltstående påviste uregelmessigheter, samtidig som den tar hensyn til om uregelmessigheten er systemrelatert når den avgjør om det skal anvendes en fast korreksjon eller en ekstrapolert korreksjon. Dersom uregelmessigheten har sammenheng med en utgiftsmelding som revisjonsmyndigheten tidligere har gitt en rimelig garanti for i henhold til artikkel 32 nr. 3 bokstav b), antas det at det dreier seg om et systemrelatert problem, som medfører en korreksjon etter en fast sats eller en ekstrapolert korreksjon, med mindre medlemsstaten innen tre måneder kan motbevise denne antagelsen.
3. Ved fastsettelse av korreksjonsbeløpet skal Kommisjonen ta hensyn til betydningen av uregelmessigheten og de finansielle følgene av de påviste feilene i det berørte årlige programmet.
4. Når Kommisjonen bygger sitt syn på fakta fra eksterne revisorer, skal den trekke sine egne slutninger med hensyn til de finansielle følgene, etter å ha undersøkt tiltakene som er truffet av den berørte medlemsstat i henhold til artikkel 34, rapportene om meldte uregelmessigheter og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikkel 49

Tilbakebetaling

1. All skyldig tilbakebetaling til Den europeiske unions alminnelige budsjett skal foretas før fristen angitt i tilbakebetalingskravet utarbeidet i samsvar med artikkel 72 i finansforordningen. Fristen skal være den siste dagen i den andre måneden etter at kravet er utstedt.
2. Det skal beregnes morarenter av enhver forsinket tilbakebetaling fra og med forfallsdatoen til og med den faktiske betalingsdatoen. Rentesatsen skal være den sats som Den europeiske sentralbank anvender på sine vesentlige betalingstransaksjoner den første kalenderdag i forfallsmåneden, og som offentliggjøres i C-serien av Den europeiske unions tidende, forhøyet med tre og et halvt prosentpoeng.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Artikkel 50

Medlemsstatenes forpliktelser

En finansiell Korreksjon fra Kommisjonen skal ikke berøre medlemsstatens forpliktelse til å foreta inndrivinger i henhold til artikkel 46.

Kapittel IX

Overvåking, evaluering og rapporter

Artikkel 51

Overvåking og evaluering

1. Kommisjonen skal overvåke fondet regelmessig i samarbeid med medlemsstatene.
2. Fondet skal evalueres av Kommisjonen i partnerskap med medlemsstatene i forbindelse med utarbeidelsen av rapportene fastsatt i artikkel 52 nr. 3, for å bedømme fondets relevans og effektivitet samt virkningen av tiltak i lys av målene omhandlet i artikkel 3.
3. Kommisjonen skal også vurdere komplementariteten mellom tiltak som gjennomføres under fondet, og tiltak som hører under andre aktuelle fellesskapspolitikker, -ordninger og -initiativ.
4. Som ledd i rapporten for perioden 2007 til 2010 omhandlet i artikkel 52 nr. 3 bokstav c) skal Kommisjonen foreta en vurdering av fondets virkning på utviklingen av politikken og lovgivningen som gjelder kontrollen på de ytre grenser, av synergieffekter mellom fondets og byråets arbeid samt av hensiktsmessigheten av kriteriene for fordeling av midlene mellom medlemsstatene i lys av Den europeiske unions mål på dette området.

Artikkel 52

Rapporteringsforpliktelser

1. Den ansvarlige myndighet i hver medlemsstat skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre overvåking og evaluering av prosjektene.
Med henblikk på dette skal avtaler og kontrakter som den inngår med organisasjoner med ansvar for gjennomføringen av tiltak, inneholde bestemmelser om at det skal framlegges jevnlig og detaljerte rapporter om framgangen med hensyn til gjennomføring og oppfyllelse av de fastsatte målene; rapportene skal danne grunnlaget for henholdsvis framdriftsrapporter og sluttrapporter om gjennomføringen av det årlige programmet.

2. Medlemsstatene skal framlegge for Kommisjonen:
 - a) innen 30. juni 2010 en evalueringsrapport om gjennomføringen av tiltak som samfinansieres av fondet,
 - b) innen 30. juni 2012 for perioden 2007 til 2010 og innen 30. juni 2015 for perioden 2011 til 2013 en evalueringsrapport om resultatene og virkningen av tiltak som samfinansieres av fondet.
3. Kommisjonen skal framlegge for Europaparlamentet, Rådet, Den europeiske økonomiske og sosiale komité og Regionkomiteen:
 - a) innen 30. juni 2010 en rapport med henblikk på revisjon av artikkel 14 og 15, sammen med forslag til endringer dersom det er aktuelt,
 - b) innen 31. desember 2010 en foreløpig rapport om resultatene som er oppnådd og om kvalitative og kvantitative aspekter ved gjennomføringen av fondet, sammen med forslag til fondets videre utvikling,
 - c) innen 31. desember 2012 for perioden 2007 til 2010 og 31. desember 2015 for perioden 2011 til 2013 en evalueringsrapport avgitt i ettertid.

Artikkel 53

Sluttrapport om gjennomføringen av det årlige programmet

1. Sluttrapporten om gjennomføringen av det årlige programmet skal inneholde følgende opplysninger med henblikk på å få et klart overblikk over gjennomføringen av programmet:
 - a) den finansielle og driftsmessige gjennomføringen av det årlige programmet,
 - b) framgangen med hensyn til gjennomføringen av det flerårige programmet og dets prioriteringer med hensyn til spesifikke, kontrollerbare mål, med kvantifisering av indikatorene om og når dette er mulig,
 - c) tiltak som er truffet av den ansvarlige myndighet for å sikre kvalitet og effektivitet i gjennomføringen, særlig:
 - i. overvåkings- og evalueringstiltak, herunder ordninger for innsamling av data,
 - ii. sammendrag av eventuelle vesentlige problemer under gjennomføringen av det operative programmet og alle tiltak som er truffet,
 - iii. bruk av teknisk bistand,

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- d) tiltakene som er truffet for å skaffe opplysninger om og offentliggjøre de årlige og flerårige programmene.
2. Rapporten skal anses som godkjent dersom den inneholder alle opplysningene på listen i nr. 1. Kommisjonen skal treffe sin beslutning om innholdet i rapporten framlagt av den ansvarlige myndighet innen to måneder etter at den har mottatt alle opplysningene nevnt i nr. 1, og den skal underrette medlemsstatene om beslutningen. Dersom Kommisjonen ikke svarer innen den fastsatte fristen, skal rapporten anses som godkjent.
3. Kommisjonen skal framlegge for byrået de godkjente sluttrapportene om gjennomføringen av det årlige programmet.
 - a) innen 1. juli 2007 skal Kommisjonen framlegge for medlemsstatene et overslag beløpene som tildeles dem for regnskapsåret 2007,
 - b) innen 1. desember 2007 skal medlemsstatene framlegge for Kommisjonen utkastet til årlig program for 2007,
 - c) innen 1. mars 2008 skal medlemsstatene framlegge for Kommisjonen utkastet til årlig program for 2008.
2. Med hensyn til det årlige programmet for 2007 kan utgifter som faktisk er betalt mellom 1. januar 2007 og tidspunktet for vedtakelsen av vedtaket om finansiering og godkjenning av det årlige programmet for den aktuelle medlemsstaten, gi rett til støtte fra fondet.
3. For å gjøre det mulig å vedta finansieringsbeslutninger som godkjenner det årlige programmet for 2007, i 2008, skal Kommisjonen inngå Fellesskapets budsjettforpliktelser for 2007 på grunnlag av et overslag over beløpene som vil bli tildelt medlemsstatene, beregnet i samsvar med artikkel 14 og 15.

Kapittel X

Overgangsbestemmelser

Artikkel 54

Utarbeidelse av det flerårige programmet

1. Som unntak fra artikkel 20 skal medlemsstatene:
 - a) snarest mulig etter 7. juni 2007 og senest 22. juni 2007 utpeke den nasjonale ansvarlige myndighet i henhold til artikkel 27 nr. 1 bokstav a) samt myndigheten med delegert ansvar når det er aktuelt,
 - b) innen 30. september 2007 framlegge en nærmere angivelse av forvaltnings- og kontrollsystemene i henhold til artikkel 34 nr. 2.
2. Innen 1. juli 2007 skal Kommisjonen framlegge for medlemsstatene:
 - a) et overslag over hvilke beløp de vil bli tildelt for regnskapsåret 2007,
 - b) overslag over hvilke beløp de vil bli tildelt for regnskapsårene 2008 til 2013, på grunnlag av en ekstrapolering av det beregnede overslaget for regnskapsåret 2007, samtidig som det tas hensyn til de foreslåtte årlige bevilgningene for årene 2007 til 2013 fastsatt i den finansielle rammen.

Artikkel 55

Utarbeidelse av de årlige programmene for 2007 og 2008

1. Som unntak fra artikkel 23 skal følgende tidsplan gjelde for gjennomføringen i regnskapsåret 2007 og 2008:

Kapittel XI

Sluttbestemmelser

Artikkel 56

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av den felles komité for solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer nedsatt ved dette vedtak.
2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommene fastsatt i artikkel 5a nr. 3 bokstav c), artikkel 5 nr. 4 bokstav b) og artikkel 5 nr. 4 bokstav e) i beslutning 1999/468/EF skal være seks uker.

Artikkel 57

Revisjon

Europaparlamentet og Rådet skal revidere dette vedtak på grunnlag av et forslag fra Kommisjonen innen 30. juni 2013.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

*Artikkel 58***Ikrafttredelse og anvendelse**

Dette vedtak trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Dette vedtak får anvendelse fra 7. juni 2007, med unntak for artikkel 14, 15, 20, 21, 23, 27, artikkel 33 nr. 2, artikkel 33 nr. 5, artikkel 34, artikkel 37 nr. 4 og artikkel 56, som får anvendelse fra 1. januar 2007.

*Artikkel 59***Adressater**

Dette vedtak er rettet til medlemsstatene i samsvar med traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Utferdiget i Brussel, 23. mai 2007

For Europaparlamentet

For Rådet

H.-G. PÖTTERING

G. GLOSER

President

Formann

Vedlegg 2

Kommisjonsvedtak av 27. august 2007 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF med hensyn til vedtakelse av strategiske retningslinjer for 2007-2013

(Meddelt under nummer C(2007) 3925) (bare den bulgarske, tsjekkiske, danske, nederlandske, engelske, estiske, finske, franske, tyske, greske, ungarske, italienske, latviske, litauiske, maltesiske, polske, portugisiske, rumenske, slovakiske, slovenske, spanske og svenske teksten er gyldige tekster) (2007/599/EF)

Kommisjonen for de europeiske fellesskap har – under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av Fondet for de ytre grenser for tidsrommet 2007-2013 som del av det generelle programmet «Solidaritet og håndtering av migrasjonsstrømmer»¹, og særlig artikkel 20, og ut fra følgende betraktninger:

1. Kommisjonen bør fastlegge strategiske retningslinjer som gir en ramme for Fondets arbeid i den flerårige programstyringsperioden 2007-2013.
2. Retningslinjene bør fastsette de prioriterte områdene og, i samsvar med artikkel 16 nr. 4 i vedtak nr. 574/2007/EF, de spesifikke prioriteringene som gjør det mulig for medlemsstater som ikke omfattes av Utjevningsfondet, å øke samfinansieringen av Fellesskapets bidrag til 75 % for prosjekter som samfinansieres av Fondet.
3. I samsvar med artikkel 2 i protokollen om Danmarks stilling, som følger som vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, er Danmark ikke bundet av dette vedtak og det får ikke anvendelse der. Ettersom vedtak nr. 574/2007/EF bygger på Schengen-regelverket etter bestemmelsene i tredje del avdeling IV i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, skal Danmark, i samsvar med artikkel 5

i nevnte protokoll, innen seks måneder etter at vedtaket er vedtatt, beslutte om landet skal gjennomføre det i sin nasjonale lovgivning.

4. Hva angår Island og Norge utgjør vedtak nr. 574/2007/EF en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket², som hører inn under områdene omhandlet i artikkel 1, bokstav A og B i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket.
5. Hva angår Sveits utgjør vedtak nr. 574/2007/EF en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket, i samsvar med den avtale som Rådet for Den europeiske union og Det europeiske fellesskap har inngått med Det sveitsiske edsforbund om denne stats tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket, som hører inn under områdene omhandlet i artikkel 4 nr 1 i rådsbeslutning om undertegning på vegne av Det europeiske fellesskap, og om midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen.
6. Dette vedtak utgjør en videreutvikling av bestemmelser i Schengen-regelverket der Det forente kongerike ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket³ og den

¹ EUT L 144 av 6.6.2007, s. 22.

² EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

påfølgende rådsbeslutning 2004/926/EF av 22. desember 2004 om iverksettelse av deler av Schengen-regelverket i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland⁴. Det forente kongerike er derfor ikke bundet av vedtaket, og det får ikke anvendelse der.

7. Dette vedtak utgjør en videreutvikling av bestemmelser i Schengen-regelverket der Irland ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket⁵. Irland er derfor ikke bundet av vedtaket, og det får ikke anvendelse der.
8. Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra felleskomiteen for solidaritet og håndtering av migrasjonsstrømmer, nedsatt i henhold til artikkel 56 i vedtak nr. 574/2007/EF –

Gjort dette vedtak:

Artikkel 1

Retningslinjene som angir de prioriterte områdene og de spesifikke prioriteringer for den flerårige programstyringen for perioden 2007-2013, er oppført i vedlegget.

Artikkel 2

Dette vedtak er rettet til Kongeriket Belgia, Republikken Bulgaria, Den tsjekkiske republikken, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Republikken Hellas, Kongeriket Spania, Den franske republikk, Republikken Italia, Republikken Kypros, Republikken Latvia, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriket Nederland, Republikken Østerrike, Republikken Polen, Republikken Portugal, Romania, Republikken Slovenia, Republikken Slovakia, Republikken Finland og Kongeriket Sverige.

Utferdiget i Brussel, 27. august 2007.

For Kommisjonen
Franco Frattini
Visepresident

³ EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

⁴ EUT L 395 av 31.12.2004, s. 70.

⁵ EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20.

Vedlegg

Med hensyn til mål a), b) og c) i artikkel 3 i vedtak nr. 574/2007/EF skal de strategiske retningslinjene oppført nedenfor sees i sammenheng med gjennomføringen av en europeisk politikk for forvaltningen av kontrollen av de ytre grensene⁶, slik den er utformet i Haag-programmet⁷. Retningslinjene skal først og fremst sette Fellesskapets prioriteringer ut i livet, med sikte på en fortsatt gradvis innføring av et felles, integrert system for yttergrensekontrollen og en styrking av kontrollen og overvåkingen ved medlemsstatenes ytre grenser.

Med hensyn til mål d) i artikkel 3 i vedtak nr. 574/2007/EF skal retningslinjene først og fremst sette Fellesskapets prioriteringer ut i livet, med sikte på å videreutvikle den felles visumpolitikken, på den ene siden som del av et system med flere sjikt som tar sikte på å håndtere ulovlig innvandring ved å styrke behandlingsrutinene ved den konsulære stasjonen på stedet, og på den annen side for å forenkle lovlig reisevirksomhet.

Støtten til gjennomføring av den særlige transittordningen som er omhandlet i artikkel 6 i vedtak nr. 574/2007/EF, skal innføres innenfor rammen av Republikken Litauens flerårige program, i samsvar med disse retningslinjer.

Medlemsstatene bør avgjøre hvordan de finansielle ressurser som de får seg tildelt etter behov, kan fordeles så effektivt som mulig. Medlemsstatene bør imidlertid, når de utarbeider sine utkast til flerårig program for 2007-2013, avsette de fellesskapsmidler som er til rådighet fra dette fondet, til minst tre av de fem prioriterte områdene oppført nedenfor.

De spesifikke prioriteringene som er oppført nedenfor, dreier seg om nasjonale tiltak som enten øker nytten av felles virkemidler og redskaper for aktørene, eller virker direkte inn på kapasiteten i andre medlemsstater eller i Fellesskapet som helhet til å sikre de ytre grensene.

Medlemsstatene oppfordres videre til, når de utarbeider sine flerårige programmer, å ta hensyn til synergier med det arbeid som utføres av Fron-

⁶ I dette vedtak menes med kontroll av de ytre grenser, utelukkende personkontroll.

⁷ Blant de nyeste dokumentene om europeisk politikk på dette område, se særlig: "Global approach to migration: Priority actions focusing on Africa and the Mediterranean", vedtatt av Det europeiske råd 15.-16. desember 2005 (Bull. 12-2005, pkt. I.6. og I.15-I.20.), og melding om styrking av kontrollen av Den europeiske unions sjøgrenser mot sør, vedtatt av Kommisjonen 30. november 2006 (COM(2006) 733 final).

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

tex-byrået i forbindelse med kontroll og overvåkning av de ytre grenser.

Prioritert område 1: støtte til en videre, gradvis innføring av et felles integrert system for forvaltning av grensekontrollen, med hensyn til personkontrollen på de ytre grenser og overvåkning av disse grenser.

Dette kan dreie seg om investering i infrastruktur, systemer og utstyr innenfor rammen av Fondets regler for hva som er støtteberettiget. Disse investeringene bør særlig ta sikte på å sikre tilnærming i informasjonsforvaltningen for å forenkle beslutningstaking og informasjonsutveksling mellom medlemsstatene, samt å bedre strukturer og prosesser som øker sikkerheten ytterligere ved grensene, herunder levering av utstyr som avslører dokumentfalsk.

Innenfor dette prioriterte område kan Felleskapets bidrag økes til 75 % for prosjekter som handler om følgende spesifikke prioriteringer:

1. oppgradering av de nasjonale kommunikasjonssystemene slik at de blir interoperable med andre medlemsstaters,
2. kjøp og/eller oppgradering av operativt utstyr til kontroll av de ytre grenser som er interoperabelt med andre medlemsstaters og tar hensyn til resultatene fra den felles integrerte risikoanalyse,
3. kjøp og/eller oppgradering av operativt utstyr med sikte på å øke medlemsstatenes kapasitet til å delta i og/eller bidra til det operative samarbeidet mellom medlemsstatene som samordnes av Frontex-byrået.

Prioritert område 2: støtte til utvikling og gjennomføring av de nasjonale elementer i et europeiske overvåkningssystem for de ytre grenser og til et permanent europeisk kystvaksnettverk ved EU-medlemsstatenes sjøgrenser mot sør.

Dette kan også dreie seg om å oppgradere overvåkningssystemer til å foreta korrekt lokalisering og identifisering av kjøretøyer, båter og fly.

Innenfor dette prioriterte område kan Felleskapets bidrag økes til 75 % for prosjekter som handler om følgende spesifikke prioriteringer:

1. investeringer i opprettelse eller oppgradering av et sentralt nasjonalt samordningssenter som døgnet rundt samordner aktivitetene til alle na-

sjonale myndigheter som utfører oppgaver knyttet til kontroll på de ytre grenser (avsløring, identifisering og intervensjon), og som skal kunne utveksle opplysninger med de nasjonale samordningssentrene i andre medlemsstater,

2. investeringer i opprettelse eller oppgradering av et sentralt nasjonalt overvåkningssystem, som dekker alle eller utvalgte deler av de ytre grenser, og som gjør det mulig å formidle opplysninger døgnet rundt mellom alle myndigheter som er involvert i kontroll på de ytre grenser,
3. kjøp og/eller oppgradering av utstyr til avsløring, identifisering og intervensjon på grensene (f.eks. kjøretøyer, skip, fly, helikoptere, sensorer, kameraer, osv.), forutsatt at behovet for dette utstyret er blitt klart identifisert på europeisk nivå.

Prioritert område 3: støtte til visumutstedelse og håndtering av ulovlig innvandring, herunder avsløring av falske eller forfalskede dokumenter, ved å styrke den virksomhet som organiseres av medlemsstatenes konsulære og andre tjenester i tredjeland.

Innenfor dette prioriterte område kan Felleskapets bidrag økes til 75 % for prosjekter som handler om følgende spesifikke prioriteringer:

1. fremme av et systematisk og jevnlig samarbeid mellom medlemsstatenes konsulære tjenester, og mellom ulike medlemsstaters konsulære og andre tjenester på visumområdet,
2. tiltak for å utvikle og opprette begrenset representasjon, samlokalisering eller felles sentre for visumsøknader, som i første omgang skal ta imot visumsøknader, og på et senere tidspunkt behandle dem.

Prioritert område 4: støtte til innføring av nødvendige IT-systemer for å kunne gjennomføre fellesskapsrettslige virkemidler med hensyn til de ytre grenser og visa.

Innenfor dette prioriterte område kan Felleskapets bidrag økes til 75 % for prosjekter som handler om følgende spesifikke prioriteringer:

1. investeringer knyttet til Schengen-informasjonssystemet (SIS),
2. investeringer knyttet til visuminformasjonssystemet (VIS).

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Prioritert område 5: støtte til en effektiv og virkningsfull anvendelse av relevante fellesskapsrettslige virkemidler med hensyn til de ytre grenser og visa, særlig Schengen grenseregler og de europeiske visumregler⁸

Dette kan dreie seg om formidling av informasjon om de relevante rettslige virkemidler, blant annet dokumenter som den praktiske håndboken for

⁸ Den konsulære fellesinstruks om visum rettet til diplomatiske stasjoner og konsulære fagstasjoner vil bli erstattet med de europeiske visumregler straks de er vedtatt av Rådet.

grensekontrollører, samt opplæringsaktiviteter for tjenestemenn fra grensekontrolltjenester og i konsulater.

Innenfor dette prioriterte område kan Felleskapets bidrag økes til 75 % for prosjekter som handler om følgende spesifikke prioriteringer:

1. gjennomføring på nasjonalt nivå av det felles grunnleggende programmet for opplæring av grensekontrollører,
2. bedring av kvaliteten på de nasjonale innspill til den felles integrerte modellen for risikoanalyse.

Vedlegg 3

Kommisjonsvedtak av 5. mars 2008 om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer», med hensyn til medlemsstatenes forvaltnings- og kontrollsystemer, reglene for administrativ og økonomisk styring og støtteberettigede utgifter i prosjekter som samfinansieres av fondet

(Meddelt under nummer C(2008) 789) (bare den bulgarske, tsjekkiske, danske, nederlandske, engelske, estiske, finske, franske, tyske, greske, ungarske, italienske, latviske, litauiske, maltesiske, polske, portugisiske, rumenske, slovakiske, slovenske, spanske og svenske teksten er gyldige tekster) (2008/456/EF)

Kommisjonen for de europeiske fellesskap har –
under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF av 23. mai 2007 om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer»¹, særlig artikkel 25, artikkel 33 nr. 5, artikkel 35 nr. 6 og artikkel 37 nr. 4 og ut fra følgende betraktninger:

1. Det er nødvendig å fastsette på hvilke vilkår medlemsstatene bør gjennomføre tiltak innenfor fondets ramme, og særlig under hvilke omstendigheter ansvarlig myndighet kan gjennomføre prosjekter direkte. Det bør også gis ytterligere bestemmelser for myndigheter med delegert ansvar.
2. Det må settes opp en liste over framgangsmåter og/eller praktiske ordninger som de forskjellige utpekte myndigheter bør fastlegge og følge i forbindelse med gjennomføringen av fondet.

3. Det må fastsettes hvilke forpliktelser ansvarlig myndighet bør ha, på den ene siden overfor endelige støttemottakere i fasen fram mot utvelging og godkjenning av prosjekter som skal få støtte, og på den andre siden med hensyn til de ulike aspektene ved kontroll av utgifter oppgitt av den endelige støttemottakeren og/eller prosjektpartnerne, herunder administrativ kontroll av søknader om refusjon og kontroll på stedet av enkeltprosjekter.
4. For å sikre behørig revisjon av de årlige programutgiftene, må det fastsettes hvilke krav revisjonssporingen bør oppfylle for å kunne anses som tilfredsstillende.
5. Revisjon av prosjekter og systemer utføres på revisjonsmyndighetens ansvar. For å sikre at revisjonen er tilstrekkelig omfattende og effektiv og utføres etter de samme standarder i alle medlemsstater, må det fastsettes vilkår for revisjonen, herunder grunnlaget for stikkprøver.
6. Medlemsstatene må legge en beskrivelse av sine forvaltnings- og kontrollsystemer fram for Kommisjonen sammen med sitt flerårige program. Ettersom dette dokumentet er et av de sentrale elementer som Kommisjonen baserer seg på i forbindelse med den delte forvaltningen av Fellesskapets budsjett for å forvise seg om at medlemsstatene bruker den aktuelle finansielle støtten i samsvar med de regler og prinsipper som får anvendelse for å beskytte Fellesskapets finansielle interesser, må det presiseres hvilke opplysninger et slikt dokument bør inneholde.

¹ EUT L 144 av 6.6.2007, s. 22.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

7. For å kunne harmonisere standarder for programplanlegging, sikre oppfølgingen av fondets gjennomføring og revidere og attestere utgifter, må det klart framgå hva som skal inngå i det flerårige programmet, det ettårige programmet, framdriftsrapporten, sluttrapporten og betalingsanmodningene, samt i revisjonsstrategien, den årlige revisjonsrapporten, gyldighetserklæringen og utgiftsattesteringen.
8. Ettersom medlemsstatene har plikt til å rapportere og overvåke uregelmessigheter og innkreve beløp som er urettmessig utbetalt i forbindelse med finansieringen fra fondet, er det nødvendig å fastlegge hvilke krav som skal stilles til de data som oversendes Kommisjonen.
9. Erfaringene har vist at borgerne i Den europeiske union ikke har tilstrekkelig kjennskap til Fellesskapets rolle i forbindelse med programfinansiering. Det er derfor hensiktsmessig med en detaljert angivelse av hvilken informasjon og offentliggjøring som må til for å bøte på denne mangelen på kommunikasjon og informasjon.
10. Av hensyn til åpenheten, og for å sikre at informasjon om eventuelle finansieringsmuligheter blir gjort kjent for alle interesserte parter, bør det fastsettes nødvendige minimumstiltak for å kunne informere potensielle endelige støttemottakere om hvilke finansieringsmuligheter som Fellesskapet og medlemsstatene sammen kan tilby gjennom fondet. For å gi større åpenhet om bruken av fondets midler, bør listen over endelige støttemottakere, prosjektnavn og størrelsen på den offentlige støtten til prosjektene offentliggjøres.
11. På bakgrunn av Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger² og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger i Fellesskapets institusjoner og organer og om fri utveksling av slike opplysninger³ er det nødvendig å fastsette at Kommisjonen og medlemsstatene må hindre enhver uautorisert utlevering av eller innsyn i personopplysninger i forbindelse med informasjon, offentliggjøring og revisjon i henhold til dette vedtak, og presisere til hvilket formål Kommisjonen og medlemsstatene kan behandle slike opplysninger.
12. Elektronisk utveksling av informasjon og finansielle data mellom medlemsstatene og Kommisjonen innebærer forenkling, økt effektivitet, åpenhet og spart tid. For å kunne utnytte disse fordelene fullt ut og samtidig garantere en sikker datautveksling kan Kommisjonen opprette et felles datasystem.
13. For å sikre at fondet gjennomføres på en effektiv måte og i samsvar med prinsippene for forsvarlig økonomistyring i medlemsstatene, bør det vedtas en rekke felles regler om utgifter som gir rett til støtte gjennom fondet. For å minske den administrative byrden for endelige støttemottakere og utpekte myndigheter bør indirekte kostnader på visse vilkår kunne dekkes etter faste satser.
14. Det må fastsettes detaljerte regler for gjennomføringen av støtten til den særlige transittordningen som er innført ved rådsforordning (EF) nr. 693/2003⁴ og rådsforordning (EF) nr. 694/2003⁵.
15. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, som følger som vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, er Danmark ikke bundet av dette vedtak og det får ikke anvendelse der. Ettersom vedtak nr. 574/2007/EF bygger på Schengen-regelverket etter bestemmelsene i tredje del avdeling IV i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, skal Danmark, i samsvar med artikkel 5 i nevnte protokoll, innen seks måneder etter at vedtaket er vedtatt, beslutte om landet skal gjennomføre det i sin nasjonale lovgivning.
16. Dette vedtak utgjør en videreutvikling av bestemmelser i Schengen-regelverket der Det forente kongerike ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket⁶ og den påfølgende rådsbeslutning 2004/926/EF av 22. desember 2004 om iverksettelse av deler av Schengen-regelverket i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland⁷. Det forente kon-

² EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31. Endret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

³ EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1.

⁴ EUT L 99 av 17.4.2003, s. 8.

⁵ EUT L 99 av 17.4.2003, s. 15.

⁶ EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

⁷ EUT L 395 av 31.12.2004, s. 70.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- gerike er derfor ikke bundet av vedtaket, og det får ikke anvendelse der.
17. Dette vedtak utgjør en videreutvikling av bestemmelser i Schengen-regelverket der Irland ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket⁸. Irland er derfor ikke bundet av vedtaket, og det får ikke anvendelse der.
18. Hva angår Island og Norge utgjør vedtak nr. 574/2007/EF en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket⁹, som hører inn under områdene omhandlet i artikkel 1, bokstav A og B i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket¹⁰.
19. Hva angår Sveits utgjør vedtak nr. 574/2007/EF en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i samsvar med den avtale som Rådet for Den europeiske union og Det europeiske fellesskap har inngått med Det sveitsiske edsforbund om denne stats tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket, som hører inn under områdene omhandlet i artikkel 4 nr 1 i rådsbeslutningen¹¹ om undertegning på vegne av Det europeiske fellesskap, og om midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen.
20. Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra fondets styringskomité –

⁸ EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20.

⁹ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹⁰ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

¹¹ EUT L 370 av 17.12.2004, s. 78.

Gjort dette vedtak:

Innholdsfortegnelse

Del I	Innledning
<i>Kapittel 1</i>	<i>Formål og definisjoner</i>
Artikkel 1	Formål
Artikkel 2	Definisjoner
Del II	Felles bestemmelser for de fire fondene
<i>Kapittel 1</i>	<i>Utpekte myndigheter</i>
Artikkel 3	Felles myndigheter
Artikkel 4	Myndigheter med delegert ansvar
Artikkel 5	Utsetting av oppgaver
<i>Kapittel 2</i>	<i>Forvaltnings- og kontrollsystemer</i>
Artikkel 6	Prosedyrehandbok
Artikkel 7	Ansvarlig myndighets gjennomføring av fondet
Artikkel 8	På hvilke vilkår ansvarlig myndighet fungerer som utøvende organ
Artikkel 9	Utvelging og tildeling når ansvarlig myndighet fungerer som tildelingsorgan
Artikkel 10	Tilskuddsavtaler med endelige støttmottakere når ansvarlig myndighet fungerer som tildelingsorgan
Artikkel 11	Gjennomføringskontrakter
Artikkel 12	Fastsettelse av det endelige bidraget fra Fellesskapet
Artikkel 13	Teknisk bistand
Artikkel 14	Utgifter til teknisk bistand når myndigheten er felles
Artikkel 15	Kontroll utført av ansvarlig myndighet
Artikkel 16	Revisjonssporing
Artikkel 17	Systemrevisjon og prosjektrevisjon

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Artikkel 18	Kontroll utført av attesteringsmyndigheten
<i>Kapittel 3</i>	<i>Opplysninger som skal gis om bruken av fondet</i>
Artikkel 19	Forholdsmessighetsprinsippet
Artikkel 20	Beskrivelse av forvaltnings- og kontrollsystemer
Artikkel 21	Revisjon av beskrivelsen av forvaltnings- og kontrollsystemer
Artikkel 22	Programdokumenter
Artikkel 23	Revisjon av den finansielle fordelingen i ettårige programmer
Artikkel 24	Framdriftsrapport og sluttrapport om gjennomføringen av ettårige programmer
Artikkel 25	Dokumenter utarbeidet av revisjonsmyndigheten
Artikkel 26	Dokumenter utarbeidet av attesteringsmyndigheten
<i>Kapittel 4</i>	<i>Rapportering av uregelmessigheter</i>
Artikkel 27	Første rapportering – unntak
Artikkel 28	Rapportering om oppfølging – beløp som ikke innkreves
Artikkel 29	Kontakt med medlemsstatene
Artikkel 30	Bruk av opplysningene
<i>Kapittel 5</i>	<i>Informasjon og offentliggjøring</i>
Artikkel 31	Informasjon til potensielle endelige støttemottakere
Artikkel 32	Informasjon til endelige støttemottakere
Artikkel 33	Ansvarlig myndighets ansvar for informasjon og offentliggjøring rettet mot allmennheten
Artikkel 34	Endelig støttemottakers ansvar for informasjon og offentliggjøring rettet mot allmennheten
Artikkel 35	Tekniske krav til informasjon og offentliggjøring i forbindelse med operasjonen
<i>Kapittel 6</i>	<i>Personopplysninger</i>
Artikkel 36	Personvern
<i>Kapittel 7</i>	<i>Elektronisk utveksling av dokumenter</i>
Artikkel 37	Elektronisk utveksling av dokumenter
Artikkel 38	Datasystem for utveksling av dokumenter
Del III	Særlige bestemmelser for fondet for de ytre grenser
<i>Kapittel 1</i>	<i>Regler om rett til støtte</i>
Artikkel 39	Regler om rett til støtte
<i>Kapittel 2</i>	<i>Den særlige transittordningen</i>
Artikkel 40	Støtte til gjennomføring av den særlige transittordningen
Del IV	Sluttbestemmelser
Artikkel 41	Adressater
Vedlegg	

Del I

Innledning

Kapittel I

Formål og definisjoner

Artikkel 1

Formål

1. Dette vedtak fastsetter gjennomføringsbestemmelser for fondet med hensyn til
 - a) utpekte myndigheter

- b) forvaltnings- og kontrollsystemer,
 - c) opplysninger fra medlemsstatene til Kommissjonen om bruken av fondet,
 - d) rapportering av uregelmessigheter,
 - e) informasjon og offentliggjøring,
 - f) personopplysninger,
 - g) elektronisk utveksling av dokumenter.
2. Bestemmelsene nedenfor får anvendelse uten at de berører rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om Kommisjonens kontroller og inspeksjoner på stedet for å

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

beskytte De europeiske fellesskaps finansielle interesser mot svindel og andre uregelmessigheter¹².

Artikkel 2

Definisjoner

I dette vedtak menes med:

- «grunnleggende rettsakt»: vedtak nr. 574/2007/EF,
- «fond»: fondet for de ytre grenser, opprettet ved den grunnleggende rettsakten,
- «de fire fondene»: Det europeiske flyktningfondet, Fondet for de ytre grenser, Det europeiske fondet for retur og Det europeiske fondet for integrering av borgere fra tredjestater, opprettet ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 573/2007/EF¹³, europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF, europaparlaments- og rådsvedtak nr. 575/2007/EF¹⁴ og rådsvedtak 2007/435/EF¹⁵, innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer»,
- «ansvarlig myndighet»: organ utpekt av en medlemsstat etter artikkel 27 nr. 1 bokstav a) i den grunnleggende rettsakten,
- «attesteringsmyndighet»: organ utpekt av en medlemsstat etter artikkel 27 nr. 1 bokstav b) i den grunnleggende rettsakten,
- «revisjonsmyndighet»: organ utpekt av en medlemsstat etter artikkel 27 nr. 1 bokstav c) i den grunnleggende rettsakten,
- «myndighet med delegert ansvar»: organ utpekt av en medlemsstat etter artikkel 27 nr. 1 bokstav d) i den grunnleggende rettsakten,
- «utpekte myndigheter»: alle myndigheter utpekt av en medlemsstat etter artikkel 27 i den grunnleggende rettsakten,
- «tiltak»: tiltak innenfor rammen av fondet, som dem som er oppført under de spesifikke målene angitt i artikkel 4 og som definert i artikkel 6 i den grunnleggende rettsakten,
- «prosjekt»: konkrete, praktiske midler som endelige støttemottakere benytter for helt eller delvis å gjennomføre et tiltak,
- «endelig støttemottaker»: det rettssubjekt som har ansvar for prosjektgjennomføring, f.eks. frivillige organisasjoner, føderale, nasjonale, regionale eller lokale myndigheter, andre ide-

elle organisasjoner, privatrettslige eller offentligrettslige foretak eller internasjonale organisasjoner,

- «prosjektpartner»: et rettssubjekt som gjennomfører et prosjekt i samarbeid med en endelig støttemottaker ved å tilføre prosjektet ressurser, og ved å motta en del av Fellesskapets bidrag gjennom den endelige støttemottakeren,
- «strategiske retningslinjer»: rammen for finansiering fra fondet, vedtatt ved kommisjonsvedtak 2007/599/EF¹⁶
- «prioritert område»: et sett med tiltak som er definert som et prioritert område i de strategiske retningslinjene,
- «spesifikk prioritering»: et sett med tiltak som er definert som en spesifikk prioritering i de strategiske retningslinjene, og som gir mulighet for en høyere sats for samfinansiering, i samsvar med artikkel 16 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten,
- «første administrative eller rettslige konklusjon»: den første skriftlige vurderingen fra en kompetent administrativ eller rettslig myndighet, som på grunnlag av konkrete fakta kommer til at det foreligger en uregelmessighet, uten at dette berører muligheten for at det senere kan bli nødvendig å revidere denne konklusjonen eller trekke den tilbake under den administrative eller rettslige prosedyrens gang,
- «uregelmessighet»: ethvert brudd på en bestemmelse i fellesskapsretten som en følge av en handling eller unnlattelse begått av en økonomisk aktør, og som har eller kan ha negative virkninger for Den europeiske unions alminnelige budsjett ved at en utgift urettmessig belastes det alminnelige budsjett,
- «antatt svindel»: en uregelmessighet som fører til at det tas administrative eller rettslige skritt på nasjonalt plan med sikte på å fastslå om det foreligger forsettlig atferd, særlig svindel som definert i artikkel 1 nr. 1 bokstav a) i den konvensjon som er utarbeidet med hjemmel i artikkel K.3 i traktaten om Den europeiske union, om beskyttelse av De europeiske fellesskaps finansielle interesser¹⁷,
- «konkurs»: insolvensbehandling som definert i artikkel 2 bokstav a) i rådsforordning (EF) nr. 1346/2000¹⁸,

¹² EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2.

¹³ EUT L 144 av 6.6.2007, s. 1.

¹⁴ EUT L 144 av 6.6.2007, s. 45.

¹⁵ EUT L 168 av 28.6.2007, s. 18.

¹⁶ EUT L 233 av 5.9.2007, s. 3.

¹⁷ EFT C 316 av 27.11.1995, s. 49.

¹⁸ EFT L 160 av 30.6.2000, s. 1. Sist endret ved forordning (EF) nr. 681/2007 (EUT L 159 av 20.6.2007, s. 1.)

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- «tilskuddsavtale»: en avtale eller et tilsvarende juridisk instrument som er grunnlaget for støtte fra medlemsstatene til den endelige støttmottakeren med sikte på prosjektgjennomføring innenfor fondets ramme.

Del II

Felles bestemmelser for de fire fondene

Kapittel 1

Utpekte myndigheter

Artikkel 3

Felles myndigheter

Medlemsstatene kan utpeke den samme ansvarlige myndighet, revisjonsmyndighet eller attesteringsmyndighet for to eller flere av de fire fondene.

Artikkel 4

Myndighet med delegert ansvar

1. Enhver delegering av oppgaver skal være i samsvar med prinsippet om forsvarlig økonomistyring, noe som forutsetter en effektiv internkontroll, og skal sikre samsvar med prinsippet om ikke-diskriminering og synliggjøring av fellesskapsfinansieringen. Gjennomføringsoppgaver som delegeres, kan ikke gi opphav til interessekonflikter.
2. Omfanget av oppgaver som ansvarlig myndighet har delegert til den andre myndigheten, og de detaljerte framgangsmåtene for gjennomføring av delegerte oppgaver, skal registreres formelt og skriftlig.

Dokumentet om delegering skal minst inneholde:

- a) henvisninger til de relevante bestemmelser i Fellesskapets regelverk,
- b) opplysning om hvilken oppgave som delegeres til myndigheten,
- c) opplysning om rettigheter og plikter for en myndighet med delegert ansvar, og hvilket ansvar den påtar seg,
- d) opplysning om at en myndighet med delegert ansvar har plikt til å innføre og opprettholde en organisasjonsstruktur og et forvaltnings- og kontrollsystem som gjør at den kan utføre sine oppgaver,
- e) opplysning om hvilken forsikring som skal gis med hensyn til forsvarlig økonomistyring og de delegerte oppgavenes lovlighet og korrekthet.

3. Ivaretagelsen av kommunikasjonen med Kommissjonen etter artikkel 27 nr. 1 bokstav a) i den grunnleggende rettsakten skal ikke delegeres. En myndighet med delegert ansvar skal kommunisere med Kommissjonen via ansvarlig myndighet.
4. Dersom myndigheten som har fått delegert ansvar, ikke er en offentlig forvaltning eller et privatrettslig organ i medlemsstaten som driver offentlig tjenesteyting, kan ansvarlig myndighet ikke delegere gjennomføringsmyndighet til den når dette innebærer stor grad av skjønn med hensyn til politiske valg,
5. Delegering av oppgaver til en myndighet berører ikke det ansvar som hviler på ansvarlig myndighet, som fortsatt skal stå til ansvar for oppgaver den har delegert.
6. Når ansvarlig myndighet har delegert oppgaver til en myndighet, får alle bestemmelser i dette vedtak om ansvarlig myndighet tilsvarende anvendelse på den myndighet som har fått delegert ansvar.

Artikkel 5

Utsetting av oppgaver

Utpekte myndigheter kan sette ut en del av sine oppgaver, men skal fortsatt være ansvarlige for de utsatte oppgavene i samsvar med det ansvar som er fastlagt i artikkel 29, 31 og 32 i den grunnleggende rettsakten.

Kapittel 2

Forvaltnings- og kontrollsystemer

Artikkel 6

Prosedyrehandbok

Medlemsstatene skal, i samsvar med artikkel 33 nr. 2 i den grunnleggende rettsakten og samtidig som de tar hensyn til forholdsmessighetsprinsippet, utarbeide en håndbok over prosedyrer og praktiske ordninger for:

- a) utpekte myndigheters oppgaver,
- b) ordninger som sikrer et nødvendig skille mellom funksjoner,
- c) eventuell kontroll med myndigheter med delegert ansvar, og med andre utsatte oppgaver,
- d) fastsettelse av flerårige og ettårige programmer,
- e) fastsettelse av revisjonsstrategi og årlige revisjonsplaner,

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- f) utvelging av prosjekter, tildeling av støtte og overvåking og økonomisk styring av prosjekter,
- g) håndtering av uregelmessigheter, finansielle korrigeringer og innkreving,
- h) forberedelse og gjennomføring av bokettersyn,
- i) utarbeidelse av revisjonsrapporter og erklæringer,
- j) utgiftsattestering,
- k) programevaluering,
- l) rapportering til Kommissjonen,
- m) revisjonssporing.

Artikkel 7

Ansvarlig myndighets gjennomføring av fondet

1. Ansvarlig myndighet kan fungere som tildelingsorgan og/eller som utøvende organ med sikte på gjennomføring av fondet.
2. Ansvarlig myndighet fungerer som tildelingsorgan i tilfeller da den gjennomfører prosjektene, og det skjer som hovedregel på grunnlag av åpen utlysning av midler hvert år.

Verken ansvarlig myndighet eller en myndighet med delegert ansvar kan søke om midler i forbindelse med en slik utlysning.

I behørig begrunnede tilfeller kan det tildeles støtte uten utlysning, blant annet ved videreføring av flerårige prosjekter i samsvar med artikkel 16 nr. 6 i den grunnleggende rettsakten, valgt ut etter en tidligere utlysning av midler, eller i nødsituasjoner.

3. Ansvarlig myndighet fungerer som utøvende organ i tilfeller da den vedtar å gjennomføre prosjektene direkte fordi de er av en slik art at det ikke finnes andre muligheter for gjennomføring, f.eks. av hensyn til sikkerheten eller når det rettslig sett er en monopolsituasjon. I slike tilfeller skal reglene om endelig støttemottaker gjelde tilsvarende for ansvarlig myndighet.

Artikkel 8

På hvilke vilkår ansvarlig myndighet fungerer som utøvende organ

1. De forhold som fikk ansvarlig myndighet til å fungere som utøvende organ for prosjektgjennomføringen, skal fastslås og meddeles Kom-

missjonen innenfor rammen av det aktuelle ettårige programmet.

2. I forbindelse med prosjektgjennomføringen skal ansvarlig myndighet sikre prinsippet om best mulig ressursutnyttelse og hindre interessekonflikter.
3. Ansvarlig myndighet kan gjennomføre prosjekter som er valgt ut i samsvar med artikkel 7 nr. 3, direkte og/eller sammen med en nasjonal myndighet som er kompetent i kraft av sin faglige ekspertise, sin høye grad av spesialisering eller sin forvaltningsmyndighet. De nasjonale myndigheter som især deltar i gjennomføringen, skal også angis i det aktuelle ettårige programmet.
4. Et administrativt vedtak om å samfinansiere et prosjekt innenfor rammen av fondet skal inneholde de opplysninger som er nødvendige for å kunne følge opp samfinansierte produkter og tjenester og kontrollere utgifter. Alle relevante bestemmelser om tilskuddsavtaler i artikkel 10 nr. 2 skal spesifiseres i et tilsvarende juridisk instrument.
5. Sluttrapporten om gjennomføringen av det ettårige programmet skal inneholde opplysninger om de prosedyrer og den praksis som er fulgt for å sikre tilfredsstillende skille mellom funksjoner, effektiv kontroll og tilfredsstillende beskyttelse av De europeiske fellesskaps finansielle interesser, og skal redegjøre for hva som er gjort for å unngå interessekonflikter.
6. Når det er ventet at ansvarlig myndighet jevnlig skal være utøvende organ for prosjekter som samfinansieres av fondet,
 - a) skal revisjonsmyndigheten ikke være en del av samme organ som ansvarlig myndighet, med mindre dens uavhengighet med hensyn til revisjon er garantert, og den rapporterer til et annet organ enn det organ som den selv og ansvarlig myndighet er en del av,
 - b) skal ansvarlig myndighets oppgaver som definert i artikkel 29 i den grunnleggende rettsakten ikke berøres når denne myndighet også gjennomfører prosjekter direkte.
7. Når det er ventet at en myndighet med delegert ansvar skal være utøvende organ for prosjekter som samfinansieres av fondet, kan denne myndighet ikke være den eneste endelige mottaker av de bevilgninger som den har fått til oppgave å forvalte.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Artikkel 9

Utvelgning og tildeling når ansvarlig myndighet fungerer som tildelingsorgan

1. Utlysning av midler som definert i artikkel 7 nr. 2 skal skje på en slik måte at den når ut til så mange potensielle støttemottakere som mulig. Enhver endring av innholdet i en utlysning skal også kunngjøres på samme vilkår.

I en utlysning av midler skal følgende angis:

- a) mål,
 - b) utvelgingskriterier, som skal være i tråd med artikkel 16 nr. 5 i den grunnleggende rettsakten, og relevante underlagsdokumenter,
 - c) nærmere bestemmelser om fellesskapsfinansiering og eventuelt nasjonal finansiering,
 - d) nærmere bestemmelser om og frist for innsending av forslag.
2. For det formål å velge ut prosjekter og tildele støtte skal ansvarlig myndighet sørge for at potensielle støttemottakere informeres om følgende særlige vilkår i tilknytning til prosjektene:
 - a) regler om utgifter som gir rett til støtte,
 - b) frist for gjennomføring, og
 - c) finansielle og andre opplysninger som skal oppbevares og formidles.

Før det gjøres vedtak om tildeling, skal ansvarlig myndighet forvise seg om at den endelige støttemottakeren og/eller prosjektpartnerne er i stand til å oppfylle disse vilkårene.

3. Ansvarlig myndighet skal sørge for at prosjekter som får støtte, har vært gjenstand for en formell, teknisk og budsjettmessig analyse og en kvalitativ vurdering etter kriterier fastlagt i utlysningen av midler. Grunnene til at de øvrige prosjektene ble avvist, skal registreres.
4. Medlemsstatene skal avgjøre hvem som skal ha myndighet til å tildele støtte til prosjekter, og skal sørge for at interessekonflikter aldri oppstår, særlig når søkerne er nasjonale organer.
5. Vedtaket om støtte skal som et minimum inneholde den endelige støttemottakerens og/eller prosjektpartnerens navn, de viktigste opplysningene om prosjektet og dets operative mål, maksimalt beløp for samfinansiering fra fondet og maksimal sats for samfinansiering av de totale utgifter som gir rett til støtte.

6. Alle søkere skal informeres skriftlig om resultatene av utvelgingsprosessen, med en redegjørelse for de valg som er tatt. Dersom nasjonal lovgivning åpner for ny vurdering, skal den relevante prosedyren oppgis.

Artikkel 10

Tilskuddsavtaler med endelige støttemottakere når ansvarlig myndighet fungerer som tildelingsorgan

1. Ansvarlig myndighet skal fastsette detaljerte prosedyrer for prosjektstyring, som blant annet omfatter:
 - a) undertegning av tilskuddsavtaler med endelige, utvalgte støttemottakere,
 - b) oppfølgingsavtaler med eventuelle endringer, ved at det innføres et system for administrativ kontroll med prosjekter (brevveksling, utarbeidelse og oppfølging av endrings- og purrebrev, mottak og behandling av rapporter, osv.).
2. Tilskuddsavtalene skal blant annet fastsette:
 - a) maksimalt støttebeløp,
 - b) maksimalt bidrag fra Fellesskapet i prosent, i samsvar med artikkel 16 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten,
 - c) en detaljert beskrivelse av og tidsskjema for prosjektet som støttes,
 - d) eventuelt den del av oppgavene og tilknyttede kostnader som den endelige støttemottakeren ønsker å sette ut til tredjeparter,
 - e) godkjent foreløpig budsjett og finansieringsplan for prosjektet, herunder den faste prosentsatsen for indirekte kostnader fastlagt i vedlegg XI om regler om utgifter som gir rett til støtte,
 - f) tidsskjema for og bestemmelser om gjennomføringen av avtalen (rapporteringsplikter, endringer og opphør),
 - g) operative prosjektmål og indikatorer,
 - h) definisjon av kostnader som gir rett til støtte,
 - i) vilkår for utbetaling av støtte og bokføringskrav,
 - j) vilkår for revisjonssporing,
 - k) relevante bestemmelser om datavern,
 - l) relevante bestemmelser om offentliggjøring.
3. Endelige støttemottakere skal eventuelt sørge for at alle prosjektpartnerne har de samme forpliktelser som de selv har. Partnerne skal være

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

ansvarlige via den endelige støttemottakeren, som i siste instans har ansvar for at den selv og alle prosjektpartnere overholder avtalevilkårene.

Endelige støttemottakere skal oppbevare attesterte kopier av regnskapsdokumenter som viser partnersnes inntekter og utgifter i forbindelse med det aktuelle prosjektet.

4. Tilskuddsavtalene skal uttrykkelig gi Kommisjonen og Revisjonsretten fullmakt til å foreta dokumentkontroll og kontroll på stedet hos alle endelige støttemottakere, prosjektpartnere og underleverandører.

Artikkel 11

Gjennomføringskontrakter

Med forbehold for gjeldende regler om offentlige innkjøp i Fellesskapet og nasjonalt, skal det fastsettes i tilskuddsavtalen at endelige støttemottakere og/eller prosjektpartnere, når de gjennomfører prosjektene, etter en anbudsrunde skal inngå innkjøpskontrakt med den tilbyder som har det økonomisk mest fordelaktige tilbudet, og at interessekonflikter skal unngås. Med forbehold for gjeldende regler om offentlige innkjøp i Fellesskapet og nasjonalt kan det imidlertid tildeles kontrakter til en verdi under 5 000 euro på grunnlag av et enkelt tilbud uten anbudsrunde.

Artikkel 12

Fastsettelse av det endelige bidraget fra Fellesskapet

Når den endelige utbetalingen til den endelige støttemottakeren beregnes, skal det totale bidraget fra Fellesskapet til hvert enkelt prosjekt være det laveste av følgende tre beløp:

- a) maksimumsbeløpet oppført i tilskuddsavtalen,
- b) maksimal samfinansiering, som framkommer ved at de totale støtteberettigede kostnadene for det aktuelle prosjektet multipliseres med den prosentsats som er fastsatt i artikkel 16 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten (dvs. 50 % eller 75 %), og
- c) det beløp som følger av prinsippet om at virksomheten skal drives uten fortjeneste, slik dette er definert i punkt 1.3.3 i vedlegg XI.

Artikkel 13

Teknisk bistand

1. Teknisk bistand på initiativ fra Kommisjonen, slik dette er definert i artikkel 17 i den grunnleggende rettsakten, kan finansieres av fondet med inntil 100 %.
2. Teknisk bistand på initiativ fra medlemsstatene, slik dette er definert i artikkel 18 i den grunnleggende rettsakten, kan finansieres av fondet med inntil 100 %.
3. Teknisk bistand på initiativ fra Kommisjonen eller medlemsstatene kan gis i form av innkjøpskontrakter, eksperthonorarer og/eller administrative utgifter som gir rett til støtte etter reglene i del III kapittel 1.

Artikkel 14

Utgifter til teknisk bistand når myndigheten er felles

1. Når en eller flere utpekte myndigheter er felles for to eller flere av de fire fondene, kan bevilgningene til teknisk bistand til hvert av de aktuelle ettårige programmene helt eller delvis slås sammen.
2. Utgiftene til teknisk bistand skal fordeles på de aktuelle fondene, fortrinnsvis på grunnlag av enkle og representative fordelingsnøkler. Bruken av fordelingsnøkler skal ikke føre til økt maksimumsbeløp for utgifter til teknisk bistand i hvert av de aktuelle ettårige programmene.

Artikkel 15

Kontroll utført av ansvarlig myndighet

1. Kontroll som etter artikkel 29 nr. 1 bokstav g) i den grunnleggende rettsakten skal utføres av ansvarlig myndighet eller på dens ansvar, skal omfatte administrative, finansielle, tekniske og fysiske sider ved prosjektene, alt etter som.

Kontrollene skal sikre at de oppgitte utgiftene er reelle og berettigede ut fra prosjektets formål, at prosjekter med støtte er gjennomført i samsvar med tilskuddsavtalene, at Fellesskapets bidrag er i samsvar med reglene, særlig reglene om finansieringsstruktur i artikkel 16 i den grunnleggende rettsakten, at søknadene om refusjon fra den endelige støttemottakeren er korrekte, at prosjekter og utgifter er i samsvar med reglene i Fellesskapet og nasjonalt,

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

og at dobbeltfinansiering fra andre fellesskapsordninger eller nasjonale ordninger eller andre programperioder unngås.

Det skal dessuten gjennomføres:

- a) administrativ og finansiell kontroll av alle søknader om refusjon fra endelige støttemottakere,
- b) kontroll, som et minimum på grunnlag av en representativ stikkprøve av underlagsdokumenter for alle poster i budsjettet som følger som vedlegg til tilskuddsavtalen, med at utgifter, inntekter og kostnader som dekkes ved inntekter avsatt til spesielle formål og oppgitt av de endelige støttemottakere, er relevante, nøyaktige og gir rett til støtte,
- c) kontroll av enkeltprosjekter på stedet, som et minimum på grunnlag av en stikkprøve som representerer prosjekter av ulik type og størrelse, samtidig som alle kjente risikofaktorer tas med i betraktningen, med sikte på å oppnå en rimelig garanti for at de underliggende transaksjonene er lovlige og korrekte, og det skal da tas hensyn til det risikonivået som er fastslått av ansvarlig myndighet.

Det er ikke nødvendig å gjennomføre kontrollene angitt i bokstav a) og b) dersom den endelige støttemottakeren har plikt til å legge fram et revisjonssertifikat fra en uavhengig revisor som dekker alle aspekter i bokstav a) og b).

2. Hver enkelt kontroll skal registreres, med angivelse av utført arbeid, tidspunkt, resultater og tiltak truffet for å rette opp påviste feil. Ansvarlig myndighet skal sørge for at alle underlagsdokumenter knyttet til kontrollene som er gjennomført, er tilgjengelige for Kommissjonen og Revisjonsretten i en periode på fem år etter at prosjektet er avsluttet. Denne perioden skal avbrytes ved rettsforfølging eller på behørig begrunnet anmodning fra Kommissjonen.
3. Når ansvarlig myndighet fungerer som utøvende organ innenfor rammen av det ettårige programmet som fastsatt i artikkel 7 nr. 3, skal kontrollene nevnt i nr. 1 gjennomføres i samsvar med prinsippet om et tilfredsstillende skille mellom funksjoner.

Artikkel 16

Revisjonssporing

1. For de formål som er angitt i artikkel 29 nr. 1 bokstav k) i den grunnleggende rettsakten,

skal en revisjonssporing anses som tilstrekkelig dersom den oppfyller følgende kriterier:

- a) den gjør det mulig å kontrollere at beløp som er attestert overfor Kommissjonen, stemmer med detaljerte regnskaper og underlagsdokumenter hos attesteringsmyndighet, ansvarlig myndighet, myndigheter med delegert ansvar og endelige støttemottakere for prosjekter som samfinansieres av fondet,
 - b) den gjør det mulig å kontrollere utbetaling av offentlig støtte til den endelige støttemottakeren, tildeling og overføring av fellesskapsmidler fra fondet, samt prosjektets samfinansieringskilder,
 - c) den gjør det mulig å kontrollere at utvelgingskriteriene for det ettårige programmet er fulgt,
 - d) den inneholder for hvert enkelt prosjekt tekniske spesifikasjoner og finansieringsplan, dokumenter vedrørende tildeling av støtte, anbudsdokumenter og rapporter om utført kontroll og revisjon, alt etter som.
2. Ansvarlig myndighet skal sørge for at det finnes en oversikt over hvor alle dokumenter som gjelder de konkrete utbetalinger innenfor rammen av fondet, befinner seg.

Artikkel 17

Systemrevisjon og prosjektrevisjon

1. De forvaltnings- og kontrollsystemer som medlemsstatene har innført, samt stikkprøver av prosjekter, tatt ut etter en metode som revisjonsmyndigheten har godkjent, skal revideres som nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav a) og b) i den grunnleggende rettsakten.

Stikkprøvemethoden skal:

- a) omfatte prosjekter av ulik type og størrelse,
- b) ta hensyn til alle risikofaktorer som er oppdaget i forbindelse med nasjonal kontroll eller fellesskapskontroll, og kontrollens nytte-kostnad.

Stikkprøven skal, i det minste på et forholdsmessig grunnlag, også omfatte prosjekter der ansvarlig myndighet fungerer som utøvende organ.

Metoden som benyttes til å ta ut stikkprøver, skal dokumenteres.

2. Revisjonen av forvaltnings- og kontrollsystemene skal minst én gang før 2013 omfatte følgende prosesser: programplanlegging, delegering av oppgaver, utvelging og tildeling, pro-

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- sjektoppfølgning, betaling, utgiftsattestering, rapportering til Kommissjonen, påvisning av og tiltak mot mulige uregelmessigheter og programevaluering.
3. Revisjonen av prosjektene skal utføres på stedet, på grunnlag av dokumentasjon og andre opptegnelser hos den endelige støttemottakeren og/eller prosjektpartnerne. Ved revisjonen skal det kontrolleres
 - a) at prosjektet oppfyller utvelgingskriteriene for det ettårige programmet, er gjennomført i samsvar med tilskuddsavtalen og oppfyller alle gjeldende vilkår for funksjonalitet og bruk, eller de mål som er satt,
 - b) at de oppgitte utgiftene motsvarer støttemottakerens og/eller prosjektpartnerens regnskaper og underlagsdokumenter, og at regnskapene motsvarer de underlagsdokumenter som oppbevares hos ansvarlig myndighet eller en myndighet med delegert ansvar,
 - c) at utgiftspostene er i samsvar med kravene til støtteberettigelse i vedlegg XI, de spesifiserte kravene i forbindelse med den nasjonale utvelgingen, vilkårene i tilskuddsavtalen og det arbeid som faktisk er utført, og eventuelt andre fellesskapsregler og nasjonale regler,
 - d) at bruken eller den forutsatte bruken av prosjektet er i tråd med de mål, den innsats eller de tiltak som er oppført i artikkel 3, 4, 5, 6 og 18 i den grunnleggende rettsakten,
 - e) at den offentlige eller private støtten er utbetalt til den endelige støttemottakeren i samsvar med artikkel 16 nr. 2 i den grunnleggende rettsakten,
 - f) at det finnes en tilfredsstillende revisjonssporing,
 - g) at det ikke foreligger noen interessekonflikter, og at kostnadseffektiviteten er tilfredsstillende, særlig i tilfeller der ansvarlig myndighet fungerer som utøvende organ for prosjektet.
 4. Bare utgifter som omfattes av en revisjon utført i henhold til nr. 3 skal tas med i det utgiftsbeløpet som revideres etter artikkel 31 nr. 1 bokstav b) i den grunnleggende rettsakten. Der som revisjonen utføres før prosjektet er avsluttet, er det bare faktisk reviderte utgifter som inngår i beregningen av dekningsgraden.
 5. Når det oppdages problemer som ser ut til å være av systemisk art og derfor kan innebære en risiko for andre prosjekter, skal revisjonsmyndigheten sørge for ytterligere utredning, og om nødvendig ytterligere revisjoner, for å fastslå problemenes omfang. Nødvendige forebyggende og korrigerende tiltak skal treffes av de relevante myndigheter.
 6. Revisjonsmyndigheten skal konkludere på grunnlag av resultatene av revisjonen av de utgifter som er oppgitt til Kommissjonen, og skal legge konklusjonene fram for Kommissjonen i den årlige revisjonsrapporten. I ettårige programmer der feilprosenten ligger over signifikanstærskelen på 2 % av Fellesskapets bidrag, skal revisjonsmyndigheten analysere betydningen av denne feilen og treffe nødvendige tiltak, herunder hensiktsmessige anbefalinger som i det minste skal legges fram i den årlige revisjonsrapporten.

Artikkel 18

Kontroll utført av attesteringsmyndigheten

1. Dersom revisjonsmyndigheten avgir en forbeholden eller negativ uttalelse om hvordan forvaltnings- og kontrollsystemet virker, skal attesteringsmyndigheten kontrollere at disse opplysningene er sendt til Kommissjonen. Den skal også sørge for at ansvarlig myndighet har gjennomført en tilfredsstillende handlingsplan for å gjenopprette effektiviteten i forvaltnings- og kontrollsystemene, og for å vurdere hvilke følger ineffektiviteten har hatt for utgiftsmeldingen.
2. Dersom betalingsanmodningen eller erklæringen om refusjon ikke godkjennes av revisjonsmyndigheten i forbindelse med sluttrapporten om gjennomføringen av det ettårige programmet, skal attesteringsmyndigheten sørge for at det uten opphold utarbeides en korrekt betalingsanmodning eller erklæring om refusjon.

Kapittel 3

Opplysninger som skal gis om bruken av fondet

Artikkel 19

Forholdsmessighetsprinsippet

1. I henhold til artikkel 10 nr. 2 i den grunnleggende rettsakten kan størrelsen på Fellesskapets bidrag til en medlemsstat avgjøre i hvilket omfang denne medlemsstat skal oversende sine opplysninger om bruken av fondet til Kommissjonen, i de dokumenter som er nevnt i

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

dette kapittel, og disse opplysningene kan eventuelt gis i form av et sammendrag.

2. Medlemsstaten skal likevel legge fram mer detaljerte opplysninger når Kommisjonen ber om det. Kommisjonen kan be om slike opplysninger dersom den mener det er nødvendig for å kunne oppfylle sine forpliktelser på en effektiv måte i henhold til den grunnleggende rettsakten og Finansreglementet.

Artikkel 20

Beskrivelse av forvaltnings- og kontrollsystemer

1. Beskrivelsen av forvaltnings- og kontrollsystemer nevnt i artikkel 33 nr. 4 og artikkel 34 nr. 2 i den grunnleggende rettsakten skal gis i samsvar med malen i vedlegg I.
2. Ansvarlig myndighet skal godkjenne beskrivelsen av systemer som er innført av en myndighet med delegert ansvar. Hver utpekt myndighet skal bekrefte at beskrivelsen av de forvaltnings- og kontrollsystemer som vedrører den, er korrekte. I tillegg til dette skal revisjonsmyndigheten også bekrefte at beskrivelsen er fullstendig.
3. Når Kommisjonen går gjennom beskrivelsen, kan den be om avklaringer og foreslå tiltak for å oppfylle bestemmelsene i den grunnleggende rettsakten. Om nødvendig kan tjenestemenn fra Kommisjonen eller bemyndigede representanter for Kommisjonen gjennomføre besøk på stedet.
4. Dersom ansvarlig myndighet er den samme for to eller flere av de fire fondene, eller det benyttes felles systemer for to eller flere av fondene, kan det legges fram en beskrivelse av de felles forvaltnings- og kontrollsystemene, der eventuelle særtrekk blir spesielt nevnt.

Artikkel 21

Revisjon av beskrivelsen av forvaltnings- og kontrollsystemer

1. Ansvarlig myndighet skal:
 - a) når den legger fram utkastet til ettårig program, rapportere om det er foretatt endringer i forvaltnings- og kontrollsystemer,
 - b) senest når endringen er trådt i kraft, gi Kommisjonen melding om alle vesentlige endringer,

- c) på anmodning fra Kommisjonen gi en revidert beskrivelse dersom det er foretatt flere vesentlige endringer.
2. Vesentlige endringer er endringer som vil kunne innvirke på skillet mellom funksjoner, på effektiviteten i mekanismene for utvelgning, tildeeling, kontroll og betaling, og på kommunikasjonen med Kommisjonen. Det gjelder særlig endringer vedrørende en utpekt myndighet, regnskapssystemet og betalings- og attesteringsprosessene.
3. Revisjon av forvaltnings- og kontrollsystemer skal følge den framgangsmåte som er fastsatt i artikkel 20.

Artikkel 22

Programdokumenter

1. Medlemsstatene skal legge et flerårig program fram for Kommisjonen, som nevnt i artikkel 21 i den grunnleggende rettsakten, og i samsvar med malen i vedlegg II.
2. Medlemsstatene skal legge ettårige programmer fram for Kommisjonen, som nevnt i artikkel 23 i den grunnleggende rettsakten, og i samsvar med malen i vedlegg III.
3. Finansieringsplanene for det flerårige programmet skal angi en fordeling av de budsjetterte beløpene etter prioritet, som definert i de strategiske retningslinjene.

Finansieringsplanene for de ettårige programmene skal angi en fordeling av de budsjetterte beløpene etter type tiltak som definert i artikkel 3 nr. 1 i den grunnleggende rettsakten, med henvisning til de prioriterte områdene.

Artikkel 23

Revisjon av den finansielle fordelingen i ettårige programmer

1. For å kunne revidere et ettårig program som er godkjent av Kommisjonen i henhold til artikkel 23 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten, skal den berørte medlemsstat legge et revidert utkast til ettårig program fram for Kommisjonen innen 1. mai i året etter referanseåret. Kommisjonen skal gjennomgå og snarest mulig godkjenne det reviderte programmet etter framgangsmåten fastlagt i artikkel 23 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

2. Endringer av den finansielle fordelingen uten at det ettårige programmet revideres i henhold til nr. 1, skal ikke overstige 10 % av det totalet bidraget fra fondet, og skal være tillatt bare under omstendigheter som skyldes forhold utenfor ansvarlig myndighets kontroll. En tilfredsstillende redegjørelse for slike endringer skal gis i framdriftsrapporten og/eller i sluttrapporten om gjennomføringen av det ettårige programmet.
3. Den revisjonsrapport og den uttalelse som er nevnt i artikkel 32 nr. 3 bokstav a) og artikkel 32 nr. 3 bokstav b) i den grunnleggende rettsakten, skal være basert på den systemrevisjon og prosjektrevisjon som er utført i samsvar med revisjonsstrategien, og skal utarbeides i samsvar med malene i vedlegg VII.A og VII.B.
4. Den gyldighetserklæring som er nevnt i artikkel 32 nr. 3 bokstav c) i den grunnleggende rettsakten, skal være basert på alt revisjonsarbeid som revisjonsmyndigheten har utført, og om nødvendig på flere kontroller. Gyldighetserklæringen skal utarbeides i samsvar med malen i vedlegg VII.C.
5. Dersom gjennomgangen har vært begrenset, eller dersom det er påvist så mange uregelmessigheter i utgiftene at det ikke kan avgis en uttalelse uten forbehold, enten i forbindelse med den årlige uttalelsen nevnt i artikkel 32 nr. 3 bokstav b) i den grunnleggende rettsakten, eller i forbindelse med erklæringen nevnt i bokstav c) i samme artikkel, skal revisjonsmyndigheten oppgi grunnene til dette og anslå problemets omfang og dets finansielle følger.

Artikkel 24

Framdriftsrapport og sluttrapport om gjennomføringen av ettårige programmer

1. Medlemsstatene skal legge en framdriftsrapport om gjennomføringen av det ettårige programmet og betalingsanmodning som nevnt i artikkel 41 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten fram for Kommissjonen, i samsvar med malen i vedlegg IV.
2. Medlemsstatene skal legge en sluttrapport om gjennomføringen av det ettårige programmet og betalingsanmodning som nevnt i artikkel 42 nr. 1 bokstav b) i den grunnleggende rettsakten fram for Kommissjonen, i samsvar med malen i vedlegg V.
3. Finansieringsoversiktene knyttet til framdriftsrapporter og sluttrapporter skal angi en fordeling av beløpene, både etter prioritet som definert i de strategiske retningslinjene, og etter prosjekt for hver type tiltak som definert i artikkel 3 nr. 1 i den grunnleggende rettsakten.

Artikkel 25

Dokumenter utarbeidet av revisjonsmyndigheten

1. Den revisjonsstrategi som er nevnt i artikkel 32 nr. 1 bokstav c) i den grunnleggende rettsakten, skal utarbeides i samsvar med malen i vedlegg VI.
2. Med mindre hvert av de to siste ettårige programmene vedtatt av Kommissjonen svarer til et årlig fellesskapsbidrag som er under 1 million euro, skal revisjonsmyndigheten hvert år fra 2009 legge fram en årlig revisjonsplan innen 15. februar. Revisjonsplanen skal utarbeides som et vedlegg til revisjonsstrategien i samsvar med malen i vedlegg VI. Ved en kombinert revisjonsstrategi som nevnt i artikkel 32 nr. 2 i den grunnleggende rettsakten kan det legges fram en kombinert årlig revisjonsplan.

Artikkel 26

Dokumenter utarbeidet av attesteringsmyndigheten

1. Den attesterte utgiftsmeldingen knyttet til anmodningen om en andre forhåndsfinansiering som nevnt i artikkel 41 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten skal utarbeides og oversendes til Kommissjonen i det format som er angitt i vedlegg VIII.
2. Den attesterte utgiftsmeldingen knyttet til anmodningen om endelig betaling som nevnt i artikkel 42 nr. 1 bokstav a) i den grunnleggende rettsakten, skal utarbeides og oversendes til Kommissjonen i det format som er angitt i vedlegg IX.

Kapittel 4

Rapportering av uregelmessigheter

Artikkel 27

Første rapportering – unntak

1. I samsvar med malene i vedlegg IV og V skal medlemsstatene gi Kommissjonen rapport om enhver uregelmessighet som har vært gjenstand for en første administrativ eller rettslig konklusjon i framdriftsrapporter eller sluttrap-

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

porter om gjennomføring av ettårige programmer.

Rapporten skal inneholde opplysninger om:

- a) fondet, det ettårige programmet og det aktuelle prosjektet,
- b) hvilken bestemmelse som er brutt,
- c) tidspunktet for og kilden til de første opplysningene som ga grunn til å anta at det forelå en uregelmessighet,
- d) hvilke metoder som ble benyttet i forbindelse med uregelmessigheten,
- e) eventuelt om metoden gir grunn til å anta at det foreligger svindel,
- f) hvordan uregelmessigheten ble oppdaget,
- g) størrelsen på det aktuelle fellesskapsbidraget.

Det er imidlertid ikke nødvendig å rapportere følgende tilfeller, unntatt ved antatt svindel:

- a) tilfeller der uregelmessigheten gjelder beløp under 10 000 euro over De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett,
 - b) tilfeller der uregelmessigheten utelukkende består i at et prosjekt i det ettårige programmet helt eller delvis ikke er gjennomført fordi endelig støttmottaker har gått konkurs,
 - c) tilfeller som endelig støttmottaker frivillig melder fra om til ansvarlig myndighet før ansvarlig myndighet blir oppmerksom på forholdet, enten det skjer før eller etter at den offentlige støtten er utbetalt,
 - d) tilfeller som ansvarlig myndighet oppdager og korrigerer før den offentlige støtten utbetales til endelig støttmottaker, og før den aktuelle utgiften tas med i en utgiftsmelding som legges fram for Kommisjonen.
2. Medlemsstatene skal, når Kommisjonen ber om det, i alle tilfeller gi ytterligere opplysninger om:
- a) de øvrige medlemsstater og tredjestater som eventuelt er involvert,
 - b) tidsrommet eller tidspunktet da uregelmessigheten fant sted,
 - c) de nasjonale myndigheter eller organer som har utarbeidet den offisielle rapporten om uregelmessigheten, og de myndigheter som har ansvar for administrativ eller rettslig oppfølging,
 - d) datoen for den første administrative eller rettslige konklusjonen om uregelmessigheten,

- e) hvilke fysiske og juridiske personer som er involvert, eller hvilke andre enheter som deltar, unntatt når disse opplysningene ut fra uregelmessighetens art er irrelevante for arbeidet med å bekjempe uregelmessigheter,
 - f) det samlede budsjettet og den offentlige støtten som er godkjent for prosjektet, og samfinansieringens fordeling mellom fellesskapsbidrag og nasjonale bidrag,
 - g) hvor stor offentlig støtte som berøres av uregelmessigheten, og det tilsvarende fellesskapsbidraget som er i fare,
 - h) dersom de identifiserte personer eller andre enheter ikke har fått utbetalt den offentlige støtten nevnt i bokstav g), hvilke beløp som ville blitt urettmessig utbetalt om uregelmessigheten ikke var oppdaget,
 - i) eventuell betalingsinnstilling, og mulighetene for innkreving,
 - j) hvilken type uregelmessig utgift det dreier seg om.
3. Når enkelte opplysninger nevnt i nr. 2 ikke foreligger, særlig opplysninger om hvilke metoder som ble fulgt da uregelmessigheten fant sted og hvordan den ble oppdaget, skal medlemsstatene så langt som mulig levere de manglende opplysningene i sine senere rapporter om uregelmessigheter til Kommisjonen.

Artikkel 28

Rapportering om oppfølging – beløp som ikke innkreves

1. Medlemsstatene skal, med henvisning til eventuell tidligere rapportering i henhold til artikkel 27, underrette Kommisjonen om hvilke prosedyrer som er innledet i forbindelse med tidligere meldte uregelmessigheter, og om viktige endringer som følge av dette. Disse opplysningene skal gis i en framdriftsrapport eller sluttrapport om gjennomføring av de ettårige programmene i samsvar med malene i vedlegg IV og V.
Rapporten skal angi hvilke beløp som er eller ventes innkrevd.
2. På anmodning fra Kommisjonen skal medlemsstatene i alle tilfeller gi flere opplysninger om:
 - a) eventuelle midlertidige tiltak som er truffet av medlemsstatene for å sikre innkreving av urettmessig utbetalte beløp,

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- b) eventuelle rettslige og administrative prosedyrer som er innledet med sikte på innkreving av urettmessig utbetalte beløp og ileggelse av sanksjoner,
- c) grunnene til å oppgi innkreving,
- d) grunnene til å oppgi rettsforfølgning.

Medlemsstatene skal gi Kommisjonen en rapport om alle administrative eller rettlige avgjørelser som avslutter slike prosedyrer, eller om deres hovedpunkter, og skal særlig angi om forholdene er slik at svindel antas å foreligge.

Artikkel 29

Kontakt med medlemsstatene

1. Kommisjonen skal holde nødvendig kontakt med de berørte medlemsstater for å få supplert innsendte opplysninger om de uregelmessigheter som er nevnt i artikkel 27, og om de prosedyrer som er nevnt i artikkel 28 om muligheten for innkreving.
2. Uavhengig av de kontakter som er nevnt i nr. 1, skal Kommisjonen underrette medlemsstatene i tilfeller der uregelmessigheten er av en slik art at det er grunn til å tro at identiske eller liknende metoder vil kunne forekomme i andre medlemsstater.

Artikkel 30

Bruk av opplysningene

1. Kommisjonen kan bruke alle generelle eller praktiske opplysninger oversendt av medlemsstatene i henhold til dette vedtak til å foreta risikovurderinger, og den kan på grunnlag av de innhentede opplysningene utarbeide rapporter og systemer for tidlig varsling, slik at det blir lettere å oppdage risiko.
2. Kommisjonen skal jevnlig underrette de berørte medlemsstater om bruken av opplysninger i henhold til nr. 1.

Kapittel 5

Informasjon og offentliggjøring

Artikkel 31

Informasjon til potensielle endelige støttemottakere

1. Ansvarlig myndighet skal sørge for at nøkkelopplysninger om de flerårige og ettårige pro-

grammene får så stor spredning som mulig, med nærmere opplysninger om hvilke finansielle bidrag som er aktuelle, og at de er tilgjengelige for alle interesserte parter.

Ansvarlig myndighet kan imidlertid av hensyn til offentlig sikkerhet beslutte at interne forvaltningsordninger fastsatt i det flerårige programmet eller i de ettårige programmene, og eventuell annen informasjon knyttet til gjennomføringen av fondet, skal behandles som fortrolige opplysninger.

2. Ansvarlig myndighet skal som et minimum gi potensielle endelige støttemottakere følgende opplysninger:
 - a) vilkårene for å komme i betraktning for finansiering innenfor rammen av et ettårig program,
 - b) en beskrivelse av saksgangen for ved behandling av søknader om midler, og opplysning om hvilke frister som gjelder,
 - c) kriterier for utvelging av prosjekter som skal finansieres,
 - d) kontaktpersoner som kan gi informasjon om de ettårige programmene.

Ansvarlig myndighet skal dessuten informere potensielle endelige støttemottakere om offentliggjøring som nevnt i artikkel 33 nr. 2 bokstav b).

Artikkel 32

Informasjon til endelige støttemottakere

Ansvarlig myndighet skal informere endelige støttemottakere om at de ved å ta imot støtten, også godtar å stå oppført på en liste over endelige støttemottakere som er offentliggjort i samsvar med artikkel 33 nr. 2 bokstav b).

Artikkel 33

Ansvarlig myndighets ansvar for informasjon og offentliggjøring rettet mot allmennheten

1. Ansvarlig myndighet skal sørge for at informasjons- og offentliggjøringstiltak gjennomføres med sikte på å oppnå størst mulig mediedekning, ved hjelp av forskjellige kommunikasjonsformer og -kanaler på passende nasjonalt nivå.
2. Ansvarlig myndighet skal som et minimum legge til rette for følgende informasjon og offentliggjøring:
 - a) minst én informasjonsaktivitet i året, som fra 2008 presenterer igangsettingen av det

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- flerårige programmet eller resultatene av ett eller flere ettårige programmer,
- b) årlig offentliggjøring, i det minste på et nettsted, av listen over endelige støttemottakere, prosjektnavnene og hvor mye de får tildelt av offentlige midler og fellesskapsmidler. Nettstedets adresse skal meldes til Kommisjonen.

2. en referanse til fondet,
3. en erklæring valgt av ansvarlig myndighet om den merverdi som er tilført gjennom Fellesskapets bidrag.

Nr. 1 og 3 skal ikke gjelde for små markedsføringsartikler eller for markedsføringsartikler knyttet til to eller flere av de fire fondene.

Artikkel 34

Endelig støttemottakers ansvar for informasjon og offentliggjøring rettet mot allmennheten

1. Endelig støttemottaker skal, ved hjelp av tiltakene fastlagt i nr. 2, 3 og 4, ha ansvar for å informere allmennheten om støtte fra fondet,
2. Endelig støttemottaker skal sette opp et lett synlig, permanent skilt av betydelig størrelse innen tre måneder etter slutføringen av et prosjekt som oppfyller følgende vilkår:
 - a) det totale bidraget fra Fellesskapet til prosjektet er over 100 000 euro, og
 - b) operasjonen består i å kjøpe en fysisk gjenstand eller å finansiere infrastruktur eller byggeprosjekter.

På skiltet skal prosjektets navn og type oppgis. I tillegg skal opplysningene nevnt i artikkel 35 oppta minst 25 % av plassen på skiltet.
3. Når et prosjekt mottar midler innenfor rammen av et ettårig program som samfinansieres av fondet, skal den endelige støttemottakeren sørge for at prosjektdeltakerne er informert om disse midlene.
4. I alle dokumenter som gjelder slike prosjekter, herunder deltakerbevis eller andre bekreftelser, skal det opplyses om at prosjektet samfinansieres av fondet.

Artikkel 35

Tekniske krav til informasjon og offentliggjøring i forbindelse med operasjonen

All informasjon og offentliggjøring rettet mot endelige støttemottakere, potensielle endelige støttemottakere og allmennheten, skal inneholde:

1. Den europeiske unions emblem, i samsvar med de grafiske standarder som er oppført i vedlegg X, og en referanse til Den europeiske union,

Kapittel 6

Personopplysninger

Artikkel 36

Personvern

1. Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å hindre at uvedkommende får utlevert eller får urettmessig innsyn i opplysninger nevnt i artikkel 29 nr. 1 bokstav h) i den grunnleggende rettsakten, opplysninger innhentet av Kommisjonen i forbindelse med dens kontroller på stedet, samt opplysninger nevnt i kapittel 4.
2. Opplysninger nevnt i kapittel 4 kan ikke sendes til andre enn personer i medlemsstatene eller i Fellesskapets organer som har behov for innsyn i forbindelse med tjenesten, med mindre det foreligger uttrykkelig samtykke fra medlemsstaten som har gitt opplysningene.

Kapittel 7

Elektronisk utveksling av dokumenter

Artikkel 37

Elektronisk utveksling av dokumenter

I tillegg til de behørig undertegnede papirversjonene av dokumentene omhandlet i kapittel 3, skal opplysningene om mulig også sendes elektronisk.

Artikkel 38

Datasystem for utveksling av dokumenter

1. Dersom Kommisjonen utvikler et datasystem for sikker datautveksling mellom Kommisjonen og den enkelte medlemsstat i forbindelse med gjennomføringen av fondet, skal medlemsstatene underrettes om dette og være med på å utvikle et slikt datasystem dersom de ber om det.
2. Kommisjonen og de utpekte myndigheter, samt de organer som har fått delegert oppgave-

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

- ne, skal registrere dokumentene omhandlet i kapittel 3 i datasystemet nevnt i nr. 1.
3. Medlemsstatene kan dessuten oppfordres til å legge fram opplysningene nevnt i artikkel 27 og 28 på frivillig basis, gjennom det spesielle systemet som Kommisjonen benytter til å innhente opplysninger om uregelmessigheter som oppdages innenfor rammen av strukturfondene.
 4. Alle kostnader forbundet med et grensesnitt mellom det felles datasystemet og nasjonale, regionale og lokale datasystemer, og alle kostnader forbundet med å tilpasse nasjonale, regionale og lokale systemer til de tekniske kravene i det felles systemet, skal gi rett til støtte etter artikkel 18 i den grunnleggende rettsakten.

Del III

Særlige bestemmelser for fondet for de ytre grenser

Kapittel 1

Regler om rett til støtte

Artikkel 39

Regler om rett til støtte

1. Reglene i vedlegg XI skal legges til grunn for om utgifter til tiltak finansiert innenfor rammen av ettårige programmer nevnt i artikkel 37 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten, gir rett til støtte.
2. Disse reglene gjelder for endelige støttemottakere, og skal gjelde tilsvarende for prosjektpartnere.
3. Medlemsstatene kan anvende nasjonale regler om rett til støtte som er strengere enn reglene i dette vedtak.

Det skal være opp til Kommisjonen å vurdere om gjeldende nasjonale regler om rett til støtte oppfyller dette vilkåret.

Kapittel 2

Den særlige transittordningen

Artikkel 40

Støtte til gjennomføring av den særlige transittordningen

1. Støtten til gjennomføring av den særlige transittordningen som er nevnt i artikkel 6 i den grunnleggende rettsakten, skal innføres innen-

for rammen av Republikken Litauens flerårige program og gjennomføres på grunnlag av Republikken Litauens ettårige programmer. Reglene i den grunnleggende rettsakten og i dette vedtak om gjennomføringen av ettårige programmer skal derfor gjelde tilsvarende for støtten til gjennomføring av den særlige transittordningen. Fondet skal dekke alle ekstra kostnader som påløper i forbindelse med gjennomføringen av den særlige bestemmelsen i fellesskapsretten om denne transitten.

2. For hvert ettårige program skal beløpet som avsettes til denne støtten, fastsettes i samsvar med artikkel 6 i den grunnleggende rettsakten og innenfor grensene av de bevilgninger som er fastsatt i artikkel 14 nr. 12 i den grunnleggende rettsakten.
3. Med hensyn til tapte avgifter skal tiltakene løpe fra 1. januar det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av det ettårige programmet, og til 31. desember samme år.

Med hensyn til ekstra kostnader skal tiltakene løpe fra 1. januar det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av det ettårige programmet,

- a) og til 31. desember samme år, for lønn til personalet som spesifikt skal gjennomføre den særlige transittordningen,
- b) og til 31. desember påfølgende år, for alle andre ekstra kostnader.
4. Beløpet som avsettes til denne støtten innenfor rammen av hvert ettårige program, skal ikke benyttes til andre tiltak.

Del IV

Sluttbestemmelser

Artikkel 41

Adressater

Dette vedtak er rettet til Kongeriket Belgia, Republikken Bulgaria, Den tsjekkiske republikken, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Republikken Hellas, Kongeriket Spania, Den franske republikk, Republikken Italia, Republikken Kypros, Republikken Latvia, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriket Nederland, Republikken Østerrike, Republikken Polen, Republikken Portugal, Romania, Republikken Slovenia, Republikken Slovakia, Republikken Finland og Kongeriket Sverige.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Utferdiget i Brussel, 5. mars 2008.

For Kommissjonen
Franco Frattini
Visepresident

pet om best mulig ressursutnyttelse og kostnadseffektivitet,

- e) oppstått hos den endelige støttmottakeren og/eller prosjektpartnerne, og disse skal være etablert og registrert i en medlemsstat, unntatt når det dreier seg om internasjonale mellomstatlige organisasjoner med samme målsetting som i den grunnleggende rettsakten. Med hensyn til artikkel 39 i dette vedtak får regler som gjelder for den endelige støttmottakeren, tilsvarende anvendelse på prosjektpartnerne,
- f) oppstått i samsvar med de særlige bestemmelsene i tilskuddsavtalen.

Vedlegg XI

Regler om utgifter som gir rett til støtte – fondet for de ytre grenser

I. Generelle prinsipper

1.1 Grunnprinsipper

- I henhold til den grunnleggende rettsakten må utgifter for å gi rett til støtte være:
 - innenfor rammen av fondets virkeområde og mål, slik dette er beskrevet i artikkel 1 og 3 i den grunnleggende rettsakten,
 - innenfor rammen av de støtteberettigede tiltak som er oppført i artikkel 4 og 6 i den grunnleggende rettsakten,
 - nødvendige for å kunne utføre aktivitetene i det prosjekt som utgjør en del av de flerårige og ettårige programmene som er godkjent av Kommissjonen,
 - fornuftige og i samsvar med prinsippene for forsvarlig økonomistyring, særlig prinsip-

- Ved flerårige tiltak i henhold til artikkel 16 nr. 6 i den grunnleggende rettsakten anses bare den del av tiltaket som samfinansieres gjennom et ettårig program, som et prosjekt som kommer inn under disse regler om støtteberettigelse.
- Prosjekter med støtte fra fondet skal ikke finansieres av andre kilder via Fellesskapets budsjett. Prosjekter med støtte fra fondet skal samfinansieres av offentlige eller private kilder.

1.2 Prosjektbudsjett

Et prosjektbudsjett skal presenteres på følgende måte:

Utgifter	Inntekter
+ direkte kostnader	+ bidrag fra Fellesskapet (definert som det laveste av de tre beløp som er angitt i artikkel 12 i dette vedtak)
+ indirekte kostnader (fast prosentsats av direkte kostnader, som fastsatt i tilskuddsavtalen)	+ bidrag fra den endelige støttmottakeren og prosjektpartnerne ¹
+ kostnader dekket ved inntekter avsatt til spesielle formål (eventuelt)	+ bidrag fra tredjeparter
	+ innbetalinger fra prosjektet
= Totale kostnader som gir rett til støtte	= Totale inntekter

¹ Inkludert inntekter avsatt til spesielle formål som beskrevet i punkt IV.

Budsjettet skal balansere: totale kostnader som gir rett til støtte, skal tilsvare totale inntekter.

1.3 Inntekter og prinsippet om at virksomheten skal drives uten fortjeneste

- Prosjekter med støtte fra fondet skal drives uten fortjeneste. Dersom inntektene ved prosjektets avslutning, herunder innbetalinger fra prosjektet, overstiger utgiftene, skal bidraget til prosjektet fra fondet reduseres tilsvarende. Alle prosjektets inntektskilder må være oppgitt

i den endelige støttmottakerens regnskaper eller skattedokumenter, og må kunne identifiseres og kontrolleres.

- Prosjektinntektene skal komme fra alle finansielle bidrag til prosjektet fra fondet, fra offentlige eller private kilder, inkludert den endelige støttmottakerens eget bidrag, og fra eventuelle innbetalinger fra prosjektet. Med «innbetalinger» menes her inntekter som et prosjekt har hatt i perioden for støtteberettigelse som beskrevet i punkt I.4, av salg, utleie, tjenester,

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

innskrivingsgebyrer eller andre tilsvarende inntekter.

3. Fellesskapets bidrag som en følge av anvendelsen av prinsippet om at virksomheten skal drives uten fortjeneste, som nevnt i artikkel 12 bokstav c) i dette vedtak, vil være de «totale kostnader som gir rett til støtte» minus «bidrag fra tredjeparter» og «innbetalinger fra prosjektet».

1.4 Periode for støtteberettigelse

1. Prosjektkostnader må ha oppstått og de tilsvarende betalinger (med unntak av avskrivning) være foretatt etter 1. januar det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes ettårige programmer. Perioden for støtteberettigelse går fram til 31. desember år N¹⁹ +1, noe som betyr at prosjektkostnadene må ha oppstått før dette tidspunktet.
2. Det gjøres unntak fra denne perioden for støtteberettigelse for:
 - a) prosjekter med støtte fra det ettårige programmet for 2007, i samsvar med artikkel 37 nr. 3 i den grunnleggende rettsakten,
 - b) teknisk bistand til medlemsstatene (se punkt V.3).

1.5 Utgiftsføring

1. Utgiftene skal svare til den endelige støttemottakerens utbetalinger. Utbetalingene må skje i form av finansielle (kontante) transaksjoner, med unntak av avskrivning.
2. Regelen er at utgiftene skal dokumenteres med offisielle fakturaer. Når dette ikke er mulig, skal utgiftene dokumenteres ved hjelp av regnskapsdokumenter eller underlagsdokumenter med tilvarende bevisverdi.
3. Utgiftene må være identifiserbare og kontrollerbare. De må særlig
 - a) oppføres i den endelige støttemottakerens regnskaper,
 - b) fastsettes i samsvar med gjeldende standarder for regnskapsføring i staten der den endelige støttemottakeren er etablert, og i samsvar med den endelige støttemottakerens vanlige praksis for kostnadsføring, og
 - c) oppgis i samsvar med kravene i gjeldende skatte- og sosiallovgivning.

4. Når det er aktuelt, har endelige støttemottakere plikt til å oppbevare attesterte kopier av regnskapsdokumenter som viser partnerners inntekter og utgifter i forbindelse med det aktuelle prosjektet.
5. Disse opplysningene må oppbevares og behandles i samsvar med nasjonal lovgivning om personvern.

1.6 Territorialt virkeområde

1. Utgifter til tiltak omhandlet i artikkel 4 og 6 i den grunnleggende rettsakten må være oppstått på medlemsstatenes territorium, hos endelige støttemottakere som definert i punkt I.1 e), med unntak av:
 - utgifter til gjennomføring av tiltak knyttet til det alminnelige mål som er fastlagt i artikkel 3 nr. 1 bokstav d) i den grunnleggende rettsakten. Utgifter til slike tiltak kan oppstå på medlemsstatenes territorium og i tredjestater,
 - tiltak som gjelder overvåking av de ytre grenser. Slike tiltak kan finne sted både innenfor og utenfor medlemsstatenes territorium.
2. Prosjektpartnere som er registrert og etablert i tredjestater, kan delta i prosjekter, men uten finansiering, med unntak av internasjonale mellomstatlige organisasjoner. Disse partneres kostnader gir derfor ikke rett til støtte.

II. Kostnadskategorier som gir rett til støtte (på prosjektnivå)

II.1. Direkte kostnader som gir rett til støtte

Direkte prosjektkostnader som gir rett til støtte, er kostnader som, med behørig hensyn til de generelle vilkårene for rett til støtte som er angitt i del I, kan identifiseres som spesifikke kostnader direkte knyttet til prosjektgjennomføringen. Direkte kostnader skal tas med i det anslåtte totale prosjektbudsjettet.

Følgende direkte kostnader gir rett til støtte:

II.1.1 Personalkostnader

II.1.1.1 Generelle regler

1. Direkte personalkostnader gir rett til støtte bare for personer som har en nøkkelrolle og er direkte involvert i prosjektet, slik som prosjektledere og annet personale som har operative prosjektoppgaver, for eksempel planlegging av

¹⁹ Der «N» er det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes ettårige programmer.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

prosjektaktiviteter, gjennomføring (eller overvåking) av operative aktiviteter, levering av tjenester til prosjektets endelige målgruppe, osv.

Kostnader til øvrig personale som bare har en støttefunksjon i den endelige støttemottakerens organisasjon (slik som administrativ leder, regnskapsfører, støtte til anskaffelser, støtte til menneskelige ressurser og støtte til informasjonsteknologi, kontorassistent, resepsjonist osv.) gir ikke rett til støtte som direkte kostnader, men anses som indirekte kostnader (se punkt II.2).

2. Personalkostnader skal spesifiseres i det foreløpige budsjettet, med angivelse av funksjoner, antall ansatte og navn.

Dersom navnene ennå ikke er kjent eller ikke kan utleveres, skal faglig og teknisk kompetanse angis for de personer som skal ivareta de aktuelle funksjoner/oppgaver i prosjektet.

3. Personalkostnader til prosjektet, dvs. lønn og trygdeavgift og andre reglementerte kostnader, skal gi rett til støtte, forutsatt at dette ikke overstiger de gjennomsnittlige satsene i den endelige støttemottakerens vanlige lønnspolitikk. Dette tallet kan eventuelt omfatte alle avgifter som arbeidsgiveren normalt betaler, men ikke bonuser, belønninger eller ordninger med overskuddsdeling. Skatter og avgifter (nærmer bestemt direkte skatt og trygdeavgift) i forbindelse med prosjekter som samfinansieres av fondet, gir rett til støtte først når de faktisk blir betalt av den endelige støttemottakeren.

II.1.1.2 Særlige vilkår for offentlige organers personalkostnader

Personalkostnader for offentlige organer med ansvar for prosjektgjennomføring anses som direkte kostnader som gir rett til støtte, men bare i følgende tilfeller:

1. I samsvar med de oppgaver som utføres i forbindelse med prosjektet, og prosjektets varighet, anses personalkostnader i medlemsstatenes konsulære og andre tjenester i tredjestater med kompetanse til å forvalte strømmer av tredjestatsborgere inn på medlemsstatenes territorium, slik som konsulære tjenestemenn, luftfartsselskaperes kontaktpersoner og kontaktpersoner med ansvar for innvandringssaker, som direkte kostnader som gir rett til støtte, forutsatt at prosjektets formål er å bedre samarbeidet mellom medlemsstatene og innebærer deling av oppgaver og ansvar, og at det kommer mer enn to deltakerstater til gode.

2. Personalkostnader hos andre myndigheter og tjenester i medlemsstatene som berøres av den grunnleggende rettsakten, for eksempel grensekontrollører, forutsatt at:

- a) prosjektet ikke i først og fremst gjelder innkjøp av utstyr eller fast eiendom som nevnt i punkt II.1.3 og II.1.4, og
- b) prosjektet hovedsakelig består av oppgaver som krever aktiv og vedvarende innsats fra personalets side, for eksempel organisering av møter og forvaltningsprosedyrer for utveksling av informasjon eller anbefalt praksis, innføring av konsultasjons- og koordineringsmekanismer, personalopplæring og programmer for utsending og utveksling av personale.

I slike tilfeller anses personalkostnadene som direkte kostnader som gir rett til støtte for:

- en person som er ansatt av den endelige støttemottakeren utelukkende i den hensikt å gjennomføre prosjektet,
- en person som er fast ansatt hos den endelige støttemottakeren, og som:
 - i. utfører oppgaver som er spesifikt knyttet til prosjektgjennomføringen på grunnlag av overtidsbetaling, eller
 - ii. ved en behørig dokumentert beslutning i organisasjonen er stilt til rådighet for å utføre oppgaver som er spesifikt knyttet til prosjektgjennomføringen, og som ikke inngår i hans/hennes normale arbeidsoppgaver, og hans/hennes vanlige oppgaver utføres av en annen som organisasjonen har ansatt.

II.1.2 Reise- og diettkostnader

1. Reise- og diettkostnader gir bare rett til støtte som direkte kostnader for:
 - a) personale hos den endelige støttemottakeren hvis kostnader gir rett til støtte i henhold til punkt II.1.1,
 - b) i eksepsjonelle og behørig begrunnede tilfeller, personale hos den endelige støttemottakeren som har en støttefunksjon som angitt i punkt II.1.1,
 - c) andre som ikke er ansatt hos den endelige støttemottakeren, og som deltar i prosjektet. I disse tilfeller skal lister over tilstedeværelse oppbevares som bevis.
2. Reisekostnader skal gi rett til støtte for faktiske, påløpte kostnader. Godtgjøringssatsene skal baseres på billigste offentlige transportmulighet, og regelen skal være at flyginger

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

kun tillates for reiser over 800 km (returreise), eller når reisemålets geografiske beliggenhet tilsier bruk av fly. Ombordstigningskortet må oppbevares. Ved bruk av privatbil er godtgjøringen vanligvis beregnet enten ut fra prisen for offentlig transport, eller ut fra kilometersatser i samsvar med offentliggjorte, offisielle regler i den berørte medlemsstat eller den endelige støttemottakerens regler.

3. Diettkostnader skal gi rett til støtte for reelle kostnader eller etter en daglig diettsats. Når en organisasjon har sine egne dagsatser (godtgjøring for kost og losji), skal de anvendes innenfor de tak som er fastsatt av medlemsstaten i samsvar med nasjonal lovgivning og praksis. Godtgjøring for kost og losji skal normalt dekke lokal transport (herunder taxi), innkvartering, måltider, lokale telefonsamtaler og diverse.

II.1.3. Utstyr

II.1.3.1 Generelle regler

1. Kostnader forbundet med anskaffelse av utstyr (leie, leasing eller innkjøp basert på hele eller deler av kostnaden, eller avskrivning av innkjøpte aktiva) gir rett til støtte bare dersom de er av vesentlig betydning for prosjektgjennomføringen. Utstyret skal ha de tekniske egenskaper som er nødvendige i prosjektet, og være i samsvar med gjeldende regler og standarder.
2. Kostnader forbundet med administrativt utstyr i daglig bruk (som skriver, bærbar pc, faks, kopimaskin, telefon, kabler osv.) gir ikke rett til støtte som direkte kostnader, og skal anses som indirekte kostnader (se punkt II.2).

II.1.3.2 Leie og leasing

Utgifter til leie og leasing kan samfinansieres, med forbehold for gjeldende regler i medlemsstaten, nasjonal lovgivning og praksis og varigheten av leien eller leasingen i forbindelse med prosjektet.

II.1.3.3 Kjøp

1. Kostnader forbundet med anskaffelse av utstyr (systemer, driftsutstyr, transportmidler osv., som nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav c)-f) i den grunnleggende rettsakten) gir rett til støtte i

samsvar med nasjonale regler. Slike kostnader kan samfinansieres basert på hele eller deler av innkjøpskostnaden dersom:

- a) de er direkte knyttet til gjennomføringen av prosjektet,
- b) de er oppstått i samsvar med nasjonale regler om offentlige anskaffelser i medlemsstaten,
- c) utstyret har de tekniske egenskaper som er nødvendige i prosjektet, og er i samsvar med gjeldende regler og standarder,
- d) utstyret fortsatt vil bli brukt for de samme formål som i prosjektet, også etter at prosjektet er avsluttet, i minst
 - tre år eller mer for IKT-utstyr,
 - fem år eller mer for annet utstyr, slik som driftsutstyr og transportmidler, med unntak av de transportmidler som er angitt under,
 - ti år for helikoptre, fartøyer og luftfartøyer.

2. Kostnader forbundet med utstyret nevnt over kan gi rett til støtte basert på avskrivning i samsvar med nasjonale regler. I så fall skal vilkårene a), b) og c) over gjelde. I tillegg må også følgende vilkår være oppfylt:

- a) når utstyret kjøpes inn før eller i løpet av prosjekttiden, gir bare den del av avskrivningen av utstyret rett til støtte som tilsvarende den tid det benyttes i prosjektet og hvor mye det faktisk brukes,
- b) utstyr som ble innkjøpt før prosjektet ble igangsatt, men som brukes i prosjektet, gir rett til støtte basert på avskrivning. Disse kostnadene gir imidlertid ikke rett til støtte dersom utstyret opprinnelig ble innkjøpt ved hjelp av tilskudd fra Fellesskapet,
- c) utstyrets innkjøpskostnader skal tilsvare vanlig markedspris, og verdien av de aktuelle gjenstandene skal avskrives i samsvar med de skatte- og regnskapsregler som gjelder for den endelige støttemottakeren.

II.1.4 Fast eiendom

II.1.4.1 Generelle regler

Ved kjøp av fast eiendom, oppføring eller renovring av fast eiendom, eller leie av fast eiendom, skal eiendommen ha de tekniske egenskaper som er nødvendige i prosjektet, og være i samsvar med gjeldende regler og standarder.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

II.1.4.2 Kjøp, oppføring eller renovering

1. Dersom anskaffelse av fast eiendom er av vesentlig betydning for gjennomføringen av prosjektet og er klart knyttet til dets mål, gir kjøp av fast eiendom, dvs. allerede oppførte bygninger, eller oppføring av fast eiendom, rett til samfinansiering basert på hele eller deler av kostnaden, eller på avskrivning, på de vilkår som er angitt under, og uten at dette skal berøre anvendelsen av strengere nasjonale regler:
 - a) det skal innhentes bekreftelse fra en uavhengig kvalifisert takstmann eller et behørig bemyndiget offisielt organ om at prisen ikke ligger over markedsverdien, og som enten bekrefter at eiendommen er i samsvar med nasjonale forskrifter eller angir eventuelle mangler som den endelige støttemottakeren planlegger å utbedre som en del av prosjektet,
 - b) eiendommen er ikke på noe tidspunkt før prosjektets gjennomføring innkjøpt ved hjelp av tilskudd fra Fellesskapet,
 - c) eiendommen skal i minst ti år etter prosjektets sluttdato benyttes utelukkende til det formål som er oppgitt i prosjektet, med mindre Kommisjonen gir særlig tillatelse til noe annet, ved samfinansiering av hele eller deler av kostnaden. Ved samfinansiering basert på avskrivning reduseres denne perioden til fem år,
 - d) ved kjøp av fast eiendom skal prinsippene om best mulig ressursutnyttelse og kostnadseffektivitet følges, og kjøpet skal anses å stå i forhold til prosjektets mål,
 - e) ved samfinansiering basert på avskrivning gir bare den del av avskrivningen av disse aktiva rett til støtte som tilsvarende den tid de benyttes i prosjektet, og hvor mye de faktisk brukes. Avskrivning skal beregnes etter nasjonale regnskapsregler.
2. Utgifter til renovering av fast eiendom gir rett til samfinansiering basert på hele eller deler av kostnaden eller basert på avskrivning. For kostnader til renovering gjelder bare bokstav c) og e).

II.1.4.3 Leie

Leie av fast eiendom gir rett til samfinansiering når leien er klart knyttet til det aktuelle prosjektets mål, på de vilkår som er angitt under, og uten at dette skal berøre anvendelsen av strengere nasjonale regler:

- a) den faste eiendommen skal ikke være kjøpt med tilskudd fra Fellesskapet,
- b) den faste eiendommen skal bare brukes i forbindelse med prosjektgjennomføringen. I motsatt fall gir bare den del av kostnadene som tilsvarende bruk i forbindelse med prosjektet, rett til støtte.

II.1.4.4 Kontorlokaler for endelig støttemottaker

Kostnader til kjøp, oppføring, renovering eller leie av kontorlokaler til den endelige støttemottakerens vanlige virksomhet gir ikke rett til støtte. Slike kostnader anses som indirekte kostnader (se punkt II.2).

II.1.5 Forbruksvarer, forsyninger og generelle tjenester

1. Kostnader forbundet med forbruksvarer, forsyninger og generelle tjenester gir rett til støtte dersom de kan identifiseres og er direkte nødvendige for å kunne gjennomføre prosjektet.
2. Kontormateriell og alle typer mindre administrative forbruksvarer, forsyninger, forpleining og generelle tjenester (som telefon, internett, post, kontorrenhold, offentlige tjenester, forsikring, personalopplæring, rekruttering osv.) er imidlertid ikke direkte kostnader som gir rett til støtte; de inngår i de indirekte kostnadene som nevnt i punkt II.2.

II.1.6 Underleveranser

1. Regelen skal være at endelige støttemottakere selv må ha kapasitet til å utføre virksomheten i prosjektet. Utsetting til underleverandører må derfor begrenses og skal ikke overstige 40 % av de direkte prosjektkostnader som gir rett til støtte, med mindre det er behørig begrunnet og godkjent på forhånd av ansvarlig myndighet.
2. Følgende utgifter gir ikke rett til samfinansiering fra fondet:
 - a) utsetting av oppgaver knyttet til den overordnede forvaltningen av prosjektet,
 - b) utsetting som øker prosjektkostnadene uten å tilføre det en tilsvarende verdi,
 - c) utsetting til mellommenn eller konsulenter der betalingen defineres som en prosent av de totale prosjektkostnadene, med mindre endelig støttemottaker kan begrunne en slik betaling ved å vise til den

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

faktiske verdien av arbeidet eller tjenestene som leveres.

3. Ved all underentreprise skal underleverandører forplikte seg til å gi alle revisjons- og kontrollorganer alle nødvendige opplysninger om underleveransene.

II.1.7 Kostnader som er en direkte følge av krav knyttet til samfinansieringen fra EU

Kostnader som er nødvendige for å kunne oppfylle krav knyttet til samfinansiering fra EU, for eksempel offentliggjøring, åpenhet, prosjektevaluering, ekstern revisjon, bankgarantier, oversettelseskostnader osv., gir rett til støtte som direkte kostnader.

II.1.8 Ekspertonorarer

Honorarer for juridisk rådgivning, notarialgebyrer og utgifter til tekniske og finansielle eksperter gir rett til støtte.

II.2 Indirekte kostnader som gir rett til støtte

1. Indirekte kostnader tilhører utgiftskategorier som ikke kan identifiseres som konkrete kostnader direkte knyttet til prosjektet. En fast pro-sentsats av de totale direkte kostnader som gir rett til støtte, kan komme i betraktning som indirekte kostnader, forutsatt at:
 - a) de indirekte kostnadene holdes på et minimum og den eksakte pro-sentsatsen for indirekte kostnader fastsettes av medlemsstaten ut fra behovet,
 - b) de indirekte kostnadene er tatt med i prosjektets foreløpige budsjett,
 - c) de indirekte kostnadene ikke omfatter kostnader som hører under et annet avsnitt i prosjektbudsjettet,
 - d) de indirekte kostnadene ikke har andre finansieringskilder. Organisasjoner som mottar driftstilskudd fra EUs budsjett og/eller fra medlemsstatene, kan ikke ta indirekte kostnader med i sitt foreløpige budsjett,
 - e) den faste pro-sentsatsen for indirekte kostnader i forhold til de totale kostnader som gir rett til støtte, som en hovedregel ikke overstiger 5 %. Den faste pro-sentsatsen for indirekte kostnader skal imidlertid ikke overstige 2,5 % i følgende tilfeller:

- når ansvarlig myndighet fungerer som utøvende organ som definert i artikkel 7 nr. 3, eller
- når det totale beløpet for underleveranser (punkt II.1.6) og anskaffelser (punkt II.1.3 og II.1.4) overstiger 40 % av direkte kostnader som gir rett til støtte.

2. Den prosentdel som er avsatt til indirekte kostnader, skal særlig dekke følgende kostnader:
 - a) personalkostnader som ikke gir rett til støtte som direkte kostnader i henhold til punkt II.1.1.1 1),
 - b) utgifter til administrasjon og forvaltning, slik som kostnader angitt i punkt II.1.5.2,
 - c) bankgebyrer og -avgifter (unntatt bankgarantier som definert i punkt II.1.7),
 - d) kostnader forbundet med fast eiendom og vedlikeholdskostnader dersom de er knyttet til daglig administrasjon, slik som de kostnader som er angitt i II.1.4.4,
 - e) alle kostnader som er knyttet til prosjektet, men som ikke kommer inn under avsnitt II.1 – «Direkte kostnader som gir rett til støtte».

III. Utgifter som ikke gir rett til støtte

Følgende kostnader gir ikke rett til støtte:

- a) Merverdiavgift, unntatt når endelig støttemottaker kan dokumentere at han ikke kan få den tilbakebetalt,
- b) kapitalavkastning, gjelds- og gjeldsbetjeningsgebyrer, debetrente, valutavekslingsgebyrer og kurstap, avsetninger til dekning av tap eller eventuelt fremtidig betalingsansvar, skyldige renter, usikre fordringer, bøter, økonomiske sanksjoner, kostnader forbundet med rettssaker, og urimelige eller uforsvarlige utgifter,
- c) utgifter til representasjon som bare er beregnet på prosjektpersonalet. Utgifter til rimelig forpleining ved sosiale arrangementer som er berettiget i lys av prosjektet, for eksempel et arrangement ved prosjektavslutning eller møter i prosjektets styringsgruppe, kan godkjennes,
- d) kostnader oppgitt av den endelige støttemottakeren som dekkes i forbindelse med et annet prosjekt eller arbeidsprogram med tilskudd fra Fellesskapet,
- e) kjøp av jord,
- f) personalkostnader til tjenestemenn som bidrar til prosjektgjennomføringen ved å utføre oppgaver som er en del av deres vanlige arbeid,
- g) ytelser in natura.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

IV. Kostnader som dekkes ved inntekter avsatt til spesielle formål

1. I behørig begrunnede tilfeller kan endelig støttemottakers og prosjektpartneres bidrag til samfinansiering av prosjektet delvis utgjøres av arbeid utført av tjenestemenn som er fast ansatt hos dem, og som deltar i prosjektet. I et slikt tilfelle anses disse kostnadene ikke som direkte eller indirekte personalkostnader som definert i punkt II.1.1 og II.2, men som kostnader som dekkes ved inntekter avsatt til spesielle formål.
2. Slike bidrag skal ikke overstige 50 % av det totale bidraget fra den endelige støttemottakeren. I så fall skal følgende regler gjelde:
 - a) de offentlige tjenestemennenes oppgaver er spesifikt knyttet til prosjektgjennomføringen og er ikke en del av den offentlige myndighetens lovfestede ansvarsområder,
 - b) offentlige tjenestemenn som er betrodd arbeidet med å gjennomføre et prosjekt, er stilt til rådighet for dette formål ved en behørig dokumentert beslutning truffet av kompetent myndighet,
 - c) verdien av bidragene kan revideres og kan ikke overstige de kostnader som faktisk er påløpt og er behørig dokumentert ved hjelp av den offentlige myndighetens regnskapsdokumenter.

V. Teknisk bistand på initiativ fra medlemsstatene

1. På initiativ fra den enkelte medlemsstat gir følgende tekniske bistand rett til støtte i forbindelse med hvert ettårige program, innenfor de grenser som er satt i artikkel 18 i den grunnleggende rettsakten:
 - a) utgifter til forberedelse, utvelging, vurdering, styring og overvåking av tiltak (herunder pc-utstyr og forbruksvarer),
 - b) utgifter til revisjon og kontroll på stedet av tiltak eller prosjekter,
 - c) utgifter til evaluering av tiltak eller prosjekter,
 - d) utgifter til informasjon, formidling og åpenhet i forbindelse med tiltak,
 - e) utgifter til anskaffelse, installasjon og vedlikehold av edb-baserte systemer til forvaltning, overvåking og evaluering av fondene,
 - f) utgifter til møter i overvåkingsskomiteer og underkomiteer om gjennomføring av tiltak. Disse utgiftene kan også omfatte utgifter til

eksperter og andre deltakere i disse komiteene, herunder deltakere fra tredjestater, når deres tilstedeværelse er nødvendig for å kunne gjennomføre tiltakene på en effektiv måte,

- g) utgifter til lønn, herunder trygdeavgifter, men bare i følgende tilfeller:
 - offentlige tjenestemenn som ved en behørig dokumentert beslutning truffet av kompetent myndighet er stilt til rådighet for å utføre de oppgaver som er nevnt i bokstav a)-f),
 - annet personale som er ansatt for å utføre de oppgaver som er nevnt i bokstav a)-f),
 - personale kan ikke stilles til rådighet eller ansettes for et tidsrom som går ut over sluttdatoen for støtteberettigelse fastlagt i vedtaket om godkjenning av bistand.
2. Teknisk bistand kan finansiere følgende organers utgifter: ansvarlig myndighet, myndighet med delegert ansvar, revisjonsmyndighet, attesteringsmyndighet.
3. Aktiviteter knyttet til teknisk bistand må være utført og de tilsvarende betalinger være foretatt etter 1. januar det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes ettårige programmer. Perioden for støtteberettigelse går fram til slutten av juni år $N^{20} + 2$, eller til en senere dato som er forenlig med fristen for innlevering av sluttrapport om gjennomføringen av det ettårige programmet.
4. Alle anskaffelser må gjennomføres i samsvar med nasjonale regler om offentlige anskaffelser i medlemsstaten.
5. Medlemsstatene kan gjennomføre tiltak for teknisk bistand til dette fondet sammen med tiltak for teknisk bistand til enkelte eller samtlige av de fire fondene. I så fall skal imidlertid bare den andel av kostnadene som benyttes til gjennomføring av det felles tiltak som svarer til dette fondet, gi rett til finansiering innenfor dette fondets ramme, og medlemsstatene skal sørge for at:
 - a) andelen kostnader forbundet med felles tiltak belastes det rette fondet på en fornuftig og kontrollerbar måte, og
 - b) det ikke forekommer at kostnader dobbeltfinansieres.

²⁰Der «N» er det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes ettårige programmer.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

VI. Den særlige transittordningen

Følgende særlige bestemmelser skal gjelde i forbindelse med den særlige transittordningen:

- a) perioden for støtteberettigelse skal være i samsvar med artikkel 40 nr. 3 i dette vedtak,
 - b) i henhold til artikkel 6 nr. 2 bokstav c) i den grunnleggende rettsakten anses kostnader forbundet med personale som spesifikt gjennomfører den særlige transittordningen, som direkte kostnader som gir rett til støtte i samsvar med de generelle reglene som er angitt i punkt II.1.1.1 nr. 2 og 3,
 - c) i henhold til artikkel 6 nr. 2 bokstav c) i den grunnleggende rettsakten anses reise- og diettkostnader for personale som spesifikt gjennomfører den særlige transittordningen, som direkte kostnader som gir rett til støtte,
 - d) punkt II.1.3.1 nr. 2 skal ikke gjelde,
 - e) punkt II.1.4.4 skal ikke gjelde,
 - f) punkt II.1.5 nr. 2 skal ikke gjelde,
 - g) indirekte kostnader (avsnitt II.2) skal ikke gi rett til støtte,
 - h) avsnitt III punkt f) skal ikke gjelde.
-

Vedlegg 4

Kommisjonsvedtak av 10. juli 2009 om endring av vedtak 2008/456/EF om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer», med hensyn til medlemsstatenes forvaltnings- og kontrollsystemer, reglene for administrativ og økonomisk styring og støtteberettigede utgifter i prosjekter som samfinansieres av fondet

(Meddelt under nummer C(2009) 5373) (bare den bulgarske, tsjekkiske, danske, nederlandske, engelske, estiske, finske, franske, tyske, greske, ungarske, italienske, latviske, litauiske, maltesiske, polske, portugisiske, rumenske, slovakiske, slovenske, spanske og svenske teksten er gyldige tekster) (2009/538/EF)

Kommisjonen for de europeiske fellesskap har – under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer»¹, særlig artikkel 25 og artikkel 37 nr. 4, og

ut fra følgende betraktninger:

1. På bakgrunn av de erfaringer som er gjort siden fondet ble opprettet, bør perioden for støtteberettigelse under de ettårige programmene forlenges, slik at medlemsstatene kan gjennomføre fondet på en effektiv måte og tilpasse tidsplanen for innlevering av sluttrapport om gjennomføringen av det ettårige programmet.
2. Prosedyren for medlemsstatenes innlevering av reviderte ettårige programmer bør også tilpasses.

3. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, som følger som vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, har Danmark gjennomført vedtak nr. 574/2007/EF i sin nasjonale lovgivning og er derfor bundet av dette vedtak.
4. Dette vedtak utgjør en videreutvikling av bestemmelser i Schengen-regelverket der Det forente kongerike ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket² og den påfølgende rådsbeslutning 2004/926/EF av 22. desember 2004 om iverksettelse av deler av Schengen-regelverket i Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland³. Det forente kongerike er derfor ikke bundet av vedtaket, og det får ikke anvendelse der.
5. Dette vedtak utgjør en videreutvikling av bestemmelsene Schengen-regelverket⁴ der Irland ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/192/EF⁵ av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i visse bestemmelser i Schengen-regelverket. Irland er derfor ikke bundet av vedtaket, og det får ikke anvendelse der.

² EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

³ EUT L 395 av 31.12.2004, s. 70.

⁴ EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20.

⁵ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

¹ EUT L 144 av 6.6.2007, s. 22.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

6. Hva angår Island og Norge utgjør vedtak nr. 574/2007/EF en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i henhold til avtalen som Rådet for Den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket⁶, som hører inn under områdene omhandlet i artikkel 1, bokstav A og B i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til den avtale som Rådet for den europeiske union har inngått med Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to staters tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket⁷.
7. Hva angår Sveits utgjør vedtak nr. 574/2007/EF en videreutvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket i samsvar med den avtale som Rådet for Den europeiske union og Det europeiske fellesskap har inngått med Det sveitsiske edsforbund om denne stats tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket, som hører inn under områdene omhandlet i artikkel 4 nr 1 i rådsbeslutningen om undertegning på vegne av Det europeiske fellesskap, og om midlertidig anvendelse av visse bestemmelser i avtalen.
8. Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra felleskomiteen for «Solidaritets og forvaltning av migrasjonsstrømmer» – Gjort dette vedtak:

Artikkel 1

I kommisjonsvedtak 2008/456/EF [8] gjøres følgende endringer:

1. Artikkel 23 nr. 1 skal lyde:

«1. For å kunne revidere et ettårig program som er godkjent av Kommisjonen i henhold til artikkel 23 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten, skal den berørte medlemsstat legge et revidert utkast til ettårig program fram for Kommisjonen senest tre måneder før perioden for støtteberettigelse utløper. Kommisjonen skal gjennomgå og snarest mulig godkjenne det reviderte programmet etter framgangsmåten fastlagt i artikkel 23 nr. 4 i den grunnleggende rettsakten.»

2. I punkt 4.1 i vedlegg V del A skal ordene «Liste over alle utestående beløp per 30. juni år N + 2» (N = året for dette ettårige programmet) erstattes med ordene «Liste over alle utestående beløp seks måneder etter den dag utgifter ikke lenger er støtteberettigede.»
3. I vedlegg XI skal punkt I.4.1 lyde:

«1. Prosjektkostnader må ha oppstått og de tilsvarende betalinger (bortsett fra avskrivning) være foretatt etter 1. januar det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes ettårige programmer. Perioden for støtteberettigelse går fram til 30. juni år N + 2⁸, noe som betyr at prosjektkostnadene må ha oppstått før dette tidspunktet.»
4. I vedlegg XI skal punkt V.3 lyde:

«3. Aktiviteter knyttet til teknisk bistand må være utført og de tilsvarende betalinger være foretatt etter 1. januar det år som er nevnt i beslutningen om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes ettårige programmer. Perioden for støtteberettigelse går ikke ut over fristen for innlevering av sluttrapport om gjennomføringen av det ettårige programmet.»

Artikkel 2

Dette vedtak skal gjelde for alle ettårige programmer der det ikke er foretatt sluttbetaling den dag vedtaket gjøres.

Artikkel 3

Dette vedtak er rettet til Kongeriket Belgia, Republikken Bulgaria, Den tsjekkiske republikken, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Republikken Hellas, Kongeriket Spania, Den franske republikk, Republikken Italia, Republikken Kypros, Republikken Latvia, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriket Nederland, Republikken Østerrike, Republikken Polen, Republikken Portugal, Romania, Republikken Slovenia, Republikken Slovakia, Republikken Finland og Kongeriket Sverige.

Utferdiget i Brussel, 10. juli 2009.

For Kommisjonen
Jacques Barrot
Visepresident

⁶ EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

⁷ EUT L 167 av 27.6.2008, s. 1.

⁸ Der «N» er året det er vist til i beslutningen om finansiering og godkjenning av medlemsstatenes ettårige programmer.

Vedlegg 5

Avtale mellom Det europeiske fellesskap og Republikken Island, Kongeriket Norge, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om utfyllende regler for fondet for de ytre grenser for perioden 2007–2013

Det europeiske fellesskap, heretter kalt «Felleskapet»,

og Republikken Island, heretter kalt «Island», Kongeriket Norge, heretter kalt «Norge», Det sveitsiske Edsforbund, heretter kalt «Sveits»,

og Fyrstedømmet Liechtenstein, heretter kalt «Liechtenstein»,

heretter kalt «de tilknyttede stater»,
er –

under henvisning til avtalen mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (heretter kalt «tilknytningsavtalen med Norge og Island»),

under henvisning til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om sistnevnte stats tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (heretter kalt «tilknytningsavtalen med Sveits»),

under henvisning til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om sistnevnte stats tiltrødelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om sistnevnte stats tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket (heretter kalt «tilknytningsprotokollen med Liechtenstein»), og

ut fra følgende betraktninger:

1. Fellesskapet opprettet ved europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet «Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer» (heretter kalt «fondet»).
2. Vedtaket utgjør en videreutvikling av Schengen-regelverket i henhold til tilknytningsavtalen med Norge og Island, tilknytningsavtalen

med Sveits og tilknytningsprotokollen med Liechtenstein.

3. Vedtakets artikkel 11 fastsetter at tredjestater som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, skal delta i fondet i samsvar med vedtakets bestemmelser, og at det skal inngås avtaler med henblikk på dette; slike avtaler skal angi de nødvendige tilleggsbestemmelser om slik deltakelse, særlig bestemmelser som beskytter Fellesskapets økonomiske interesser og gir Revisjonsretten myndighet til å foreta kontroller.
4. Fondet utgjør et eget instrument innenfor rammen av Schengen-regelverket, og har som formål å sørge for at byrden blir jevnt fordelt, og å bidra økonomisk til at Schengen-regelverket blir gjennomført for så vidt gjelder forvaltningen av de ytre grenser og visumpolitikken i medlemsstatene.
5. For å lette beregningen av de årlige beløpene som tildeles statene som deltar i fondet, og de tilknyttede staters flerårige programplanleggingsarbeid fastsetter denne avtale sistnevnte staters årlige finansielle bidrag i faste beløp; disse beløpene skal underlegges en korreksjonsordning som gjøres gjeldende i det flerårige programmets siste år –

Blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Virkeområde

Denne avtale fastsetter nødvendige tilleggsbestemmelser om de tilknyttede staters deltakelse i fondet, i samsvar med europaparlaments- og rådsvedtak nr. 574/2007/EF om opprettelse av fondet for de ytre grenser for perioden 2007 til 2013 innenfor rammen av det alminnelige programmet

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

«Solidaritet og forvaltning av migrasjonsstrømmer» (heretter kalt «vedtaket»).

Artikkel 2

Økonomistyring og finansiell kontroll

1. De tilknyttede stater skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene om økonomistyring og finansiell kontroll fastsatt i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap (heretter kalt «EF-traktaten») og i Fellesskapets avledede regelverk, etterleves.
2. Bestemmelsene nevnt i nr. 1 er som følger:
 - artikkel 248 nr. 1–3, artikkel 256, artikkel 274 og artikkel 280 nr. 1–3 i EF-traktaten,
 - artikkel 27, artikkel 28a, artikkel 52, artikkel 53 bokstav b), artikkel 72 nr. 2 og artikkel 95 nr. 2 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 av 25. juni 2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett¹ (heretter kalt «finansforordningen»),
 - de tilsvarende bestemmelsene i kommissjonsforordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 av 23. desember 2002 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansreglementet som får anvendelse på De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett²,
 - rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommissjonen for å beskytte De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter³, og
 - europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 av 25. mai 1999 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF).
Partene kan ved felles overenskomst beslutte å endre denne listen.
3. De tilknyttede stater skal anvende bestemmelsene i nr. 2 på sitt territorium i samsvar med denne avtale.

¹ EFT L 248 av 16.9.2002, s. 1. Forordning sist endret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 av 30.12.2006, s. 1).

² EFT L 357 av 31.12.2002, s.1. Forordning sist endret ved forordning (EF, Euratom) nr. 478/2007 (EUT L 111 av 28.4.2007, s. 13).

³ EFT nr. L 292 av 15.11.1996, s. 2.

Artikkel 3

Overholdelse av prinsippet om forsvarlig økonomistyring

Bevilgninger fra fondet som anvendes på de tilknyttede staters territorium, skal benyttes i samsvar med prinsippet om forsvarlig økonomistyring.

Artikkel 4

Overholdelse av prinsippet om interessekonflikt

Finansaktører og alle andre som deltar ved budsjettgjennomføring, -styring, -revisjon eller -kontroll, og som tjenestegjør på de tilknyttede staters territorium, skal være forhindret fra å foreta seg noe som kan medføre at deres egne interesser kommer i konflikt med Fellesskapenes interesser.

Artikkel 5

Forpliktelser som følger av delegering av gjennomføringen

De tilknyttede stater skal treffe alle lovgivningsmessige og forvaltningsmessige eller andre tiltak som er nødvendige for å beskytte Fellesskapenes interesser i samsvar med de forpliktelser som følger av artikkel 53 bokstav b) og artikkel 95 nr. 2 i finansforordningen.

Artikkel 6

Tvangsfullbyrdelse

Vedtaket som treffes av Kommissjonen, og som pålegger andre enn stater en pengeforpliktelse, skal utgjøre tvangsgrunnlag også på de tilknyttede staters territorium.

For tvangsfullbyrdelse skal gjelde de sivile rettergangsregler i den stat på hvis territorium den finner sted. Attestasjon om at tvangsfullbyrdelse kan finne sted, skal gis uten annen prøving enn en kontroll av tvangsgrunnlagets ekthet av den nasjonale myndighet som av hver av de tilknyttede staters regjeringer blir utpekt til det og meldt til Kommissjonen.

Når disse formkrav er oppfylt etter anmodning fra Kommissjonen, kan tvangsfullbyrdelsen gjennomføres ved at Kommissjonen henvender seg direkte til den instans som er kompetent etter den nasjonale lovgivning.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Tvangsfullbyrdelsen kan utsettes bare i henhold til beslutning av De europeiske fellesskaps domstol. Domstolene i den berørte stat skal imidlertid ha myndighet til å kontrollere at de vanlige regler for tvangsfullbyrdelse er overholdt.

Artikkel 7

Vern av Fellesskapenes økonomiske interesser mot bedrageri

1. Som fastsatt i EF-traktatens artikkel 280 skal de tilknyttede stater
 - a) bekjempe bedrageri og all annen ulovlig virksomhet som skader Fellesskapets økonomiske interesser, gjennom tiltak som virker avskrekkende og gir reell beskyttelse,
 - b) treffe de samme tiltak mot bedrageri som skader Fellesskapets økonomiske interesser, som de treffer mot bedrageri som skader deres egne økonomiske interesser, og
 - c) samordne sine tiltak med medlemsstatene og Kommisjonen for å beskytte Fellesskapets økonomiske interesser.
2. De tilknyttede stater skal for dette formål vedta tiltak tilsvarende de tiltak som Fellesskapet har vedtatt i samsvar med EF-traktatens artikkel 280 nr. 4, og som er i kraft på det tidspunkt denne avtale undertegnes.

Partene kan ved felles overenskomst beslutte å vedta tiltak tilsvarende de tiltak som Fellesskapet senere måtte vedta i samsvar med denne artikkel.

Artikkel 8

Kontroll og inspeksjon på stedet foretatt av Kommisjonen

Kommisjonen (OLAF) skal, uten at det berører dens rettigheter etter vedtakets artikkel 35 og 47, ha adgang til å foreta kontroller og inspeksjoner på stedet på de tilknyttede staters territorium og på de vilkår som er fastsatt for fondet i rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å beskytte De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter.

Myndighetene i de tilknyttede stater skal legge forholdene til rette for slik kontroll og inspek-

sjon, som kan, dersom myndighetene ønsker det, foretas i fellesskap med dem.

Artikkel 9

Revisjonsrett

Som angitt i EF-traktatens artikkel 248 nr. 3 og finansforordningens første del avdeling VIII kapittel 1 skal Revisjonsretten, opprettet ved EF-traktaten, særlig ha anledning til å utføre revisjon på stedet i lokalene til ethvert organ som på Fellesskapets vegne håndterer inntekter eller utgifter i fondet på de tilknyttede staters territorium, herunder i lokalene til fysiske eller juridiske personer som mottar utbetalinger fra budsjettet.

Revisjoner som Revisjonsretten utfører i de tilknyttede stater, skal finne sted i nær kontakt med nasjonale revisjonsorganer eller, dersom disse ikke har den nødvendige myndighet, med vedkommende nasjonale forvaltningsmyndighet. Revisjonsretten og de tilknyttede staters nasjonale revisjonsorganer skal samarbeide i en tillitsfull ånd samtidig som de bevarer sin uavhengighet. Disse organene eller forvaltningsmyndighetene skal underrette Revisjonsretten om de ønsker å delta i revisjonen.

Revisjonsretten skal som et minimum ha samme rettigheter som Kommisjonen, som fastsatt i artikkel 35 og 47 i vedtaket og artikkel 8 i denne avtale.

Artikkel 10

Offentlige innkjøp

1. Norge, Island og Liechtenstein skal anvende bestemmelsene i sin nasjonale lov om offentlige innkjøp i samsvar med vedlegg XVI til EØS-avtalen.
2. Sveits skal anvende sin nasjonale lov om offentlige innkjøp i samsvar med bestemmelsene i WTO-avtalen om offentlige innkjøp (GPA).

Sveits skal oversende Kommisjonen en beskrivelse av sine prosedyrer for offentlige innkjøp samt en beskrivelse av forvaltnings- og kontrollsystemet.

Videre skal Sveits i hver av sluttrapportene om gjennomføringen av det årlige programmet opplyse om hvilke prosedyrer som er benyttet ved offentlige innkjøp.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

Artikkel 11

For 2009 skal innbetaling skje på grunnlag av faste, ikke-reviderbare beløp⁴.

Finansielle bidrag og tildelinger

1. De tilknyttede stater skal hvert år bidra til fondets budsjett som angitt i tabellene nedenfor:

i 1000 euro	2009
årlige bevilgninger (EFs budsjett)	185 500
Norge	5 100
Island	260
Sveits	5 565

⁴ Basert på bruttonasjonalproduktet for 2007.

i 1000 euro	indeks ¹	2010	2011	2012	2013
forventede årlige bevilgninger (EFs budsjett)	%	207 500	253 500	349 100	481 200
Norge	2,61	5 408	6 607	9 099	12 542
Island	0,04	79	96	132	183
Sveits	3,35	6 943	8 483	11 682	16 102
Liechtenstein	0,03	62	76	105	144

¹ Indekstallene er avrundet oppover.

For perioden 2010–2013 skal innbetaling skje på grunnlag av indekstallet angitt i tabellen ovenfor, med de endringer som følger av nr. 4.

2. For perioden 2011–2013 skal innbetaling være foretatt innen 15. februar i det aktuelle budsjettåret og etter innbetalingskrav utstedt av Kommisjonen innen 15. desember foregående år.
3. De fastsatte bidrag for 2009 skal betales som ekstraordinære bidrag i 2010. Sammen med bidragene for 2010 skal de være innbetalt innen 15. februar 2010. For Sveits' vedkommende skal de være innbetalt senest én måned etter at denne avtale er undertegnet.

De beløp som forventes tildelt vedkommende tilknyttede stater for 2009, og som er fastsatt av Kommisjonen i henhold til vedtakets artikkel 14 og 15, skal utbetales av Fellesskapet som ekstraordinære tildelinger for 2010 som angitt nedenfor:

Norge:	1 611 049 euro
Island:	62 148 euro
Sveits	2 282 112 euro

Ett enkelt årlig program (2010) skal dekke både tildelingene for 2010 og de ekstraordinære tildelingene.

Fra og med 2010 skal de beløp som forventes tildelt de tilknyttede stater, beregnes årlig i henhold til vedtakets artikkel 14 og 15.

4. Partene skal korrigere bidragene fra hver av de tilknyttede stater for budsjettårene 2010, 2011, 2012 og 2013 på grunnlag av de sist tilgjengelige tallene for årlig bruttonasjonalprodukt (BNP) per 1. mai 2012. Korreksjonen(e) skal foretas i bidraget for 2013.

Med henblikk på disse korreksjonene skal det for hver av de tilknyttede stater beregnes en prosentvis BNP-sats som følger:

For Norges og Islands vedkommende skal prosentsatsen for hver av dem beregnes i forhold til de deltakende landenes samlede BNP, som fastsatt i artikkel 12 nr. 1 i tilknytningsavtalen med Norge og Island.

Når det gjelder Sveits, skal prosentsatsen beregnes i forhold til de deltakende landenes samlede BNP, som fastsatt i artikkel 11 i tilknytningsavtalen med Sveits.

For Liechtensteins vedkommende skal prosentsatsen beregnes i forhold til de deltakende landenes samlede BNP, som fastsatt i artikkel 3 i tilknytningsprotokollen med Liechtenstein.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommissjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

5. Partene skal justere tallene i tabellen i nr. 1 dersom det samlede referansebeløpet nevnt i vedtakets artikkel 13 nr. 1 endres, eller dersom de faktiske årlige bevilgningene avviker fra det som er angitt i tabellen i nr. 1, etter beslutning av EFs budsjettmyndighet i henhold til artikkel 37 i den tverrinstitusjonelle avtalen om budsjett disiplin og en forsvarlig økonomistyring inngått mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen som ledd i Den europeiske unions flerårige finansielle ramme for perioden 2007–2013⁵.

Alle justeringer skal være proporsjonale med endringen i det samlede referansebeløpet eller den aktuelle årlige bevilgningen eller bevilgningene, og skal gjøres gjeldende for budsjettåret eller budsjettårene som berøres av endringen.

Kommisjonen skal for dette formål underrette de tilknyttede stater per brev om eventuelle endringer i deres finansielle bidrag og hvilke framgangsmåter som skal benyttes ved innbetalingen eller tilbakebetalingen.

6. Liechtensteins bidrag skal kun omfatte årene fra og med den dag som er nevnt i artikkel 13 nr. 6.
7. Kommisjonen kan bruke inntil 300 000 euro av de beløp som de tilknyttede stater årlig innbetaler til dekning av administrasjonsutgifter til internt eller eksternt personell som er nødvendig for å bistå de tilknyttede stater med å gjennomføre vedtaket og denne avtale.
8. For årene 2009 og 2010 skal Kommisjonen inngå Fellesskapets budsjettforpliktelser for det aktuelle budsjettåret på grunnlag av de beløp som Kommisjonen har tildelt de tilknyttede stater i henhold til vedtakets artikkel 14 og 15.

Artikkel 12

Fortrolig behandling

Opplysninger som, uansett form, meddeles eller innhentes i henhold til denne avtale, skal omfattes av taushetsplikt og sikres på samme måte som opplysninger av tilsvarende art som er sikret gjennom gjeldende bestemmelser for Fellesskapets institusjoner og gjennom de tilknyttede staters lovgivning. Slike opplysninger skal ikke meddeles andre enn personer i Fellesskapets institusjoner, i medlemsstatene eller i de tilknyttede stater hvis oppgaver forutsetter at de har kjennskap til dem,

og opplysningene må heller ikke benyttes til andre formål enn å sikre at partenes økonomiske interesser er effektivt ivaretatt.

Artikkel 13

Ikrafttredelse

1. Rådet for Den europeiske unions generalsekretær skal være depositar for denne avtale.
2. Det europeiske fellesskap, Norge, Island, Sveits og Liechtenstein skal godkjenne denne avtale i samsvar med sine interne prosedyrer.
3. Denne avtale krever godkjenning av Det europeiske fellesskap og av minst én av de øvrige signatørene for å tre i kraft.
4. Denne avtale skal tre i kraft for en part den første dag i den første måned etter at parten har deponert sitt godkjenningssdokument hos depositaren.
5. Det europeiske fellesskap, Norge, Island og Sveits skal, med unntak av artikkel 6, anvende denne avtale midlertidig fra og med dagen etter at den er undertegnet, uten at dette får betydning for deres forfatningsregler.
6. Det europeiske fellesskap og Liechtenstein skal anvende denne avtale midlertidig fra og med den dag bestemmelsene i artikkel 2 i tilknytningsprotokollen med Liechtenstein settes i kraft i samsvar med protokollens artikkel 10.

Artikkel 14

Programplanlegging og rapportering

1. I henhold til vedtakets artikkel 27 skal de tilknyttede stater senest én måned etter at denne avtale er undertegnet, underrette Kommisjonen om hvilke myndigheter som er utpekt til å gjennomføre statens flerårige program og de årlige programmene.
2. De tilknyttede stater skal framlegge for Kommisjonen utkast til flerårig program for perioden 2010–2013 senest tre måneder etter at denne avtale er undertegnet.
3. De tilknyttede stater skal framlegge for Kommisjonen utkast til årlig program for 2010 senest fem måneder etter at denne avtale er undertegnet.
4. De tilknyttede stater skal framlegge en beskrivelse av forvaltnings- og kontrollsystemene, som nevnt i vedtakets artikkel 34 nr. 2, senest

⁵ EUT C 139 av 14.6.2006, s. 1.

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

tre måneder etter at denne avtale er undertegnet.

5. Kommisjonen skal godkjenne det flerårige programmet innen tre måneder og det årlige programmet for 2010 innen én måned etter at de formelt er framlagt, etter framgangsmåtene fastsatt i vedtaket, og forutsatt at Kommisjonen, i samsvar med den framgangsmåte som er fastsatt i vedtakets artikkel 34, har forvisset seg om at de tilknyttede stater har opprettet forvaltnings- og kontrollsystemer som er i samsvar med vedtakets artikkel 26–32.
6. De tilknyttede stater er ikke pålagt å legge fram evalueringsrapporten fastsatt i vedtakets artikkel 52 nr. 2 bokstav a).

Artikkel 15

Gyldighet og oppsigelse

1. Fellesskapet eller en tilknyttet stat kan si opp denne avtale ved underretning om sin beslutning til de øvrige parter. Avtalen opphører å gjelde tre måneder etter at slik underretning er gitt. Prosjekter og virksomhet som ikke er avsluttet på oppsigelsestidspunktet, skal videreføres på vilkår som fastsatt i denne avtale. Partene skal i fellesskap avklare eventuelle andre følger av oppsigelsen.
2. For Norges og Islands vedkommende skal denne avtale opphøre når den respektive tilknytningsavtalen med disse statene anses opphørt etter artikkel 8 nr. 4, artikkel 11 nr. 3 eller artikkel 16 i nevnte avtale.

Når det gjelder Sveits, skal denne avtale opphøre når tilknytningsavtalen med denne staten anses opphørt etter artikkel 7 nr. 4, artikkel 10 nr. 3 eller artikkel 17 i nevnte avtale.

For Liechtensteins vedkommende skal denne avtale opphøre når tilknytningsprotokollen med denne staten anses opphørt etter artikkel 5 nr. 4, artikkel 11 nr. 1 eller artikkel 11 nr. 3 i nevnte protokoll.

Artikkel 16

Språk

Denne avtale og erklæringene som følger som vedlegg til avtalen, skal utferdiges i ett originaleksemplar på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, gresk, italiensk, latvisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumensk, slova-

kisk, slovensk, spansk, svensk, tsjekkisk, tysk, ungarsk, islandsk og norsk, med samme gyldighet for hver av tekstene.

Felleserklæring fra Det europeiske fellesskap og Liechtenstein om sistnevnte stats deltakelse i fondet for de ytre grenser ved anvendelse av vedtak nr. 574/2007/EF

Det europeiske fellesskap og Liechtenstein

- som viser til Liechtensteins geografiske situasjon, idet fyrstedømmet ikke har ytre grenser og heller ikke et konsulært nettverk som ville stått sentralt i utformingen av et program til gjennomføring av fondet, og
- som erkjenner Liechtensteins uttalte vilje til å fremme Schengen-regelverkets mål og dets solidaritet med de stater som anvender Schengen-bestemmelsene om de ytre grenser, er enige om at Liechtenstein kan velge ikke å delta i gjennomføringen av fondet såfremt fyrstedømmet bidrar økonomisk til fondet i samsvar med artikkel 11 i avtalen mellom Det europeiske fellesskap og Republikken Island, Kongeriket Norge, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om utfyllende regler for fondet for de ytre grenser for perioden 2007–2013. I samsvar med dette vil Liechtenstein bidra til fondet, men frasier seg retten til å motta tildelinger fra fondet i henhold til artikkel 14 og 15 i vedtak nr. 574/2007/EF.

Dersom Liechtenstein skulle ønske å delta på et senere tidspunkt, skal fyrstedømmet underrette Kommisjonen god tid i forveien, og de praktiske ordninger som kreves for å sikre anvendelsen av vedtak nr. 574/2007/EF, gjennomføringsbestemmelsene og denne avtale, skal fastsettes ved brevveksling.

Erklæring fra regjeringen i Norge om direkte tvangskraft for EF-organenes vedtak om pengeforpliktelser rettet til foretak i Norge

Avtalepartene gjøres oppmerksom på at Norges gjeldende forfatning ikke tillater direkte tvangskraft for EF-organenes vedtak om pengeforpliktelser rettet til foretak i Norge. Norge aksepterer at slike vedtak fortsatt kan rettes direkte til foretakene, og at de bør oppfylle sine forpliktelser i samsvar med den nåværende praksis. De nevnte forfatningsrettslige begrensninger i den direkte tvangskraft for EF-organenes vedtak om penge-

Samtykke til godtagelse av Europaparlaments- og rådsvedtak 574/2007 om opprettelse av Yttergrensefondet samt tilhørende Kommisjonsvedtak (videreutvikling av Schengen-regelverket), samt inngåelse av avtale mellom EF, Island, Norge, Sveits og Liechtenstein om Yttergrensefondet 2007–2013

forpliktelser gjelder ikke for datterselskaper og aktiva på Fellesskapets territorium som tilhører foretak som ligger i Norge.

Dersom det skulle oppstå vanskeligheter, er Norge innstilt på å drøfte spørsmålene og arbeide for en gjensidig tilfredsstillende løsning.

Erklæring fra Det europeiske fellesskap

Situasjonen som det er vist til i Norges ensidige erklæring, vil bli løpende vurdert av Kommisjonen. Den kan på ethvert tidspunkt innlede drøftelser med Norge for å finne tilfredsstillende løsninger på de problemer som måtte oppstå.

Offentlige institusjoner kan bestille flere
eksemplarer fra:
Departementenes servicesenter
Post og distribusjon
E-post: publikasjonsbestilling@dss.dep.no
Faks: 22 24 27 86

Opplysninger om abonnement, løssalg og
pris får man hos:
Fagbokforlaget
Postboks 6050, Postterminalen
5892 Bergen
E-post: offpub@fagbokforlaget.no
Telefon: 55 38 66 00
Faks: 55 38 66 01
www.fagbokforlaget.no/offpub

Publikasjonen er også tilgjengelig på
www.regjeringen.no

Trykk: 07 Gruppen – 11/2009

